

د اسلاميه مسلسله دراساته

ت ۵
۱۵۵

1675

د اسلام لاره

ليکنه: شهيد سيد قطب
ثرياره: محمد جان احمد زى

59580

(د طبع حقوق محفوظه)

داؤل طبعه

صفر: ۱۳۹۲ھ - ۱۹۷۲م

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دَا سَلَامَةُ
دِكْتَاب "هَذَا الدِّينَ" تَرْجَمَهُ

دُھربا رُونکي سِرِيْزَه

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ عَلَى رَسُوْلِ اللَّهِ ، وَبَعْدُ !

ويارم چه داسلامي پلټونکي ، علمي شخصيت ، اودخدای دلاري
نيم خواجه اهد « شهيد سيد قطب » د کتاب « هَذَا الدِّينُ »
پر ژباړه توفيق موم .

شهيد سيد قطب د اسلامي نړۍ پر افق کښي دسهار خولونده
ستوري ؤ . د علمي فياض استعداد خاوند ، اوداسلامي
سپېڅلي ولولې ، اوعميق ادراک څښتن ؤ . « دخدای پر لار
کښي تروند ، اودخدای پر لار کښي مرگ » دده ورور ستنې هيلو
هو ! دئ داسلام دمکت پښتنې شاگرد ؤ . ده داسلام
روح درک کړی وو . دئ پوهېده چه بي له اسلام څخه تروند
عذاب اودينوي جهنم دي . . . پداسي حال کښي چه مادي تمدن
اواستعمار دخلکو پرستروکو توري پردي غورولې دي ، اول
بشر د بل هر وخت په نسبت دي ته اړ دي چه داسلامي
احياء پر لور ، يوخل بيا گام پورته کړي . ځکه دفردي ، کورني

اجتماعي او بالآخره دعالمی کله ژوند د آرایه اوسنه والی
 په هکله اسلامی کړنلاره یوه جامع الاطراف او ابدی طرحه
 ده. د بشر ټولې مادي او معنوي غوښتنې، او طبیعي حقایق
 یې په اعتدالی چوکاټ کې بنه تنظیم کړی؛ اوله الهی
 ارادې سره سم یې په یوه نړۍ کې سره پییلی دی.
 پدې کتاب کې مؤلف اسلامی واقعیتونه داوسنیو او
 پخوانیو جاهلی واقعیتونو په اړخ کې خبرې، او د ای
 بنو وې چې: اسلام د بشر لپاره یوازینی لار ده، بشر به
 یې تطبیقوي، او د لوی خدای - عزوجل - تر نظارت
 لاندې به یې پرمخ بیایي، او د محکمې طاغوت به د الهی
 حکم په راتلوسره له جها نه شړي... «بإذن الله»

محمد جان احمدی
 کابل - افغانستان

مقدمہ

سید قطب و پیرانی

د قطب کورنی :

د دی کتاب د مؤلف «سید قطب» اصلی نوم «سید
اوقطب بی دکورنی نوم دی . دی په (۱۹۰۶م) کال کینی
دمصر د اسیوط د «موشی» په کلی کینی زریز بدلی
دی . د قطب کورنی د جزیرة العرب اصلی اوسیدونکی ، او
په مصر پیلور و خوجده ، او په اسیوط کینی مېشته شو
د سید د بزرگوار پلار نوم حاجی ابراهیم قطب دی . او مورنی فاطمه
حسین عثمان ، نومېده . نوموړی د یو دیندار او پر اسلام مینه
بی بی وه . د دی لویو آرزو دا وه چه اولاد بی قرآن کریم
حفظ کری . سید پخپل کتاب «التفهیم فی القرآن» کینی
چه دخپلی مور پاک روح تری اهدا کړیدی ، د نوموړی
- خدای بښلی - مینه او عشق په له قرآن کریم سره مینه حرکت
کړیدی .

حاجی ابراهیم قطب دوه نزامن « سید قطب، او محمد قطب » او
 درې لویې « حمیده قطب ، امینہ قطب ، او د دریمې لور نوم یې ،
 بنه ندی خړگند شوی » در لودی ، چتر ټولو مشر یې سید -
 قطب دی ، کشر ورور یې محمد قطب ، چه د پر علم او پوهی خاوند
 دی ، (۱۱) ارزبنتناک کتابونه چه اسلامي مختلف موضوعا
 یې پکښې خپرلي، لیکلي دي . چرخنی یې پر لاندی ډول دي :

- ۱- منهج التربية الإسلامية .
- ۲- الانسانية بين المادية والإسلام .
- ۳- شبهات حول الإسلام .
- ۴- في النفس و المجتمع .
- ۵- قبسات من الرسول .
- ۶- معركة العقائد .
- ۷- جاهلية القرن العشرين .
- ۸- منهج الفن الإسلامي .

امینہ قطب هم بنه تکره لیکواله وه ، چه پر اسلامي بلنی، او
 جهاد کښی له خپلو ورورونو سره یوځای اوبزه پر اوبه جنگېدلې ده .
 دنوموړې اصلاحي او معاشرتی مضامین پر مختلفو جرائدو کښی نشر شوي

د اصلاحی قصویہ مجموعہ ہم د « فی تيار الحياة - د ثروندانہ
پر خپو کبني » په نامه یاد پری .

د دوی دوه خور حمیده قطب هم د جهاد پر میدان کبني دخپلو ^{نو}
شخصی وسته شوی نده .

د ایا که کورنی دهغه صبر چه په قرآن کریم کبني شکر کند شویدی
« يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا... » بنه تمثیلونکی و

او د جهاد پښتنی روح یی درک کری و . هدا الهم جذبہ و چه تر
آخری سلگی پوری یی له اسلامی مبارزی شخصه لاس وانه خلیست

تر خوجه سید قطب (د دی کورنی لمرنی مجاهد غری) د مصر د حکومت
له خوا په دار و خړول شو . همه الله . پر محمد قطب باندی د

زندان په گوټولو کبني د تعذیب او کړا وټولښانی ختمی شوی
امینه قطب هر د سید په انجام اخته شوه . او حمیده قطب هم

(۸) کاله پرلپسی د بند او جیلخانې له سختو ربر وټوسه مخامخ و
او دریمی خوری هم ابدی ثروند په تکل د شهادت جام وچینه

د سید قطب علی ثروند :

سید دخپلی مور د زړه له آرزو سره سم قرآن کریم حفظ کړه
د قرآن مجید حفظ د مصر د هری دینداری کورنی و ظیفه ، او پرتو

بيا هفتجا ترجمه د « الأزهري » پر پوهنتون کښی یی دشاملېدو هیله
 درلوده، ضروري و . ده - مرحوم - خپله ابتدائی زده کړه پر
 اسیوط کښی سر تر ورسوله . او بیا کله چه د قطب کورنی د قاهرې
 « حلوان » تر ولاړه ، نو سید د « تجهیزیه دارالعلوم » پر منځنی
 ښوونځی کښی داخل شو . او د اهنه مدرسسه ده چه فارغ التحصیلان
 یی « دارالعلوم » ته - چه اوس اوس د قاهرې پوهنتون پکښی پروت
 دی - ته . په کال (۱۹۲۹م) کښی پر نوموړې پوهنتون کښی شامل
 او پیل (۱۹۳۲م) کښی یی د قاهرې دارالعلوم د تعلیم او تربیې
 بری ایست و اخیست . او دخپل لیاقت له مخی په « انزهري کښی
 د پروفیسور درجی تر ورسېد .
 نوموړی د عقاد طرز تفکر خوښناو ، او دفاع بری هم ورڅخه
 کولای دی . ادب او فضیلت په میدان کښی هرې خوا ته خفاست
 او شه اوخت دی چه د « الفكر الجدید » ، « الشرق الجدید » او
 « العالم العربی » د مجلو مسؤولیت پر غاړه اخلي . نوموړی
 دخپل پوهی او علمیت پر اساس دیوهنی پر وزارت کښی د -
 ښوونځیو د تفتیش پر چوکی - چه په مصر کښی لویه علمی چوکۍ ده -
 وټاکل شو . نوموړی د حکومت له خوا د تعلیم او تربیې دنویو

لا رو دلتولو دياره امريکا تر ولپول شو . کلمچر پير کال ۱۹۵۱ ۱۹۵۱
 کني بپرته وطن تر رستون شو ، د « امريکا التي بر ايتا - ۱۹۵۱
 امريکا چه ما وليده » او « مشکلات الحضارة والاسلام - اسلام
 او دما دي تمدن مشکلات » کتابون زي وليکل ، چه به هغه کني
 بي دغري مدنيت او کاپيټاليسټي نظام فجناع خرکند از غنډون
 ي . او داسلام د حقانيت اور بنسټني توب زيات اطمینان و
 تر پيدا ، او دايقين ورته حاصل شو چه د انسانيت د خلاصون
 يو ازني لاره اسلام دي . اوبس

د سيد قطب په قلم ليکل شوي اسلامي ارنسټناک کتابون چه
 حنن بي طبع او حنن نوري ناياب شويدي ، په لاندې ډول دي :

- ۱- في ظلال القرآن .
- ۲- مشاهد القيامة في القرآن .
- ۳- التصوير الفني في القرآت .
- ۴- العدالة الاجتماعية في الإسلام .
- ۵- السلام العالمي والإسلام .
- ۶- معركة الإسلام والرأسمالية .
- ۷- هذا الدين .
- ۸- المستقبل لهذا الدين .
- ۹- خصائص التصور الإسلامي ومقوماته .

- ۱- دِرَاسَاتُ إِسْلَامِيَّةٍ .
- ۱۱- مَعَالِمُ فِي الطَّرِيقِ .
- ۱۲- مُشْكِلَاتُ الْحَضَارَةِ وَالْإِسْلَامِ .
- ۱۳- أَمْرِيكَا الَّتِي رَأَيْتُ .
- ۱۴- نَحْوُ مَجْتَمَعِ إِسْلَامِيٍّ .
- ۱۵- الْقِصَصُ الدِّينِي .
- ۱۶- النَّقْدُ الْأَدَبِيّ : أَصُولُهُ وَمَنَاهِجُهُ .
- ۱۷- كِتَابٌ وَشَخْصِيَّاتٌ .
- ۱۸- مَعَ الْخَالِدِينَ .
- ۱۹- طِفْلٌ مِنَ الْقَرْيَةِ .
- ۲۰- أَسْوَاكُ .
- ۲۱- الْمَدِينَةُ الْمَسْجُورَةُ .
- ۲۲- حُلْمُ الْفَجْرِ « شَمْر » .
- ۲۳- الْأَطْيَافُ الْأَرْبَعَةُ « دُورٌ وَنُورٌ بِرُكْنَيْ دَهْرٍ » .
- ۲۴- الشَّالِحِيُّ وَالْمَجْهُولُ « شَمْر » (نَائِبٌ)
- ۲۵- مَهْمَةٌ الشَّاعِرِ فِي الْحَيَاةِ (نَائِبٌ)
- ۲۶- نَقْدُ كِتَابِ مُسْتَقْبَلِ الثَّقَافَةِ (نَائِبٌ)

دیورتنیو کتابو خدی حنی خو شو واره چاپ او پر مختلفو ژبو ترجمه شویدی . عدالت اجتماعی پر خو ژبو . فارسی . انگلیسی . اردو .

فرانسوي، ترڪي اونیورسٹیوں ۽ ناپارک شویڈ
نوموہی علاوہ پر پور تینو کتابونو کتابونہم لری چه دلته ندي ذکر شوی

د سید قطب سیاسی ژوند :

سید کله چه له امریکا کا شخراغی، نو د . الإخوان المسلمون .
د بلی سرم معرفی شو، او دهغوی دعوت یی مطالعه کړې . چه په
(۱۹۴۵م) کال د . الإخوان المسلمین . جمعیت تر داخل شو . د ا
هغه وخت وچه دوهر نړیو جگړه پاتی تر سپدلی وه . او . الإخوان
المسلمین . سیاست په پکر کینی قدم ایښی و . اخوانیانو
دهغی وعدی دفوری تنفید غوښتنه وکړه ، کومر چه انگریزانو د
مصر د آزادی په هکله کړې وه . دغی غوښتنی که له یوی خوا
ددوی ملگری زیات کړل ، خود بلی خوا یی د انگریزی استعما
اود مصر د حکومت در بېولو در وازی ددوی پر مخ خلاصی
کړې . د . الإخوان المسلمین . بلنی دومر پر مختلف وکی چه په دوو
کلونو کینی ددوی د کار کونکو شمېر - دهیواد په دننه کینی ۲۵۰۰۰
دوومیلونغاو پنځوسوزرو، ترور سپد . اود عامه همدردو شمېر
خوبی لاشه کوی . . . !

۱۲ ، فبروری ، ۱۹۴۹ د اخوانیانو لوی مشر اولار بنوونکی استا

حسن البناء - صفة الله عليه - پر پیر مظلومان تو کہ حکومت له
خوا شهید شو . او ددوی دلهم خلاف قانون وکبله شو . او
پدی تو که د آرموینی له کړ او نوستر سخاچ ، او د وخت د حکومت له
خوا یی سخت ربرو نه ولیدل . لدی آرموینی وروسته په
اخوان المسلمین کبئی « حسن الهضیبی » خپل لیاقتا حرکت
او د ټولنی لوی رهبر شو . ددوی بل ملگری شهید عبدالقادر
عوده ، د ټولنی درئیس مرستیال وکبل شو . او د یرم سړی چرپه
فکری میدان کبئی پر خغلبدلی دی ، شهید سید قطب ،
و . په کال (۱۹۵۲ م) کبئی ددوی تعذیب او ربرو نه خه
ناخه ساره ، او د فاروق جبر ختم شو . اخوانیان د جیلونو
او بندونو شخه خوشی شول . او د « حسن الهضیبی » تربیع
لاندی یی په پروثر بندو ولولو سره بیا خپل کاروان د
مقصود لور ته وخواوه .

استاد سید قطب د « اخوان المسلمین » پر ټولنه کبئی د
فعال غړی پر حیث وظيفه اجرا کوله . او هم یی ^{بلنی} د دفتر د امریت
تصدی پر غاړه در او ده . او د نزه پر مینرې د دعوت لپاره
مخلفی لاری له ټولې .
په (۱۹۵۳ م) کال ، پر هغه کفر اش کبئی دکدون د پار .

د عشق تر ورسېد، کوم چه د «ثروند د سندر والی» تر عنوان
لوندی جوړ شوی و. ده د دې پروخا بو پر لړ کښی د اخطا
هم ايراد کړم چه. اخلاقی تربیه د اجتماعی تکافل وسیله،
د کنفرانس له ختمېدو وروسته، سید د امر دن په لور روان
شو. مگر د امر دن حکام د «گلپ پاشا» نومی فیوډال په
تحریک، په سرحدونو کښی د سید مانع شو. او د اخلېدو تر یی
پری نشود.

په کال (۱۹۵۳م) د «مکتب الایرشاد» کنفرانس تر چه
په بیت المقدس کښی جوړ شوی و، ولاړ.

په (۱۹۵۴م) کال کښی د «إخوان المسلمین» د جریدې د
تحریر رئیس شو. چه له دو میاشتو خپرېدو نه وروسته د اسلامي
جریده - د بی خایه تور و نو په لگولو سر - د حکومت له خوا مصادره
شوه. د مصر حکومت بیا هم د استعمار په طسونه لاری
اسلامی حرکت سره لانه شروع کړم. د اخوان المسلمین جمعیت یی
خلاف قانون وگاڼه، او د دوی مشران یی په دار و خړول. او
پدې توگه یی د دې اسلامي شجی لمن د سیاست له سمندر شخه
ورستوله کړه.

« وَاللّٰهُ يَتَوَلّٰى هٰذَا الظّٰلِمِيْنَ »

د سید قطب د ثروندیای :

سید قطب د ثروند وروستی برخه پر اسلامی پلټنې او پلټنې کښې تېره کړه . اوزیاری وولیت چه د اسلامی حرکت د ثروندیو موجوداتې لاپراخی کړی . او اسلام پر نښتې بڼه - نړیوالو او ټولو مسلمانانو ته بیا وروپېژنی . ده د خدای درضا او د اسلامی روح د ثروندی کولو په لار کښې ، د نیوی مادی امتیاز تر شا وغورځول .

شهید سید قطب ته د جنرال نجیب دریاست په دوره کښې د پوهنې د وزارت پست و سپارل شو ، خوده - محرم - هغه د کړن بیا دی مجبور کړ شو چه د عسکری قدرت لاندی د مسلمانانو خوانانو چه هغه پر اسلام غیر ریاست و منی . خودای هم په غاړه واچیت دده دا خوبنښده چه د اسلامی تنویر په لار کښې غیر رسمی فعالیت ولری . ددی مخالفت په سبب په (۱۹۵۴) کال کښې بندی شو . د بند ترخه عذابونری و شکل ، او په نتیجه کښې د همدې تغذیب له کبله په جلدی ناروغی اخته ، او د خمودی د پان د معالجه په غرض له بنده خوشی کړل شو . وروسته له دوو کلو خط په بند محکوم ، او د خپل وروستی کتاب « معالم فی

الطریق « دلیکلو پیر سبب - چہ تر وندی کونکی روجیہ لری -
محاکمہ شو . پر پای کبی دوشنبی پر شپہ پر عسکری جیب
کبی له چلیخانی فتحہ د اعدام پر لور و لپز دول شو .

مسید پر داسی حال کبی چہ دمراک و مخ تری مسکل د شپی
پر ۲ مجو ۷ / جمادی الاولی / ۱۳۸۶ هـ ق پر شهادت
ورسید ؟

هو ؛ مسید قطب شهید شو . هغه له دنیا فتحہ داندی تر وند
پر لور سترگی پتی کری . خو هغه مریندی ، هغه تر وندی دی ،
داسی تر وند چہ د دنیا تر پایه پر وندی وی . -

« وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ ،

« بَلْ أَحْيَاءٌ ، وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ .

« ... وَيَشِيرُ الصَّابِرِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ

« قَالُوا :

« إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ .

« د حدای دلاری شهیدانو ته مرگه وایی ، دوی تر وندی دی ،
خوناسی نریوهری ، هغو صابرانو ته نریوهری ورکړه ، کوم چہ د مصیبت
پر وخت کوی وایی ، مشکه ، چہ مور د حدای مدکان یو او موره ده ته ورستیدو .

د بَشَرِ فِطْرِي لَارِي

دلته موږ د اسلام د اساسي اولمې نيو حقائقو پر هڪله بحث کوو ، او د بشر پر شروندانه کښي د هغو علمي لاري خبرو د المړني حقائقو پر بسيطه او ساده دي . خو متأسفانه اچر سره لدی ساده توبه ، پر ځله يا هېر ، او يا خو بيخي نه درک کښي . چه بالآخره د اسلام د دي حقيقت له هېرېدو او يا عدم ادراک څخه ، د دي دين د ذاتي حقيقت ، تاريخي واقعيت او همدارنگه د حال او مستقبل د پيژندني پر هڪله ، لويه خطا او اشتباه منع ته راضي .

ثاني خلک لدی دين څخه د اهيله لري : څرنگه چه د ايو اللى دين دي - نوبې له ظاهري اسبابو څخه دي د بشر په شروندانه کښي پر سحر آمينه او خارق العاده توگه عمل وکړي . او بې لدې چه د بشر طبيعت ، فطري قدرت ، او مادي استعداد تر - د پر مختلفو په هره مرحله او يا هر محيط کښي چه وي - اعتبار وکړول شي ، بايد فعاليت وکړي .

او کله چه دوى د اسلام د اېول معجزه او خلاف الطبيعه عمل په سترگونو وينى ، او دخپل انتظار برخلاف گوږي چه :

قدرت اومادی واقعیت او استعداد ، یو وخت پر بنسکار تو که
 د اسلام له تاثیر لاندی راجی ، او کله هم د اسلام پر ضد خپل
 تاثیر غورخوی ، او خلک بی لدی چه ددی دین غوسبتنو تر خواب
 وواځی ، او یای پر لاره یو خو گام پر پورته کړی ، د خپلو شهوانتو
 مادی غوسبتنو او ارادی ضعف له تاثیر لاندی راجی ...

نو کله چه دوی د اپسند نروینی ، او دخپلی توقع پر خلاف
 گوری چه ؛ اسلام پر غیر عادی تو که عمل نکوی ، نا امیده کبری
 او یای د دینی لاری دلزوم ، جدیت او واقعیت پر هکله ، پر عقیدتی
 کینی نزلزل پلنپیری ، او یا خو پنی د دین د حقانیت په باب
 په شک کینی لو پیری

د الی خطا گانی تری له یوی اساسی خطا مخه منځ ته
 راجی چه هغه ؛ په اسلام ، او د هغه په عملی لاره نه پوهیدل ،
 او یا د دین حقیقت - چه لمرنی او د پرسیاده دی - هیرو ل
 دی .

* * *

د دین د بشری تر وندانه لپاره یوه الهی لار ده ، چه
 عملی کیدل یی هم د بشر د قدرت په چوکاټ کینی ، او د هر
 محیط د مادی استعداد په اندازه پخپله د بشر په هغه او

او کوبنښن پورې اړه لري . او کله چه د چارو واکي په لاس
کښي اخلي ، خپل فعالیت له هغې نقطې څخه شروع کوي چه بشریت
پکښي واقع وي ، او بيا يې د دوی د قدرت او طبیعي استعداد
په حدودو کښي ، دهغې هغې په اندازه چه په دې لاره کښي
ئی کوي ، د مقصد وروستني پړاو ته رسوي .

ددې دین اساسی معیزه داده چه : یوه شیبه هم
- په هر کام او هر تشریح کښي چه وی - د انسان له فطرت
قدرت ، او د شروندان له مادی استعداد څخه سترگی نه پټوي
او په عین حال کښي یې د تکامل هغې مرحلې ته رسوي چه
تراوسه هېڅ رژیم ، او د انسان په لاس جوړ شوي هېڅ
یو مسلك ندی رسولی . که چه له هون نه مخکښي انسانان
یې - د اسلام په صدر کښي - - - یې . او که رښتینی
زیار ، وایستل شی د تل لپاره بېه دې لاره کښي د هېڅ واکي
په لاس کښي ولري .

خو د اتولي خطاگانو لیکر چه وویل شو - ددی دین د طبیعت
له نه پټ ندلو ، او یا هېرولو څخه پېښېږي . او همدارنگه
د هغو مجهول الاسبابو معجزو له انتظاره ، چه لدې دین څخه
ئی ځنی خلک لري ، منع ته راځي . دوی د داسی معجزو

هیله لری چه دانسان له فطرت سر مخالفی ، اود هغه له محدود
قدرت ، مادی استعداد ، اومحیطی عواملو سر هینج سمون
نه خوری .

کله چه دغه خلک د تنبلی او وراحت طلبی تر تاثیر لاندی
راغلل ، اود اسلام پر تطبیق کینی بی جد و جهد ونکر ، نو
دا پوښتنی کوی چنه

آیا د ادین د خدای له لوری ندی راغلی ؟ آیا خدای د لوی
قدرت خبنتن ندی ؟ نرولی بیا هم د ادین یوازنی د بشر د
محدود طاقت او توان په چوکاټ کینی فعالیت کوی ؟ اود
عمل نتایج بی هم په بشری ضعف پوری ارتباط لری ؟ دلایله
چه اصلاً ولی د بشر زیار او کوښښ تر اوردی ؟ او همدارنگه
ولی د تل لپاره نه کامیاب پیری ؟ او پیروان بی ولی د تل
لپاره بری نر موی ؟ ولی کله کله بشری ضعف ، شهوات
اومادی غوښتنی د دین پر شفافیت ، پر مختلف اوج
باندی غالب پیری ؟ او ولی په ځینو وختو کینی باطل پرستانه

پر مسلمانو - چه د حق خبنتان دی - بری مومی ؟

د اهل داسی سوالونه او اشتباه گانی دی چه اساساً

د دین د طبیعت د لمرنی حقیقت او کړنلارې له نریز بندلو

اویا ہر بدل و تحنہ ، اپیدا کبری

* * *

بیشکہ ! چہ خدای اج ، کولای شی ددی دین لہ لاری ،
 اویا پرتہ لہی تحنہ ، دانسان فطرت بدل کبری ، مگر خدای
 دہر حکمت لہ محی - چہ پخپلہ پری پوہ پری - وغوبنتل
 چہ : انسان پہ ہمدغہ فطرت پیدا کبری ، اوولی غوبنتل
 چہ : ہدایت اولار بنوونہ دانسان دزیار او غوبنتی
 ثمرہ و گرزوی ، « وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ
 سُبُلَنَا » - العنکبوت : ۶۹ -

اوخدای غوبنتی دی چہ : تل دانسان فطرت فعالیت
 او عمل و کبری ، نزلہ منجر و لاری شی ، اونہ
 معطل پاتی شی ، « وَالنَّسِيبِ وَمَا سَوَّاهَا ،
 فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ، قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا .

۱۰ خوک چہ نرہونز پر لارہ کبنی نریار باسی ، خاغا بہ خپلی

لاری و ر بنیو

وقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا^(١) - الشمس: ٧-١٠ -

او خدای غوینتی دی چه: خیل الہی قانون د بشری جہد

اونیاری لہ لاری، اود دوی لہ توان سرہ سم بشپہ کری:

« إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ^(٢) »

« وَلَوْ كَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ^(٣) »

(البقرة: ٢٥١)

او خدای اج، غوینتی دی چه: انسان تر دده د نریار،

انرشی مصر فولو، او پرابتلاء کینی دده د صبر پہ اندازہ،

چہ د الہی سلیمی او ثابتی لاری د تطبیق، اود بشری اوفساد

١) « قسردی » پر نفس، او پر هغه ذات، بانندی چه برابر

کری بی دی « اندامونہ دده، بیابی دده گناہ او تقوی دواہ

ور و بنوول چاچه خیل نفس (پر طاعت سر) پاک کر، خاخا کامیا

او چاچه (پر گناہو) سر کر غپرن کر، بی بنکہ چه نریا نمن شو.

٢) خدای تعالی، د ہیخ قوم بنہ حال (اونعت) نہ بدلوی، تر خودوی

دخیلو خانو (د طاعت) حالت بدل نکری.

٣) کہ چبری خدای اج، خلک یو پر بل شوای دفع کری، نو خاخا بہ حکم

فاسدہ شوی وای.

د محو کولو پر لاکړېښی ئی پرځان منلی دی ، لوی مقام وړه پر برخه
کړی ، اوله بد بختی شخصه ئی و شرغوری ؛
« أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يَتْرُكُوا أَنْ يَقُولُوا: آمَنَّا وَهُمْ لَا
يُفْتَنُونَ ؟ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ، فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ » ... (العنکبوت : ۱-۲)

د خدای له مخلوقاتو څخه هیڅوک حق نلری چه خدای
و پوښتی چه ؛ ولی ئی داسی غوښتی دی ؟ او ولی داسی
پېښېږی ؟ هیڅوک له خدایه (ج) د پوښتی حق نلری .
مخکر د الله تعالی له مخلوقاتو څخه هیڅوک نه خدای دی ، او
نه د کائناتو په عمومی وسیع نظام ، او نه د دوی ظاهریه
متضیاتو علم لری ، او نه د داسی علم امکان شته .
او « ولی ... ؟ » داسی سوال دی چه پر دی مقام کښی
بی هیچ کله مؤمن له خدایه نکوی ، او همدارنگه هیچ
کله ملحد هم د پوښتی نکوی . مؤمن مخکر له خدایه

(۱) ایا دا خلک گمان کوی چه دوی به پرېښودل شی (په همدی قدر) چه
وایئ : ایمان موراوری دی - پداسی حال کښی چه دوی بیرونه آزمویل شی ؟ په
رښتیا چه لدوی څخه ئی مخکښ خلک آزمویلی دی . نو خایجا پر خدای «
صادقان پېژنی ، او هر وروبره دروغمان . په ظاهری علم سره هم . ځان ته معلوم کړی .

د اږوښتنه نکوی چه : له خدای سره دده ادب له هر چاڅنه
 زیات دی - هغه خدای چه ذات ، صفات او خصوصیات
 یی ښه ورا تر معلوم دی - او مؤمن له چانه زیات خپل
 بشری قدرت او ادراک وینی ، او پوهېږی چه پدی لاره
 کښی ده تر داسی سوالو مجال نشته . او کله مالمه
 هم له خدایه دارنگه پوښتنه نکوی ، حکم : دی له سره
 پر خدای اعتراف نلری . او که دده پر خدای یی اعتراف
 وکړی ، نو ددی له خنک سره پدی هم پوهېږی چه : داد
 الله تعالی کار ، او د الوهیت له مقتضیا توڅه دی .
 او پوهېږی چه : « لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ
 يُسْأَلُونَ » . حکم یوازی خدای (ج) د قدرت خننه
 او پخپلو کارو ښه پوه دی .

خو دا هسی سوال دی چه یی ارا دی او ښوی (مالمه)
 انسان له خولی څخه - چه نه کله مؤمن او نه کله مالمه
 دی - او را بدل کېږی . نو لدی کبله دا سوال دومه
 د توجه ورا هم ندی ، او نه ښایي چه د تینگار او جدیت

(۱) الانبیاء - ۲۳ « لوی خدای له خپلو کړو وړو څخه نه پوښتل
 کېږی . بلکه له همدوی څخه (چه بندگان دی) د خپلو اعمالو پوښتنه کېږی

پرستر گرو ورتہ و گورو ... اوکله کله داسؤال دجاھل له
خوا - چه د الوهیت په حقیقت او خصائصو خبر نوی - مطرح
کېږی . نودی جاھل د پوهولو یوازینی لاسر داندہ چه
سمدستی خواب وړ کړل شی . بلکه دی باید د الوهیت
په حقیقت او خصائصو وپوهول شی ، ترخوچه وی پېژنی
او غاږه ورتہ کېږدی ، نودی مؤمن دی . او یا خو انکار
تری وکړی ، چه پدی صورت ^{کینی} مالمحد بلل کېږی . او پدی
توکړه د اجدال سرتر سپړی . خو کله چه د اجدال د
باطل طلبی او حق وژلو مرحلې ته رسېږی ، نو هلته
بیا مسلمان تره وانه ده چه داسی جдал ته دوام وړکړی .
د دی فتری د لیکنی په پای کینی خپل مطلب داسی خلا
کووچه : هيثقك دا حق نلری چه له خدایر (ج) ، د ا
رنگر پوښتنی وکړی : خدای (ج) ولی غوښتی چه
انسان پدغه فطرت پیدا کړی ؟ او ولی یی غوښتی چه
د فطرت دی همداسی په فعالیت کینی وی اوله منیځه دی
نرخی ؟ او ولی یی اراده کړی چه الهی کړنلاره دی د
بشریت لپاره ، د بشری کوښښ ، او بشری وسی ، او مادی
وسائلو لپاره متحققه او منیځ ته راشی ؟ او ولی تر غوښتل
چه د الاره دی د غیر عادی وسایلو او مبهمو او غامضو معجز
لرلاری متحقق وومی ؟

خوهر خوك كولاى شى چه دغه حقائق درك كړي ، او وگوي
 چه دا حقائق د بشر دو اقيمتونو په چوكاټ كېنى فعاليت كوي .
 او كولى شى چه د بشر تاريخي پېښې د هغو په رڼا كېنى تفسير
 او توضيح كړي ؛ ترخوله يوى خوا پر دې پوه شى چه څرنگه
 دغه خط السير تعقيب كړي ؟ او څرنگه كله ناكله ، دا
 خط السير هدف ته سيخ او سم كړي ؟ له بېلې
 خوا ، د خداى (ج) حكمت او قدر هېر نكړي ، او
 خپل ځان د دغو دواړو (حكمت او قدر) سر په
 صحيح ، مؤثرې او مثبتې توگې برابر او منطبق كړي .

* * *

دا الهى كړنلاره چه "اسلام" يى د محمد ﷺ د
 دلاړه ښوونې په اساس پخپل وروستنى شكل كېنى څرگندوي
 - يوازې پدې سر چه د خداى له لورې راكېسته شوېده -
 پر محكمه او د خلكو پر نړۍ كېنى تحقق نشى موندلى .
 او نږد "كن" په لفظ سره منځ ته راځي . او
 همدارنگه په يوازې ابلاغ او بيانولو هم نه تطبيقېږي .
 او نږد هغه الهى قدرت پواسطه - چه د فلك پر دوران
 او دستور و پر نظام كېنى يى لري - تحقق مومي .

(۱) د - كان ، يگون ، كون - له مادې څخه دارصيفه ده . يعنى : شډ (شو)

تحکه چرخدای تعالیٰ د بالغ حکمت له مخی نندی غوښتی پدې
 توکمر سره اسلام خپور کړی ، بلکه د تطبیق مکلفیت یې
 پخپله د بشر په اوبزو ایښی دی . او د الایوانزې
 د هغې ټولنی پواسطه د تطبیق جامه اغوستلای شی چه په
 همدې لاره کامل ایمان لري ، او دخپلې وسې په اندازه
 سم پرې ولاړ وي او عملی کوی یې . او هڅه کوی دې
 لارې ته دنورو په زړونو او شرونو ندانه کښی ځای ویر کړی
 او د همدغه مقصود لپاره په ټول قدرت جهاد کوي ... او
 له بشری هوا خواهی اولټی سره داخلي جذری مبارزه پر
 مخ بیایي ... او د هغو کسانو پر ضد چه د بشری کمزوری
 او هوډی خواهی په سبب د هدایت او دعوت پر مخ کښی
 خنډونه راجاروي - جنګپری ... تر خوجه د الاره د تطبیق
 هغې مرحلې ته ورسوي ، چه دده بشری وس ، او مادی
 اسباب اجازه وکوی . خو پدې شرط چه له هغو
 نقطی څخه دا جهاد شروع کړی چه بشر یکنی ولاړ دی
 او ددی الای لاری په حرکت او تطبیق کښی د بشر له
 مقتضیاتو او واقعیتونو څخه سترګې پټی نکړی ... نو
 وروسته به د اتولګی لمړی پخپل نفس ، اوبیا دنورو
 خلکو پر نفسونو باندي - دخپل زیار پر اندازه ، او د هغو
 وسایلو پر اندازه چه د عصر له غوښتنو سره مناسب

اود وخت له آلا توسته برابر وي، اوله ټولو مخکې د نوموړې ټولګې په تلو او واقعیتونو کې د دې دین د حقیقت د تطبیق او له هغه نه د عملي تعبیر په اندازه - کله غالبېږي، او کله به بیا پدې نښته کې ماته خورې

* * *

دا د دې دین طبیعت اولارده. اود ای د حرکت خط مشی او وسایل دي. اود اھسی حقیقت دی چه خدای تعالی غوښتی اسلامي ټولني ته یی وروښيي اوداسی ورته وویي: « **إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ** »^{۱۱}

« **وَلَوْ لَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ** »^{۱۲}

« **وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا** »^{۱۳}

اود اھسی حقیقت دی چه خدای (ج)، وغوښتل

- ۱۱) الرعد: ۱۱ - دواړه آیتونه په (۶) مخ کې ټرا پارل شوي دي
 ۱۲) البقرة: ۲۵۱ -
 ۱۳) العنکبوت: ۶۹ - په (۵۱) مخ کې ټرا پارل شوي دي

د احد په غزا کښې یې اسلامي ټولني ته وروښيي . او دا هغه وخت ؤ ، کله چه اسلامي ټولگي د غزا پر ځینو موقوفونو کښې پخپل ځان باندي د دې دین د حقیقت په تطبیق کښې قصور وکړ ، او په ځینو مواضعو کښې یې د مناسبو جنگي اسبابو پر استعمال کښې هترو نکړه ، او کله چه لداغ لمرني حقیقت څخه غافل شول ، او یایې هېر کېد . او داسې فکري کاوه چه یوازې مسلمانانو دوی کامیابولای شي .

نو خدای (ج) وفرمایل :
 « أَوْلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلِهَا قُلْتُمْ: أِنِّي هَذَا؟ قُلْ: هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ »

او وروښيي ويل : « وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ ، حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ ، وَتَنَاءَمْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ ، مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ،

۱۶۵ - آل عمران . آيا - کله چه تا سو ته هغه مصيبت چه

لور و (کفارو) ته هو (د بد پر غزا کښې) دوه برابره رسولی و ، در ورسېد ،
 و مو ويل : دا مصيبت . له کومه خاير را پېښ شي ؟ (اى محمد !) ورته
 وواير : دا ستا سوله لوري ؤ ؛ (حکه د سېبر له اړخه سو په تا ويل سره)

وگر . او د نوي مالونه مو غښته کړه .

ثُمَّ صَرَّفْنَا عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ... ﴿۱۱﴾

رہنستیا چہ اسلامی جمعیت پہ دی غنا کبھی دا حقیقت
 زردہ کما ... نہ یوانزی پہ وینا او تہدید ، بلکہ لہ وینو او
 درد و نوسر یوٹھای . او پہ دی تو کہہ یی - وراوستہ لہ
 بری او غنیمت ککھو شخہ - دا حقیقت د ماتی اونزیان
 پر جگہ نرخ سر و اخیست . او ہنر زخمونری و کالہ
 چہ ہولو تر ورسیدل ، او بالآخرہ یی د ہنر - خدای بیلو -
 شہیدانو درد و نر و نر عمل چہ سید الشہداء حمزہ رضی
 ہم پکبھی و . اولدی ہولو نریا تر درد و نکی پسنبہ
 د پیغمبر (ص) ، نرخی کیدل ، د مخ شرو بیدل ، د محکمی غابن
 ماتبدل ، او پہ غوجوہری کبھی - چہ فاسق ابو عمرو د
 مشرکانو پر طر فدا رے د مسلمانانو پر ضد کیندی و ،
 لو بیدل ، یوہ شاپہ و نکی حادثہ وہ .
 مشرکانو نریا ر و و پست چہ پیغمبر (ص) و و شانی ، خو مسلمانا
 بر و ر شخہ شہل ، اوٹانونری ددہ پر محکمی ددینن غشوتہ
 سپرکھی و . چہ لہ ہنو شخہ یو ہم ابو دجانہ و ، کلہ

﴿۱۱﴾ آل عمران : ۱۵۲ - ددی آیت ترجمہ دی د (۲۲) مخ

پر پای کبھی و کتلہ شی

چه ددین غشی بی پر ملا و خوی ، اما سر له دی هم و نه
 بنویسد . او پیغمبر (ص) یو از ی دخوتنو مسلمانانو پر منج
 کینی چه یو پر بل لپی به شهید بدل ، پاترو ... بالآخره مسلمانان
 له ماتی او حیرت و وروستر - پداسی حال کینی چه داتریخ او
 سمحت درس بی یاد او ، پر پیغمبر (ص) بیر تر اهل شول .

* * *

د اینکار خبره ده کله چه الهی لای بشری جهد او کونین
 تر و سپار لشی ، نوعلمی کیدل بی هم دبشر دوسی او قدرت
 پر چوکات کینی کید لای شی . او دا کار پر رهنبتیا چه بشری
 نفسونز باک ، اول بشری تر و ندون اصلاح کوی ... دا دی
 لپار تر و ایو چه د خدای تعالی اراده بیان کړو - دا چه خه
 خدای غوینتی وی کیری - بلکه غواړو دانسانانو په
 تر و ندانه کینی - پر واقعی کتنی سره - دی ارادع
 آثار فقط ثبت کړو ، اوس . او هغه دا چه
 پر هینخ تره کینی د ایمان حقیقت نشی بشپړ کید لای ،
 تر خوجیر دخپل ایمان پر هکله له منسند و خلکوسر په تره ،
 شبر اولاس و نر جنگیری . د تره په جهاد سره دوی جاهلیت

او باطل افکار بد و کبی ، او و غواہی چہ لہ باطل پرستی
 نخبہ ٹی حق او اسلام تر را و کز زوی . او د شری پہ جہا د
 تبلیغ و کپی ، او د دوی بی ازہ ہنتر باطل اعمال مراد ، او
 او د اسلام حقائق تر کند کپی . او د لاس پر جہاد سر
 باطل پرستان - چہ غواہی پر زور او پریت د اسلام
 پر مخ کینی و در پری - پہ شایبوزی ، او د سیسی ٹی
 و ہشندی کپی ... او ہدائنگر ایمان پر زہ کینی نشی
 پورہ کید لای تر خوریدی جہاد کینی لہ ماتی ، آنہ موینی
 او کرا و نوسر و سخاخ نشی ، او پدی کرا و نو کینی صبر او
 استقامت و نہ کپی . او ہدائنگر تر خو چہ پہ بری کینی ہم
 صبر و نہ لری ایمان بی ندی بشپہ ؛ حکمہ پر بری کینی
 صبر او استقامت کول ، د ماتی لہ صبر و سخاوت او
 کرا ن دی . او د ایمان د تکمیل لپارم ضرور دی
 چہ ثابت او مستقیم وی . شک او تردید بی نہ پڑتہ
 لار و نہ لری ، او د ایمان پہ رہا کینی مخ پر پورتر روان
 وی .

د ایمان حقیقت پر نہ پڑ کینی نشی پورہ کیدای تر خو
 دہدی ایمان پہ ہکک لہ لری خلکو سر جہاد و نہ
 کپی

خُکَر ددی مجاہدی پر ضمن کبھی لہ خپل نفس سر ہم مجاہدہ
 کوی . چہ پہ نتیجہ کبھی بہ د ایمان سپین اہرت افق ددہ پر
 سخ داسی پرانیستل شی ، چہ ہیٹھکھ بہ بہ ناستی اوراحت
 کبھی ورتہ معلوم شوی نوای . او پر خلکو اور تہوندانہ کبھی بہ
 داسی حقائق ورتہ تر کھنڈ شی ، چہ بی لدی لاری بہ ورتہ تر کھنڈ
 شوی نوای . او پخیلہ دی ، احساسات ، تصورات
 عادات ، انفعالات غوبستنی اور طبیعت بہ بی داسی
 مرحلی تہ ورتہ سپری ، چہ بی لدی سختی او در بی تجر بی
 خنربہ ورتہ رسید لی نوای .

اور ادی حنی ہفتہ شیان چہ پدی آیت کبھی اشارہ
 ورتہ شویدہ : . وَلَوْلَا دَفَعُ اللّٰهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
 بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْاَرْضُ . اولہائی فساد چہ
 دجہاد لہ پر لپنوردی ورتہ پلپنبری ، د نفسونو رکود
 عطالت او تن پروری دہ ، چہ لدی سرہ یوٹخای روح مخ
 پر فساد ورتہ پری ، اوہمت سستہ پری ، اولہائی بیخی
 لہ منجہ ورتہ پری . چہ ورتہ ورتہ پری لہ ورتہ لہ رکود ، لہی او

۱۱، البقرة : ۲۵۱ - پر ۶۱ ، سخ کبھی تریبار لہ شویدی .

جمود سر مخاح کبری ، او یا خو نفسونز فقط دشهواتو پیر مید ان
کینی د خفاستی اولوبیدو پیر سبب فاسد پیری . اودا اول فساد
دهغوونو پیر بر خه کبری چه به لای اوتن پروری د اخته شوی وی .

اودا هم دانسان دهغه فطرت او جوهر سنت پیر اساس دی چه
خدای (ج) ده ترور کبری دی . ددی فطرت صلاح او کتبه
بی پیر هغه چهار کینی کوزولبی ده چه انسان بی د نریر الو د
سعادت لپاره - دیشی کوبینین لر لاری دخیل توان پیر چوکات کینی
د الهی دین پیر تینکولو او تطبیق کینی کوی .

نود غر مجاهدی ، ابتلا گانی او سختی آنزموینی یوانر فی عملی
لار ده چه جامعیه یوه صف کینی پیر متهدانز تو کرسره دروی ، او
لر لمانو ، بی لارو ، سست عنصر و ، غولونکو ، او خان بنودو
منافقانو تخه پاکه اوسو چه کوی .

اودا هسی حقیقت دی چه خدای (ج) غوینتی چه سلا
جامعی تری وروینیی - پداسی حال کینی چه دا جامعیه
لر آنزموینی او ابتلا ، سختی تجری اوتز خودرد و نوسره مخاح ،
اودنر پونو پت اسرار بر ملا کیری . اودحق او باطل صفونه
بر سر بیلیری .

اودا هغه حقیقت دی چه خدای (ج) غوینتی اسلا
تولنر پیری یوه کبری . پاک خدای (ج) دا حد غر واقعی تعقیب

او د مسلمانانو د دې سوال « اَنِي هَذَا ؟ » د امصیبت لږ کومر حایه پر هونږ راغی، پر خراب کښی داسی فرمایي: « قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ

الْفَنسِكُمْ - وهر وواير چه: دا پخپله ستا سوله خوا وو، وروسته لدې فرمایي: « وَمَا اَصَابَكُمْ يَوْمَ لَتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ. وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا » (آل عمران: ۱۶۶ - ۱۶۷)
 « مَا كَانَ اللّٰهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلٰى مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ، حَتّٰى يَمِيزَ الْخَبِيثَ

مِنَ الطَّيِّبِ » (آل عمران: ۱۷۹)
 « وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ مِنْكُمْ شُرَكَاءَ، وَ اللّٰهُ لَا يُحِبُّ

الظَّالِمِينَ » (آل عمران: ۱۴۰)

د اهو ټپي يادونې د دې لپاره دي چه مسلمانان وپوهېږي چه د امصیبت د هغه تقصیر نتیجه وه چه د احد په غزا کښی یې پر خپلو احساساتو او اعمالو کښی د کامل ایمان حقیقت نرو

۱) هغه (مصیبت) چه د ټولگیو د منځخ کېدو په وچ « د احد په جگړه کښی » در ورسېد، د خدای په اراده و. د دې لپاره چه مؤمنان او منافقان، دواړه وپېژني.

۲) خدای - تعالی - همکله مؤمنان پر همدې حال چټاسی یې « یعنی مخلص مؤمنان لدنور و سره کډ دي » نه پرېږدي. ترڅو چه (ضدې) پاک (مؤمن) له کږ غېر او خبیث (نافق) څخه بېل نکړی.

۳) د دې آیت ترجمه دې دنور وایتونو په لړ کښی په ۱۹۱ مخ کښی وکتل شوی!

بنکاره کوی، خو پر پاي کبني بيا هم دروي به کتر تمام شو، حکم
 خدای (ج)، د فضل له مخي دروي له تصيره پير شو، او د دعې
 مصبيت نتائج دروي د پاکوالي، خالصتوب، او د صفونو د
 پيژندنې لپاره لوي درس وگنل شو... او د الهول پر نهايي
 تحليل کبني دروي د خان او ژوندانز لپاره بنسرا او گتويز دي.
 زموږ خبري د اسلام د سپينخالي دين د کړنلاري او طبيعت
 پر هکله پدي لاهم نه تماميږي، بسايي د پخواني بحث د توضيح
 لپاره خو کلمې هم زياتې کړو.

داچه ددي دين تطبيق دلشري قدرت پر اندانه، او مادي
 وسائلو پر واسطه پر مختلفو سويو او مختلفو محيطونو کبني لشري
 کوبنبن او فعاليت پوري اړه لري... دا معني نه ورکوي چه
 انسان پر تمامه معني پدي مور د کبني استقلال لري، او د
 خدای (ج)، له ارادې، قدرت، مرستي او توفيق شخص پرته په
 ځانگړي صورت خپل کار سرته رسولي شي. بلکه دا رنگه تصور
 اساساً د اسلام له طبيعت او تصور سره مخالف دي.

او مخکبني مو وويل چه: خدای (ج)، د حق له مجاهدينو
 سره مرسته کوي: « وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ
 سُبُلَنَا » ... (۱) او خدای (تعالی)، هغه وخت د خلکو

(۱) په (۵) مخ کبني ترجمه شويدي.

د هوساينی حالت بدلوی، کله چه دوي خپلی وضعی ته تغیر
 ورکړي . او ترخوچه دوي پخپله خپل حالت ته تغیر ورکړي ، خدا
 تعالی، د دوي وضعه بل شان نه کړخوی : « اِنَّ اللّٰهَ لَا یَغۡیۡرُ
 مَا یَقۡرۡنَ حَتّٰی یَغۡیۡرُوا مَا بِاَنۡفُسِهِمۡ » (۲۱)

او داده قرآنی نصونه مونږ ته راښيي چه : د بشري
 کوشن او جهد ، او الهی مدد او مرستی ترمنځ ښکاره
 علاقه موجوده ده . چه په نتیجه کښی دغه الهی مرستی
 او بشري مجاهدي انسان د خیر او هدايت ، صلاح
 او فلاح سرحد ته رسوی .

نو بالاخره د خدای اراده بیا هم مؤثره ده ، او د خدای
 له ارادې پرته ، انسان پخپله مستقلا هېڅ نشی کولی . خو
 دا اراده هغه چا سره کومک کوی چه د خدای لاره وپېژنی ، مرسته
 یی وغواړي ، او د رضا لپاره یی جهاد وکړي .

او د خدای تقدیر - د دغو ټولو څرکندونو پراخ کښی - بیا
 هم پر ټولو خلکو او پېښو احاطه لری . او د هغه له مقتضا

(۲۱) په (۶۱) مخ کښی ترجمه شویدی .

سره سر هر خد سر تر سپری . ابتلا کانی او آزمایستونه
 او هغه خیر چه ددی آزمایست په پای کسبی د بریالیو
 په برخه کبری ، هر پهمدی اساس سره دی .

د ابو حقیقت دی چه الله - تعالی - غوښتی اسلامی
 جامعی تری وروښی . او همدارنگه د احد د غزا په تعقیبو
 سره ، دبری اوماتی اسباب چه ددوی له اعمالو څخه منځ
 تر راغلی و هم بیانوی ، او وروسته بیا د ابتلاء ، بری
 اوماتی اساسی حکمتونه او تدبیرونه داسی شرح کندی
 « وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحْسُرْتُمْ بِآيَاتِهِ
 حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ ، وَعَصَيْتُمْ
 مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تَحِبُّونَ : مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا
 وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ . ثُمَّ صَرَّفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ »

(۱) آل عمران : ۱۵۲ - یا ک خدای خپله وعده هغه وخت در سره

رښتیا کړه ، چه دده په اجازه موکفار په وژلو سره له منځه وړل . تر څو چیرې زه ، اود
 جناب په باب سره مخالف شوی . او وروسته لدی هغه خه چه تاسی پی خوښوی ، مالونه ،
 مودروښوول ، نافرمانی مو وکړه . ځنی مو دنیا ، او ځنی نور مو آخرت غواړي . بیا
 مو د آزمویښی دپاره له کفارو څخه راوگرځولی .

59580

او خدای (ج) غوښتی چه خپله شامله کړنلاره دوی ترور وښي ، پدې
 توگه چه د الارپه پای کښی - د اسبابو له ساحې څخه دباندې -
 په الهی آزادی ارادې او عملي کېدوونکی تقدیر پورې اړه لری .
 نو وایي : « اِنْ يَّمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلَهُ ،
 وَتِلْكَ الْاَيَّامُ نُنَادِ اَوْلَهَا بَيْنَ النَّاسِ ، وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
 وَتَّخَذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ ، وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ . وَلِيُمَحِّصَ اللّٰهُ
 الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِيْنَ » (آل عمران : ۱۶۰)

نوپه پای کښی بیا هم ، دا د خدای پالنه ، اراده او تقدیر دی چه
 الهی غوښتی - د اسبابو له داږی دباندې - سرته رسوی . او
 پدې مورد کښی له خدایه هېڅکله پوښتنه نشی کېدلای ؛ حکم الهی
 شان او قدسیت ، له هر ډول سوالونو څخه ډېر هسک او اوچت
 دی ... او همداد ایمان هغه ستر حقیقت دی چه د انسان په
 نفس کښی بی له ټینکېدو او ډاډ څخه نشی بشپړ کېدلای ... او
 دا هغه تکمله ده چه زمونږ ددی فصل د موضوع د ددې دین
 طبیعت او تگلاره ، لپاره ضروری برېښېده ... حال دا چه هغه
 مسلمان چه ددې دین پر حقیقت ښی (لکه چه خدای ترسیم کړی)
 ښه پوه دی ، ددې حقیقت د دواړو اړخونو « د خدای اراده او د بند
 کوښښ » ترمنځ کوم تقاض نه وینی ، او نه د هغو مفکورو او مقرراتو له
 کبله چه د خدای له کتاب څخه نندی اخیستل شوي ، لدې حقیقت سره معاينه کوي

۱. ددې آیت تر باندې د ۱۹۱ مخ په پای کې وکتله شی

مَمْتَانَةُ لَارِ

اوس نوځنی کسان وای: کپر چبری اسلام - سره لدی چهر د بشری
 شروندانز لپاره یو الهی لارده - بی له بشری جهده او طاقت ، اود
 مختلفو محیطونو له مادی استعدادونو مخه پرته نشی کېدلای په ځکه
 اود خلکو په نړۍ کېنی تحقق و موی ... نود نور و هغو بشری مسالکو
 په نسبت - چه بشری پخپل لاس د ځان لپاره جوړوی ، اود خپل
 وس او توان په اندازه یی د بشری قدرت او مادی واقعیت په دنده
 کېنی مخ پر وړاندې بیایي - څه امتیاز لری؟ او ولی پر
 موی واجبې ده چه ددی لاری په تطبیق کېنی زیار و یاسو؟ په
 داسی حال کېنی چه ددین هم د نور و مسلکو نو په شان بشری
 مبارزې ته اړدی؟ او هیڅ یو جزئی هم د الهی بی اوهری
 قدرت ، او خارق العاده معجزی یو اسطر تحقق نه موی؟
 بلکې د لار د بشر په شروندانز کېنی ، د بشر د فطرت ، عادت
 توان ، اود شروندانز د ظاهری اوضا عو په چوکاټ کېنی
 تحقق موی؟

* * *

ترولو د مخه مونږ مکلف یو چه د دې لارې د تطبیق لپاره
 مبارزه وکړو، ترڅو کولای شو د اسلام سښتنی مفهوم ښخېل
 نفس کښی وروږو، حکم د اسلام لپاره رکن پر : لا اِلهَ
 اِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللهُ ، باندی باور کول دی . اودے
 لا اِلهَ اِلَّا اللهُ ، نژدې او صحیح معنی داده چه : یوازې خدا
 د الوهیت خبثت اود عبادت وړ دی ، اوله ده سره هیتوک
 پر هیت خاصیت کښی اشتراک نلری ... اود الوهیت له
 لپاره یو خاصیتونو مخه یو هر د مطلق حاکمیت حق دی ،
 چه پر هغه کښی د بشر لپاره د قانون اېښودلو حق ، دخلکو
 د ژوندانه لپاره د تلک لارو د تعیینولو حق ، اود هغو اړینو
 د وضع کولو حق شامل دی چه د دې ژوندانه اساس بلل
 کېږی . پر " لا اِلهَ اِلَّا اللهُ " باندې باور کول هیتوکله
 تحقق نشی موندلای ترڅو پر دې اعتراف ونلرو چه : د
 بشری ژوند د تنظیم لپاره یوازې خدای د قوانینو د اېښودلو
 حق لری اویس . او همدارنگه د بشری ژوند د سمون
 لپاره یوازې د همدې لارې د تطبیق لپاره مجاهده ، دنورموا
 باور، اساس اوبښت دی ... اود بشر پر ژوندانه کښی
 د دې لارې د تطبیق لپاره له مجاهدې مخه پرته ، بل هیت

نشی دنوموهری باور اساس نشی تشکیلو لای ... اوکر هر
 چا خان تر دانسانانو لپاره دقواندینوا و تشریح دوضع کولو په
 باب دحق لرلو ادعا وکړه ، نو پر انسانانو بی د الوهیت دحق
 دعوی کړېده . حکم د الوهیت له خصائصو څخه یوم دتقنین او
 او تشریح حق دی . نو کله چې دی ددی حق ادعا کوی بنکاره ده
 چې دی د الوهیت دلوی خاصیت مدعی دی . او کر هر چا پدی
 لاره کینی تأیید کړه ، نو بنکاره چې پر خدای ویر تر قایل شویدی
 حکم ده تر بی د الوهیت پر ستر خاصیت اعتراف کړیدی
 اود . « أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللَّهِ » سالمه اونزدی معنی
 دهغی لاری تصدیقول اور بنیتیا کپل دی چه ، محمد (ص) د
 خدای له لوری را وړېده ، داسی چه پر بنیتیا سره دادیشه د
 بنکاره غی لپاره یو الهی لاره ده ، او یوانزی همدغه لاره ده
 چه موږ مکلف یو پخپل شونداود لول بشر په شوندا نر کینی بی
 عمای او تطبیق کړو . اود نور وپر غولونکو باطل پرستیو
 پسې لار نشو .

نولدی کبله موږ مکلف یو چا دی لاری د تطبیق لپاره
 زیار و باسو ، ترخود اسلام حقیقی صفت چه دعوی بی لرو
 دخانو لپاره وکهن . اود اصفت بی لاری چه بی : لا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللَّهِ ، باندي کلک باور او ایمان ولرو ، نشی

حاصلید لای . اود اشتهادت اوباور پیردی اساس و لایه
 چه ایمان و لرو : یواری خدای (ج) د الوهیت د صفا توخاوند
 اود شروندان د کړنلاری د اېښودو مستحق دی . اوهغه محمدی
 شریعت چه د خدای له لوری د بشری سعادت په منظور راغلی هر و
 باید تحقق و موی

اوموین مکلف یو د هغو اسبابو لرغی چه یخپله په همدی
 دین پوری تعلق لری ، ددی کړنلاری د تطبیق لپاره مبارزه
 وکړو ، حکم همدغه دین دی چه د انسان کرامت
 ساتی ، او حقیقی آزادی وهر په برخه کوی ، اود نور و انسانانو
 له غلامی خلاصوی ... یواری همدغه دین دی چه
 انسان تر انسانیت اود الهی عبادت په چوکاټ کښی کامل او
 یشامله آزادی وهر کوی ، دخلکو له بندگی مخزلی آزادی ،
 اود خلکو دخالق عبادت تری را بولی ... اود مخکې پرس
 ی له اسلام څخه بل هیڅ مسلک نشته چه د اخصیت و
 هغه ربانی خاصیت چه یواری خدای د الوهیت په صفت
 پیژنی ، اوددی پېژندنی په اساس یواری الله (ج) تر دنا
 حاکمیت حق وهر کوی چه د هغه لرغی د بشر د شروندان
 لپاره کړنلاره او قوانین بز دی ... انسانانو تر یو خدای
 اویو لار ښودنکی پټاکی ، او تر پېر پېر دی چه یو د له

بی دلی دلی خدایان وی ، داسی چه پردوی باندهی د
حاکمیت ، باداریه اوسیادت حق ولری .
دادین دعبودیت هغه بنه غندی چه دنور و محکمی خدایانوپر مقابل
کبني ، چه دخینوالمی خصائصو دعوی کوی - غلی اوچپ
کسیني . اودا خاصیت یوازی دهدغی الھی لاری «اسلام»
پر بر خردی اولس ... نر په ثربه ، او خوشی ادعاسر ، بلکه په
حقیقی ، واقعی ، او عملی توکمه ... نولر هدی کبله نولوپ غیرانو
- فَلْيُرْمِ الصَّيْلَةَ وَالسَّلَامُ - خلك لمری دخدای دتوحید ،
اوپر الوهیت کبني دخانگه يتوب لوته رابلل . اودخدای هغه
سرکش بندگان چه په لکی سره بری پر خلکو دخدای پر خبر امر و نه
چلول - نر پر بسنول چه د الوهیت له خاصیتونو خنر دکوم خاصیت
ادعا وکری ، او پر نتیجه کبني بیاد بشری شروند انزلیاره دتقنیت د
حق ادعا وکری ، او وروسته بیا هغه کسان - چه دخدای په
وجدانیت پوره ایمان نلری - ددوی تأیید او طرفداری وکری
خدای (ج) دیهود و انصاری پر باب وایی :
« اِتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرَهْبَانَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَالْمَسِيحِ بْنِ مَرْيَمَ ، وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ
وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ »

(التوبة : ۳۱)

حال داچہ دوی دعا لمانوا اور ہبا نو عبادت نر کا وہ ، بلکہ د
قوانینو پر جوہر لو کبنی ٹی دوی دحق خبنتان بلل ، اودا حق
بی یوانزی خدای تر نہ ویر کا وہ ، نو خدای اج ، ددوی پہ ہکله
وویل چہ : دوی خیل عالمان اوزرا ہدان دخان باداران
وکہل ، او پدی تو کہ بی دخدای لہ امر خجہ - چہ توحیددی -
مخالفت وکہ ، او پہ نتیجہ کبنی مشرکان شول

امام احمد ، ترمذی ، او ابن جریر پہ مختلفو لار و لہ
عدی بن حاتم خجہ ، وایت کمریدی : کله چہ دہ تر در رسول اللہ
ص ، لہ خواد اسلام د بلنی پیغام ورسید ، نوشام تہ ولبتید ،
او مخکبنی لدی د جاہلیت پر مودہ کبنی نصرانی شوی وو ، نو
خو ، او قوم بی اسیران شول . وروسترا لہ ہفر خجہ پیغمبر ص ،
دہ لہ خورسہ احسان وکہ ، اود پرتہ تلپ اجارہ بی ویرہ
نوخیل ویر ورتہ ویر غلہ ، اودئی بی تشویق کر چہ اسلام مہی ،
اودر رسول اللہ پخضور مشرف شی . نوعدی دسنی حاتم طائی

۱) دوی (اہل کتابو) بلکہ خدایر خیل عالمان اور ہبانان " زایدان "
اودر یعزوی عیسی (علیہ السلام) دخان باداران . خدایان . وکہل ، پدا
حال کبنی چہ دوی بی دیوہ خدای لہ عبادتہ (پر بل خہما مور شوی نہ دعب
(شک نشہ چہ) بی لہ دہ خجہ بل ہشوک دعبادت ویرندی . اودئی ددوی لہ شرک
را ویرا لوٹھیاک او منزہ دی .

نزوی چہ بچیل قوم "طی" کبھی مشہور و مدینہ تراغی
 اودده دراتک انکارہ پہ خدکو کبھی خیرہ شوہ کله چہ دی دسروا^للہ
 (ص) بحضور - پر داسی حال کبھی چہ دسپینوز روصلیب یی پر غا
 کبھی و - مشرف کیدہ ، پیغیر (ص) د آیت لوست
 " اتخذوا اخبارهم و رہبانہم انربا یامن دون اللہ " نوعدی
 وای چہ ماورتر وویل : دوی د اخبار و اورہبانو عبادت ندی
 کہی . رسول اللہ (ص) ورتروویل : " بلی ! انہم حرّموا علیہم
 المحلال ، وأحلّوا لہم الحرام ، فاتبعوہم فذلک عبادتہم ایاہم " .
 " ہوا ہیک دہ ، خواخبار و اورہبانو حلال پری حرام ، او حرام پری
 پری حلال کرل ، اودوی (بی لہر دقت او شوری کتی شخہ) دہغوی
 پیروی وکھی ، چہ پر حقیقت کبھی ددوی دغہ کار دہغو عبادت
 کول دی " !
 سدی ویلی : دوی پر خدکو پسی ولاہل او د خدای کتاب یی
 شانہ وغورخا وہ . نولدی کبلہ خدای (ج) ، د آیت رانازل کہی :
 " وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا " یعنی دوی دہغہ
 یوہ خدای پر عبادت مکلف شوی و ، چہ وغواری یوشی حرام کری
 نہغہ حرام دی ، او کوم شی چہ حلال کری نو حلال دی . شرع یی
 مقبولہ ، او حکم فی نافذ دی

۱۱۱ او ۱۱۰ - پر تہر ۲۹ غ کبھی ژبارل شویدی .

نو یوازې اسلام دی چې تنها خدای (ج) ، دعبادت وپه بولي .
 پداسی حال کښی چې یوازې همدی (ج) ، ټولواک حاکم ، اود بشری
 ژوند لپاره د تعین او تشریح مستحق کښی . نوله هدی کبله اسلام
 یوازنی مکتب دی چې انسانان دنوروله بندگی څخه خلاصوی او
 د واحد خدای عبادت تری را بولي ... نو ځکه مونږ مکلف یو چې
 یوازې د هدی لاری په تطبیق کښی هڅه وکړو ، نرد بلی لاری !
 مونږ مکلف یو چې یوازې د هدی لاری د تطبیق لپاره مبارزه وکړو .
 ځکه - دربانیت او آسمانیتوب پراساس - دایوازنی دین دی چې
 له انسانی اوبشری نیکر تیا وڅخه مبرا ، اولر هغو بشری غوسنتو
 څخه - چه د تعین له لاری پخپله مقنن ، یادده کورنی ، یا طبیقی
 یا ملت ، اویا نژاد تر دکهتی اړول دي - ساتل شویدی
 څرنگه چه ددی دین واضع خدای دی ، داسی ذات چه د ټول
 بشری پالونکی اولر بنوونکی دی . نو هیڅکله دی دخپل ځان دکهتی
 لپاره قانون نړدی ، اونزد دی لپاره چه یوه طبقه پر بلی پورته و بولي
 اویا څو کوم ملت پر بل ملت بهتر ، اویا یونژاد پر بل نژاد هسک
 وښی . اوهغه بشری قوانین چه حاکم شخص ، حاکم کورنی
 حاکم طبقه ، اویا حاکمه ټولنه ، اویا حاکم اومتقدر نژاد یی
 وضع کوی - دبشری طبیعت له مخی - هیڅکله نشی کیدای چه له
 هوس خراهی ، اویا د قانون ایښودونکی له شخصی کتو څخه شی
 اویا کوی . څو کوم وخت چه الهی قانون دخلکو ژوند

اداره کوی ، بیانو داشیان لہ منجہ شی ، او داسی حقیقی ، کامل
 او شامل عدالت یی پر خای در پی ، چه نور بشری قوانین یی د
 خپلو نوموړو و مشخصاتو لہ کبلہ نشی سر تر رسولی . حکم د دغو
 ټولو وضعی کړنلارو و پر د نښه کښی پر هیچ صورت داسی شی
 نشتر چه د انسانی هوس خواهی ، بشری ضعف ، او پر شخصی
 کتو کښی د حرص لہ عواملو و مخه د غه قوانین ، تبری او پاک و بی
 کوم وخت چه د شامل او کامل عدل پر تینکولو کښی الہی
 لور پی لار ښوونجی - چه د هوس خواهی او خپلو ی لہ هیچ دول
 تاثیر لاندی را تلوی نشی - و او را ول شی ، لکه د خدای شاہ
 د غه ارشاد : « يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ
 بِالْقِسْطِ ، وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا ، اِعْدِلُوا
 هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ، وَاتَّقُوا اللَّهَ ! إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ »
 (المائدة : ۸)

نو د خینو کسانو پر مغزو کښی کلہ کلہ را گزری چه و دای : کوم دی
 هغه تضمینونہ چه و کولای شی دلوی خدای لہ او امر و سره سم پی پیلای

(۱) ای مؤمنانو ! (پاک) خدای تر ډیر سم و لار ، او د عدل شاهدان
 اوسئ . او د قومونو کښی او د ښمنی ، مو مجبور نکری چه عدالت
 ونه کړی . عدالت و کړی چه همدغه تقوی تر زیات نژدی دی . لہ
 خدایه و ویرپی ، حکم چه : ستاسی پر کارونو ښه خبر دی .

ٲولني داسي عدالت منح تر اوڀري چه پر رښتيا بشریت لډي ٲولو
کړاو نوڅخه خلاص کړي ؟

هو ! دٲولي اسلامي کړنلاري حقيقي ضمانت د مسلمان
پر دننه ضمير کښي ږوت دي . داسي ضمانت چه سرچينه ٲ
ٲينل ٲ ايمان دي . نو هر کله چه پردي دين باندي ايمان پيدا
شو ، له هغه سره يوڅاي کلاک او ٲينل ٲ تضمينونه منح ته
راځي . مسلمانان لر خپل دين څخه دانزده کوي چه : د دوي
د موجوديت ، بري ، او پر محکمه کښي د قدرت لرلو بنسټونه
ٲول د همدغولار بنسټون پر اداء کولو او وفاء باندي ولاړ دي .
کرنه ، له منځه ځي ، او بري ٲي پر ماتر بد لږي ، خو اړ او
خپل قدرت له لاسه ورکوي ، محکمه چه خدای ورته وايي :
« وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ ، إِنْ اللَّهُ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ . الَّذِينَ
إِنْ مَكَانَهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ، وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ »

۱۱، الحج : ۴۰ - ۴۱ . خاښا به خدای (ج) ، له هغه چه سره رښتانه کوي .

چه دوه ملاتړ کوي « يعني دوه دين ٲينل ملاتړ کوي » . ٲي شکر چه
خدای تر وړو او غالب دي . (رښتيني مسلمانان) هغه کسان دي که چه پرې دوي
تر پر محکمه کښي توان ورکړو ، لهو غوښته کوي ، نه کا تونه ورکوي . په ښو امر او له
بدو ځلاک منع کوي . او (بالآخره) دکارونو ٲاي (بري او ناکامي) دخدا
پر لاس کښي دي .

... او دوی یقین لری چه که له لاری کابزه شی، بیانو خدای (ج)
دوی مراعات نکوی .

اسلامی بولنه ددغو توجیهاتو اولار بنو و نو حقیقی تضمین
دی، حکم د اهلنر برهدغی عقیدې ولاره ده . او الھی مکلفیتو
پر خای کوی . او یقین لری چه په هر لهی او تضریط کبنی به بول
له داسې ویری او عذاب سره مخامخ کبزی چه هغه یوانزی د ظالمانو
په دلی پوری اختصاص نلری ، بلکه هلته بول په عذاب کبنی سره
کدا او شریک دی .

نوله هدی کبله مونږ مکلف یو چه دا لاره پر تره ونندی او
او منخ تر او ورو ، تر خو همدغه کامل او شامل عدالت - چه یوانزی
په همدغه لاره منخ تر اتلای شی - تحقق وموی .

* * *

مونږ مکلف یو چه د دې لاری « اسلام » د تطبیق لپاره
مبارزه وکړو . حکم د ایوانزی مسلک دی چه د بشری جهل او قصو
له نتايجو مخچه د انسان له ضعف نه را پیدا شوی ، پاک او خوندي
سائل شویدی . حکم جوړونکی یی د دې انسانی موجوداتو
خالق دی ، چه په اصلاحی او مناسبو لارو چارو یی بنه خبر
دی . او د بشری ژوندانزه په اوزدو کبنی د انسان پر پتو جوړه
او ترکیبونو او همدارنگه په بولو مخکینیو او عالمی اسرارو پوره علم
لری ... نو کله چه ده همدغه لاره وضع کړه ، خامخایي بول هغه

عوامل په نظر کښی نیولی دي چه بشری ټولنی او افراد په هیڅ عصر کښی نشی پرې پوهیدلای . حکم ځنی عوامل دی تر اړه دي چه ټولی مجری او د بشری ژوندانر د تېر شوو ، اوسنیو او راتلونکو دورو او وضع او حالات (چه لار اغې ندي) کشف او وڅېړل شی ، ممکنو دستحیل او غیر ممکن کار دی . او ځنی عوامل د اتقاضا لری چه باید د جهان پر ټولو پتواسراو چه پر انسان راچاپېر دي اطلاع حاصله شی ، او د اهم ممکنه نږده . دا حکم چه پخپله بشری ادراک کمزوری ، اولدی څخه قاصر دی چه حتی پر هغو شیانو چه تر مجری لاندې راوړل کیدای شی ، پر مطلقه توګر صحیح او ثابت حکم وګرځی . حکم چه انسان دخپل خاص طبیعت د غوښتنو تر تاثیر لاندې او پر محیطی نیمګړتیاو محکوم دی ... نو ویلای شو هر هغه قانون چه د بشر له ناقص ذهن څخه راوتلی وای ، هیڅکله دعلمی کېدو وړ ندي .

او پدی هکله خدای (ج) وای : « وَلَوْ اَتَّبَعِ
الْحَقُّ اَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْاَرْضُ »

(المؤمنون : ۷۱)

(۱) که چېرې حق (الله او قران) د دوی په هوسونو پسی تللی وای نو
خامخا به آسمانونه ، محکم او په دوی کښی موجود شیان فاسد شوی وای

... او وای : « تُثَرِّجَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأُمْرِ
فَاتَّبِعْهَا ، وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ » ...
(الجاثية : ۱۸)

کله چه له خلکو شخړه یو هم یو پوره نه پوهېږي ... او داسی
مطلق علم نلری چه دبشری ژوندون لپاره دکړن لاری او
تقنین اېښودل هغه ته ضرورت لری ... نو له هدی کبله کوم
وخت چه دوی د هغه کار ونو غوښتنه کوی چه د دوی له
توان او قدرت شخړه پوره تر دی ... نو بی له هوی ، هوس او
جمل شخړه بل شی نه ور پاتی کېږی ، دا کار برسېره پر دی
چه د الوهیت پر ستر خاصیت دعوی کول دی ... یوه لویه کناه
اولوی شرافساد دی !

* * *

مورن مکلف یو چه د دې لاری د تطبیق او تحقق لپاره مبارک
وکړو . محکم د الاریو ازرفه الهی طرحه ده چه دبشری ژوند
نظام - پر حقیقی توکرسر - د هغه شامل تحلیل او کامل
تفسیر پر اصولو دروی ، کوم چه پر ټولو موجوداتو اچا پر

د (۱) آیات مو پر الهی شریعت برابر کړی . نو په دې لاری
خبر ! او د هغو کسانو پر هوسونو پسې مریخه چه نه پوهېږی ...

او د موجوداتو پر سلسله کښی د انسان موقف راڅرگندوي ،
 او بیا د انسان لپاره حقیقی هدف اوسپنځای غایه ټاکي ، نه
 هغه هدف او غایه چه جهالت او بشری هوسونو د غیر الهی
 (مادی) مقرر اتق او تصور اتق پر ترڅ کښی د انسان لپاره
 ټاکلې ده .

اسلام یوازنی هغه کلتک اوسلیم اساس دی چه د بشر
 د ژوندانه نظام پر طبیعی اصولو دروي . نو د بشری ژوندانه
 هر هغه رژیمر چه ددی شامل تحلیل . اسلامی نظام . پر
 اساس جوړ شوی نوی ، پر طبیعی سالموا اصولو دریدلی
 نشی . او د ابرهسی لاسی رژیمر او تکلازی وی ، چه هیتکله
 داو بزدی مودی لپاره پاتی کېدلی نشی . او ترڅو چه د بشریت
 پر منع کښی چلېدی د بد مخنیواو شقاوت نه پر ونکی بروی .
 او بالاخره انسانی فطرت بری له منځه یوسی ، او خلک به
 هر ورو پر تر خپل کلتک اوسلیم اصل " اسلام " تر راگرځی
 ددغی الهی کړنلاری تحلیل یوازنی هغه صحیح تحلیل
 دی چه د بشر سعادت تضمینولای شی . ځکه دا کړنلاره
 دلولو موجوداتو د خالق ، او پخپله د انسان د هغه خالق طرحه
 اوصنفرده چه د موجوداتو پر حقیقت بنر یو او خبردی ...
 د موجوداتو ، او انسانی عالم د وظیفی او غایي ، او پر موجوداتو
 کښی د انسان د منزلت پر هکله ، بل هر هغه تحلیل او تفسیر

چہرہ مخپلہ دانسان طرہ حروی ناقص او نمکری تفسیر دی، حکم
 چہرہ موجود اتو حلقہ لہر انسان خجہ دہن لویہ او پرا خردہ . نو ہیچکله
 ممکنہ چہرہ انسان ددی لوی عالمہ ہکله ، شامل او کامل
 تحلیل او تفسیر منج تر او پری ؛ او دا حکم ممکنہ چہرہ دانسانی
 عالمہ وظیفی او غایی د تا کلویا پاره - لکہ چہرہ لہر انسانی نمکری غوشتو
 او ہوسونو خجہ خان ساتل پکار دی - ہمدارنگہ دانسان او
 دہلو مخلوقاتو دہنہ خالق کامل علمہ تہ اہلری چہرہ دانسان
 دپیدا اینست ارادہ یی کر پدہ . او دا کار ہیچکله دانسان لہ
 لاسہ پورہ نزدی ، نو بنکار دہ چہرہ د اسلامہ کامل تحلیل نہ
 پرتربل ہیچ رزیر او فلسفہ نشی کولی چہ بشری ژوند پہ
 پراخہ معنی سرہ ، تنظیم کری .

کہ خوک دہنی فلسفی دفتر او پلاقی چہ غواری د موجود اتو
 او پرموجود اتو کبنی دانسان منزلت ، او دانسانی عالمہ وروستی
 هدف او غایہ تحلیل کری . نو د افکار و لہر پوہ عجیب انہرہ حاسرہ
 بہ مخاخ شی ، چہرہ ہنہ کبنی بہ دچہتیا تو او تردد پرا اندازہ
 سادہ او خندونکی شیان وروینی . د الاخرہ چہرہ انسان
 تعجب کوی ؛ خرنکہ د اتصویرات لہر "فلسوف" خجہ
 بنکارہ شی ؟! خو کر پیر یاد را ولی چہ د افسوف خوم یو
 انسان دی ، او د بشری عقل نہ پرتربل خرنلری ، او دا
 حای د بشری عقل د حفاستی میدان ندی . نو ہلتر بیا
 د تعجب لپارہ حای نہ پاتی کبری ، او خرنکند پری چہ د اخلک

«فيلسوفان» هغه ڪسان دي چي خپل ڄاڻون تي دمفڪور و
 پي داسي تر ڪميو «تيارو» ڪيني غور ڇولي دي چي لڙ
 هغي ڪمزوري رها تڃن چي هغه هر دبل منظور ليا سر ه
 خدای (ج، ورا ڪر پڊه، بل خرنشي ليد لي، دا ڪمزوري
 رها «عقل» يوازي پڃيل ڄاي ڪيني در وينا يي حق لري
 اوبس، اولر خپلي وسي سر سم بايد ڪام پورته ڪري،
 اود بشري توان پي چو ڪا پ ڪيني دمفقول اتو په خپ نه
 بوخت، اود تر وندانر په مادي وسايلو ڪيني خپل نيلي
 وڃلوي، د واقعي تر وندانر، او پي محڪم ڪيني دخلافت
 پي منظور، له الهی ڪر نلاري سر سم، اود مقتدر خدای
 پي مرستتر، دموجود اتو، اوانساني عالم د نها يي هدف
 ڪامل تحليل، اوالهي مفصلو لار پي نو نو پي رها ڪيني
 مخ پي ورا ندي حرڪت و ڪري، اوبيا هر مخ پي پور تر سليم
 ڪامونر واخلی، اوهه داي هغه منظور چي خدای تعالیٰ
 دهغه پي اساس انسان تر دارها «عقل» وري پيلي ده ...
 الهی ڪر نلاري د غر شامل تحليل، دانساني صحيح تصور په
 انداز، او پي هغي اندازي چي د بشري تر وندانر نظام پڃيلو
 طبيعي اصولو و در و لای شي، له ڄان سر لري
 نو مونن مڪلف يو چي دهغه ڪر نلاري دمحقق او منج
 تر اتو لپاڙه مبارزه و ڪري، تر خو بشري ژوند پڃيلو اصلي

او طبیعی اصولو او پر لپسو و دروؤ . ٹحکر بل چیری ہیٹھ داسی
قانون نشتر چہ داسی ضروری او بشپہر خاصیتو نر ولری ،
اوبشری تراوندیر حقیقی توکر تنظیم کیری .

* * *

بالآخر ہمون مکلف یو چہ پیر ہول قدرت سرہ ددی لاری
ہ اسلام د تطبیق لپام مبارزہ وکپو . ٹحکر د ایوانرخی
مسئلہ دی چہ دکاٹنا تولہ فطری نظام سرہ سمون لری ،
اوانسان نشی کولای حائتر داسی لار غورہ کیری چہ لدغہ
جہانی فطری نظام سرہ برابرہ نوی ۔ پداسی حال کبنی چہ
دی مجبور دی دکاٹنا تو پیر چوکات کبنی واوسی ، او پچل
تراوندانہ کبنی دکاٹنا تولہ نظام سرہ سم حرکت وکیری

دانسان دروندانہ دکرینداری ، اود کاٹنا تو د نظام تر مع
سمون او یووالی ددی ضامن دی چہ انسان فطری او طبیعی
سترو قوتونوتر دجوہریت او موافقت لاس ویر کیری ، او د
تصادم او تخالف شخہ دپہ وکیری ، ٹحکر چہ لہ دغوی طبیعی قوتون
سر تصادم او تخالف ، ددی سبب گرخی چہ انسان سخت تراول
اولرخیل بشری مسیر شخہ منحرف شی ، چہ بیابرنو پیر ٹحکر کبنی
دالہی خلافت ہفر دندہ . وظیفہ . تری پاتی شی کومرچہ
لوی خدای لہ دہ شخہ غوبستی دہ . خوکلہ چہ دکاٹنا تولہ عمومی

نظام سر دتناسق او توافق مزري ٿيندڙ ڪري ، نود هغه ڏيپتو
 اسرارو ، تسخيرولو ، او پڇيل ٿر وندانه ڪيئي لرهغه نرديني ڪٿي
 اڃي ستلو ڪلي لاس تر رويي . اوددي پر عوض چر دڪائناق
 پراور خان وسوڇوي ، له اور خجهه پر پڇلي ، خان تودولو ،
 اوتنوير ڪيئي استفاده ڪوي !!!

بشري فطرت اساسا دڪائناق او طبيعت لرهعمومي نظام سر
 سم برابردي ... خو ڪلهه چر انسان پر خيل ٿر وندڪيئي لدي نظام
 خجهه دباندي پيسر بزي ، نو ، نريواري لرهطبيعت سره
 تضادم ڪوي ، بلڪه له خيل ذاتي فطرت سر هم ٽڪر خوري ، چه
 پرياي ڪيئي بدمرغي ، ٿوبل ، حيران او نر ٻه تنگي ڪيري .
 اوله داسي تريخ ٿر وندسر مخاخ ڪيري ، لڪر چه نن وريجي بشري
 لدغو ٿولو علمي برياليتوبون ، اود تمدن لرهولو مادي اساندياو
 سر سره ، بيا هم پر ترخو عذابون او راز راز ڪراونو ڪيئي تيري
 نن وريجي بشريت د بدمرغيو ، حيرانديا ، زهه تنگوالي او اضطراب
 سخت ڪراونو زغمي ، دترياکو ، نسوارو او نور و مسڪراتو پيئي تر
 شا پريوني چٽڪتيا او احمقانه شخرو او حرڪاتو سر له انساني واقعيتون
 خجهه تبستي ، دناوهر او سخيغو مودونو په بازار ڪلهه ، او د
 هيبي توب پر دنيا ڪيئي بي خوده سر سام ڪرڻي ... له دغو
 مادي اساندياو ، زياتو توليداتو ، دٿر وندانه دنيا تو وسائلو او
 زيات فراغت او بيڪاري سر سره بيا هم بشريت له دغسي

بدبختی و انحراف سر مخاخ دی ... او هر خومر چه مادی رفاهیت
 اود اوسنی تمدن تبعیضی آسانتیاوی زیاتبری ، هم هفومر بر حیرت
 نرہ تنگوالی ، لوبزه او تخریب لاپسی زیاتبری ...
 دغر ترخ حقیقت ، او تخریبی وضعی دوارونکی خیری پش
 بشریت پسی اخیستی دی ، او حفلوی یی . او سر لای چہ
 انسان لردبری وبری ترے تبتی ، پریای کینی بیا هر لرهدی
 ترخی وضعی سر مخاخ کبری .

کہ خوک دا اوسنی مارہ ، دولتمن او عیاش هیوادونر ، پیر
 تیرہ بیا امریکا اوسویدن چہ دتمدن آسانتیاوی بی بنی بربری
 دی ، لرنزدی ووینی ، نوبہ لمری نظر بہ داخلہ کبری چہ
 داخلک لہ هفومر دوارونکو خیر و خیر تبتی ، کومی چہ دوی یب
 پسی اخیستی او حفلوی یی . اودا بہ ہم تر و دتر خرمکندہ شی چہ
 پردغو هیوادونو کینی مادی رفاهیت اوسستی ، ظاہری هستی
 او پرنہایی حد دجنسی غارینو اشباع پر خومر وسعت اوبی باکی
 جویان لری ! ہمدارنگہ برور تر بنکارہ شی چہ : داپولی بدمرغی
 عصبی اوروجی ناروغی ، جنسی انحرافات ، دماغی پریشانی
 مرض ، لیونتوب ، بی ساری رنگارنگ جرمونہ ، اولرہر انسانی
 باشرا فتر تفکر خیر ، دشر وندانر دتش والی نتیجی دی .
 بشریت دعلم لراہری ، دروغتیا او جنسی ناروغی و غیودعلا
 پیردکر کینی زیات بریالیتوبونر لاس تررا وری . اودتشخیص او علاج

داسی وسایل اور درمل یی کشف کریدی چه پررمنتیام سنکاره
 بریالیتوب کھل کپری . پر تپره بیاچه «سلفا، پنسلین او مایسین»
 یی را واپستل ، نو د طبابت زور جهان یی پر نوي نری بدل کھ ...
 د صناعتو او تولیداتو پر دنیا کینی یی داسی شیان منخ ته
 را وړل چه تقریبا معجزاتو ته ورتریدی . اولاهم پدی لاره کینی
 منخ پر وړاندی روان دی .

او همدارنگه په فضائی اکتشافاتو ، مصنوعی سپوږمیسو
 هوایی مرکزونو ، *Stations* ، او د فضایی پیو پیو جوړولو
 کینی یی هم شتون کندی بریالیتوب تر لاسه کړیدی ... اولاهم پدی لاره کینی
 هڅه کوی ...

خود اول شیان ؛ آیا د بشر په ژوندانز کینی کوم تاثیر غوڅوی ؟ آیا
 پر روحی ژوندانز باندی کومه اغیزه لری ؟ آیا ننکمرغی یی هوندلی دی ؟
 آیا خاطر جمعی او آرامی و پر پلینه شویده ؟ آیا سوله او امنیت یی لاپه خوب
 کینی لیدلی دی ؟ ... نه ! هڅه کنه ! بلکه بد مرغی ، اضطراب ، پریشا
 نزه تنگوالی او داری لاریات شویدی . او همدارنگه د تفکر له مخی د
 انسانی هدفونو ، او انسانی عالم دوروستنی پړاو نهایی پرف . په هکله هم ،
 پرغ نندی تللی ، خو که چیری د تمدن انسان مفکورم د انسان
 دوروستنی پړاو «نهایی پرف» په هکله له اسلامی

منکوری سره مقایسه کړو، څرکېنده برشي چهره دا ظاهره یې
 ځلېدونکې تمدن یولعنت او کرغېړن آفت دی، چهره انساني
 شعور او تفکر لاندې تیارې کندی تر غورځوی، او انساني
 اهتمام، هیلي او رغبتونه، بلکه انسانیت یې نیمکړې کړې
 اولر منځني وړي دی.

مثلاً - دوی پر امریکا کېني دنوي خدايانو عبادت او
 ستاینه کوي، او د انسانیت وروستی پړاو «نهایی پرف» یې
 بولي ... مال، لذت، شهرت او تولید د دوی هغه خدايان
 دي چې شپږ اووړځ لاس په نام وروتر ولاړ دي. نو له همدې
 کبله خپل ځان ترې وړک دی؛ ځکه دوی د انسانیت وروستی
 پړاو وړک کړیدی. سره سم او په لاشعوري توګه لاس او
 پښې وهي، او همدا ډول وضع پر نور وځای هلو هېوادونو کېني
 هر وانه، کوم چې هلته د همدغسې مشاهدو خدايانو عبادت
 کوي؛ ځکه چې خپل حقیقي خدای یې ندی پېژندلی «نوخود
 به تېري، لرګی، حیوان، انسان، اوسپنی، لذت، شهوت
 او کاغذ تر عبادت سر و نه تېتوي»

نودې لپاره چې بشریت مړه هلاکت له لوی کړد اب څخه
 ساتلی وي، مکلفیت لرو چې د بشري ښکمر غږ ژوندان لپاره
 د دې الهی لارې د تطبیق په هکله هڅه وکړو، ترڅو بشریت

دیوه او حقیقی خدای لور پرتیه بپرتره او وگر زود ، اوله انسانیت سره
لایق و پروستی هدف ، اود فطرت هغه نظام و پرو پرتیو چر پر
کائناتو ، او پر یول بشر را چاپر دی .

اودا هغه حقیقت دی چر کامل کتاب - قرآن کریم - تایید
کریدی ، پدای حال کینی چر دهنو کسانو لاره غندی ، چه
غواړی د غیر اسلامی شریعت خوا تر وروا وړی ، اوله الهی
حیاتی لاری نر پرتی ، بل مسلك دخپلو مشکلا تو حل
کونکی وکھی ، او پدی توگه ددی کائناتو له حقائقو څخه
سترگی پتی کری ، اود جهالت له مخی خپل مخالفت خر کند
کری .

« أَفَغَيْرِ دِينِ اللَّهِ يَبْعُونَ ، وَلَهُ أُسْلِمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَرَعًا وَكَرْهًا ، وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ » ؟

(آل عمران : ۸۳)

وَمَهْدَقَ اللَّهِ الْعَظِيمِ ...

لوی خدای پرستیا وویل ...

(۱) آیا دوی د خدای له دین څخه پرته « بله لاره » غواړی ؟ حال

دا چه د آسمانو او مخکی موجوداتو « سر له مخکی او آسمانو » ، په خوښه یا زور

« یوازې » ، ده ته « تسلیم » غاړه ایښی ده . او « د حساب پر وړج » بیا

په یول یوازې دده لور پرتیه بیول کری .

آسکانه لاره

بیا هر خنی کسان وای چر بشریت خود د پری مودی لپاره
 ددی یوارننه نامتوا ولورهای لاری «اسلام» په اصولو پاتې
 نشو. او هغه ټولنه چرخه موده مخکې د مخکې پرسر په همدغو
 اصولو منځ ته راغلی وه، اوس له منځه تللي ده؛ اوله هغه نه
 وروسته بشریت دنور و هغو رزیمونو خواته مخکې چر هیڅکله
 نشي کولای هغه هسکې خوږې تر - چه اسلام وړختلی و - خا
 ورسوي، اما سر لږې هم دا ډول رژیمونه د تطبیق په ساحه
 کښي بشریت له هغو سختو کړاؤ و نوسر نه مخامخ کوي، کوم چه د
 اسلام د تطبیق پر لاره کښي کال شويدي!

دا خبره شاید د امری ځل لپاره صحیح و پرلیني. او د پیر
 لیکوال هڅه کوي چه د غم مفهوم دخلکو پیر اذهانو کښي ځای کړي،
 او د افکر ژوندی کړي چه: د غم دین عملی کېدلای نشي، اونه
 واقعیت لري. او د بشر فطرت نشي کولای چه تره پری مودی پورې
 د لاره تعقیب کړي، بلکه د ایو نمونوی «ممتان» دعوت دی،
 چه دهغه افق تر څان رسول له بشری قدرت نه وتلی کار دی.
 خودوی ددی مطلب د خیر ولوتن شا یو غولونکی او مکوجن غم

لوي ، چه هغه د اسلام ترسيوري لاندې دنوي ژوند د پرتو
 شروع کېدو پر باب د نااميدۍ او يأس منځ ته راوړل دي ، او د
 هغو عبارزو او هڅو شنډول دي چه د دې ثابت مسلك پر لور
 د بشريت د بېرته راگرزېدو پر هكله كېږي . او دغو غولونكو
 مكارانو پر هغو فتنو كېښي - چه د عثمان (رض) پر قتل شروع ، او
 وروسته ترې د علي (رض) او معاويه (رض) تر منځ اختلافونه
 منځ ته راوړل ، او بالاخره د پروپېښو پېښو كېښي وگرزېدلي - د تخریب
 لپاره بنسټ مساعده فرصت وموند . او د صحيحو او غلطو روايتونو
 پر ترڅ كېښي يې د دې پليتي او خيشتي معنی د خای پر خای كولو
 لپاره ، بنسټ وخت لاس ته وروړ . چه كله به يې صراحة ، او
 كله بېرې د شرائطو او ظرو فوله مخې د اشارې پر توگه خلكو ته
 څرگندوله .

پدې غولونو كېښي - د حسن نيت له مخې ، پر غير ارادې
 توگه - ځينو هغو مخلصو كسانو مرسته وكړه ، چه دوي نه
 غوښتل د اقتدار هغې لوي تاريخي مرحلې پر لږ كېښي ، د اسلامي
 مخ پر وړاندې پراختيا او فتوحاتو پر مخ كېښي خنډ شي . او پدې
 خواشينۍ كېدل چه د حكومت پر هغه سياست كېښي ، چه د
 پيغمبر او شينځينو پر دوره كېښي ؤ ، څه انحراف واقع شي ، او
 ياد اميرانو پر كړنلاره كېښي كوم كوښښ والي وليدل شي ... همغه ؤ

چر دوي د پاك احساس او ادراك له مخې ، پر دې پوهېدل چر
اسلامی پراختیا د خلافت له لندې مودې راهیسې را کده شوې
او درېدلي ده ! او دغه نظر بیر به یې په جگړه او انرا او پوره
اخلاص څرگندوله ، او د ممتازی ځلاندي ډېوي ، او د انساني
هسک معراج په مینه بری لاس او پښې وهلي .

خو د اهل شیان بیا ژور تجدید نظر تر اړه لري . او باید
بشری مختلف عوامل د دې دین له طبیعت سره اندازه او تخمین کړل
شي . او پر مختلفو محیطونو او شرایطو کې د یوی او بز دې مودې
لیاره د بشری پر مختلف درهبری په هکله د دې دین کړنلاره
څرگنده شي

دا خبره هېڅکله درسته نده چر وایي : دغه دین بشر پر داسې
نریار باندې مکلف کړنولی دی چر بشری د عملی کولو طاقت
نلري ، او یا په هغه باندې د پوره وخت لپاره ثابت پاتی کیدلی
نشې .

که څه هم دغه دین عملاً « د بشر د خالص مادی مدنیت په
دوره کې » له بشر څخه هسک او پر پورته دی . خو په عین حال
کې د دغه آسمانی شریع لار پېژندنې د بشری فطرت سره سمې

او پر انسانی استعداد باندی بنا شویدی ، بلکہ د اسلام د پرست
 عظمت پر ہمدی کسبی دی چہ یہ لمړی مرحلہ کسبی د فطرت پر لور
 روان شوی ، او بیا ہم د فطرت پر لور روان دی !
 د ادین پر لمړی مرحلہ کسبی د بشر زہا تر خپل لار بندہ رک
 کوی ، د نہر پوښی او کوی ورتہ بنی معلومی دی ، او پر د سپر
 لطافت یی خپلی خوا تر را جذبوی ، د نہر او د باندی یی بنہ خپری
 او بہ استقامت سر لارہ ور پیدا کوی . قدرت او توان یی وینی ،
 او پر سختو او ہسکو مکلفیتونو یی بہ کماری . د بشر غوښتنی
 او اپتیایوی مطالعہ کوی ، او ہغہ تہ مثبت خواب وایی . او
 ہدارینگہ د بشر اصلی استعداد ورتہ خر کند دی ، نو خکہ
 یی دکار او فعالیت ، اصلاح او آبادی پر لور مخ پر وړاندی بیایی .
 لہ د غوښتول لورہ والی او سپینختیا ، فہمت او لطافت سر سرہ بیام
 انسان ، لپارہ ... د ہد غر انسان لپارہ چہ د شکی پر مخ او سی یو
 غورہ نظام دی ... داسی نظام چہ د فطرت لور متقصیا توتہ بہ نہر
 سترکہ کوی .

کلہ چہ نفس لہ خپل فطرت سر سمون خوری ، ددہ غوښتنی او
 اپتیایوی پر خای کپری ، اثری او استعداد یی د آبادی او کار لپارہ

آزاد پری . نو دا هغه وخت دی چہ لہ تر وند انہ سر پہ آسانیہ ، سلا او
 رضایت خنک پہ خنک حرکت کوی . او د فطرت پر ہسکی کرنلاری
 دانسانیت لوری شوکی ترخ پیر و پاندی شی . پداسی حال کینی چہ
 دانس او مینی ، اطمینان او باور پیر اساس ، دا او بزده لار خانته
 لندوی ؛ او پہ دا پہ زہ پہ بہ بی سر تر رسوی .

* * *

حینی ہفہ شکمن کسان چہ ہم خیل خانوئر ، او ہم نور خلک
 ددی لاری د تطبیق دا امکان پر ہسکلہ پر تر دد کینی غورجوی ، د
 دی دین لہ « اخلاقیاتو » او اخلاقی عنصر لہ اصیل توب سخہ
 و پیری ، او پیر دین کینی ددی اخلاقی مکلفیتوں پر خای کول
 د پرسیخت و تر بر پینی . او داسی و تر ہسکار عی چہ : دا خود انسا
 د غوہستنو او فطری رغبتوںو مخرنیسی !

خودا داسی خیال او وہم دی چہ ددی دین پر طبیعت بانڈی
 لہ تر پوہیدو و خنک منہ تہ ارغالی دی
 د اسلام اخلاقیات یوازی د قید و نوا و فشار و نوبہ را و پلو
 سر ہسکلہ نشی خرگندیدی . بلکہ دا اخلاقیات پخیل ذات
 کینی جوہ و نکي او آباد و نکي قوہ ، د پرسیسی روزنی لپارہ فعالہ
 ہسکہ ، او د سپیشالی اسلوب پر رہا کینی دا اصلی مرام د تحقق

لیاقت اور حرکت اور فعالیت پر لوردا انکل دی ...
 کار اور زیار، استقامت اور اصلاح ددی دین یو اخلاقی صورت
 دی۔ امالیتی اور بیکاری پدی خای کبھی یوہ غیر اخلاقی خبرہ کھل
 کبری۔ حکم و کار تیار لہ انسان فی ہدف سر پر اسلامی تعبیر کبھی
 مخالف کار دی۔ حکم اسلام انسان تر پر محکمہ کبھی خلافت
 ورکری، اور جوہونی اور آبادی لپاروی دانسان قدرت اور
 استعداد پر کار چول غوبنتی دی۔

دخیر دمنخ تر اور پولپار لہ شر سرہ جنکبدل یو اخلاقی
 صورت دی، چہ پہ ہفہ کبھی اساسی اور اصلی استعداد ونہ
 اور قدر تونہ دانسانی بقاء لپارہ پر حرکت رخی، اور حرکت د اسلام
 پر نظر کبھی عبادت دی، ہفہ عبادت چہ اخلاقی عنصر پہ
 رہنما تر کہہ پکبھی خر کند پری ...

حتی کہ موزن ہفہ اخلاقی صورت تونہ چہ پہ ظاہر کبھی دقبود
 اور موانعویہ خبر بر سنی۔ پر شرورہ کتنہ و خبرہ، نود ابر را خر کند
 شی چہ دغہ قبود اور موانع دیر مختلف، آزادی اور حرکت
 اہ خونہ پر پورہ تر کہہ بنہ را پرتی ...

د مثال پر تو کہہ لہ جنسی حراموشہو تونو خود د خان ساتی
 صورت، چہ پہ ظاہر کبھی سخت اور مشکل، اور غریزی پر منح

کینی خندہ سنکاری ، پر حقیقت کینی دشہوتونولہ بندی او پیرتوب
 شخہ آزاد بدل ، اود ہفرلہ غہروندی شخہ خان زغورل دی ؛ چہ
 دا انسانی آزادی ، ثبات اونورہ والی بلل کپزی . پداسی تو کہہ
 چہ دد غوشہوتونواصلی محل - چہ داسلامی نظافت اویاکی
 پر چوکات کینی بیان شویدی - تاکی . اود ہفوجلا سو
 دائرہ پیرد نہ کینی پی چہ خدای رواکرییدی تعینوی .

اود ہداریتکہ دا اخلاقی صورتونوشخہ یوبل صورت چہ
 ایتاردی ، د مطالعی لاندی نیسو ...

دایبہ دلہری حل لیارہ یولوی تکلیف او کراو سنکاری ،
 اوداسی بریسی چہ بل چاتہ دخیل مال ویرکونہ ، دخیل مال
 لہ استفادی شخہ دخان سائل او منع کول دی ... خوبہ
 حقیقت کینی دا کارلہ محل شخہ نسبتبدل ، پر حرص غالببدل
 اود عمومی خیرا و آرامی لیارہ د انسانی شعور انکشاف
 دی ... او پر حقیقت کینی آزادی ، حرکت اود لوہ تیا پر لوہ
 پر مختلف دی .

مونن نشوکولی چہ پدی لہر کینی زیات مثالونہ راوہ ،
 بلکہ پہ اسلام کی دا اخلاقی " قیودو " د حقیقت د ادراک
 اویوہی لیارہ ہدومہ اشارہ بس دہ ، چہ ہیشکلہ اسلامی خلاقی

د مستوغرائندو پرمخ کښی خندو ورنه ایجاد دوی .
 د اسلام پر نظر کښی کناوی او ردائل قوی داسی عمر وړدی
 اوقید و نه کښل کپری چه اساسی نفس د احوط طریقی لاری
 کندی ته ور کښته کوی اود حیوانیت پر لوری دیر لوی . اویا افس
 لوی نظر دی اویا غوښتو شخړه ایا و اقی آن د تر اوسه
 کښل کپری . اود اسلام ټول احکامات پر هدی اساسی
 ولاړ دی .

اسلام خر کندی چه اصلاً د مارت کښی د اوسه تعداد
 پروت دی ، اوانسان پر بند خلقت او سلام د طریقت پیدا کوی
 دی ، خو کله چه د خدای له لاری اوسه اورد د طریقت غول
 حرکت کوی نو هلته بیا د هلاکت اویا بختی به ژور کندی کښی
 مخ لوی . . . لقد خلقنا الانسان فی احسن تقریم . ثم ردناه
 اسفل سافلین . الا الذین آمنوا و عملوا الصالحات .
 د الین ۲۰۴

نولدی کبله ویلای شو هر هغه شریک چه د طریقت سره سمون

دا د پستییا چه انسان مو په دوی . اعلم ان الله یهدی من یشاء
 کوی دی . اویا مو د ټیټو کسانو دلی . اوره . ورهوشان پروت له
 کسانو چه ایمان یی راوهی اویا اعلو یی کوی دی .

خوری ہول ہفر قیدونہ او مشکلات چہ سلیم فطرتی را ایسار
 کپدی لہ منخر وری . او انسان دشہ ہوتونولہ خنخیر او بند خخہ
 خلاصوی .

اسلام تل ہخہ کوی چہ دبشری ہولنود رہبری واکمی پر لاس کبئی
 ونیسی ، او خپل قدرت داسی خوندی و ساتی چہ ہیٹکلہ ظالمان
 او ستمگران ونشی کولای چہ بیا خپل استبداد پردوی قائم کری
 او اسلام تل غولہری چہ دبشری ہولنوتر منخ داسی روابط پر پینو
 ودروی ، چہ افراد د فطرت پر ہکلہ لہ داخلی انحرافاتو خخہ آزاد ،
 اوددوی جوہ و نکو او پی سار و قوتونوا واستعداد و نوتر دردی چاز
 ور کری ، چہ راخر کنگد ، آزاد او سر لورہی شی . او ہول ہفر خندونہ
 لری کری چہ د پر مختلف ، فطرت او خیر غوبنتنی تر منخ واقع کری
 ہفر کسان چہ داخیال کوی : چہ اسلام اخلاقیات دبشر پر
 اوہو ، یودر وند پیتی دی ، اود اسلام د تطبیق کولو مانع گرتی
 دوی دغردول شعور ، د ہفر مسلمان فرد لہ رویی شخرا خیسق
 دی چہ لہ غیر اسلامی قانون لاندی د جاہلیت او مادیت پر ہولنہ
 کبئی او سپری ۔ داسی ہولنہ چہ اعمالی داسلامی قانون تر
 نظارت لاندی نہ اجراء کری ۔ نوخر کنگد دہ ، کلہ چہ د ہولنی وضع
 دازنگہ وی ، داسلام اخلاقیات و ہتر بولوی ملاماتونکی پیتی دی

پر تپن بيا د هغو کسانو لپاره چه د جاهليت په کړه غېږه ټولنه کېښي
 دخپل سپېڅلي اسلام پر اساس ژوند کوي . او کړه او وضعه دوام
 ولري نو تر دې ده چه دوي به لږې نږم سختو او ضاعوسه سره مخامخ شي
 خودا هغه طبيعي وضعه نږه چه گواکي اسلام به منع تر راورهي وي
 حال دا چه اسلام خپل هسک ، سپېڅلي او انساني اخلاقيات
 رخلکو تطبيقي - اولدي ډول وضعي سره په کلکه مبارزه کوي .

سلام يو واقعي او عملي نظام دی . نو لږې کبله وايي : هغه افراد چه
 اسلام په اساس ژوند کوي پر حقيقت کېښي داسي ټولنه تشکيلوي
 چه اسلام خپل وړانديز پرې غوښولي ، او په تمامه معنی يې د هېږي
 واکي پر لاس کېښي اخيستي دی . او پدې ټولنه کېښي فضيلت
 او پاکي ، خير او پرېختاپ هغه سلیم او انساني اعمال دی چه
 د دې ټولني هېږان وړه سر بنسټه اشنادی ، او تل يې ساتنه کوي
 مردالت او ناپاکي هغه يې لارېتوب او انحراف دی ، چه د دې ټولني
 د قدرت خاوندان اولارېښوونکي يې له منځه وړي ، او د محوکولو
 پر لار کېښي يې پر ټول قدرت سره مبارزه او هڅه کوي .

کله چه اجتماعي اوضاع بهم داسي توگه د اسلام په اساس
 سمون پيدا کړي ، نو هلته بيا اسلامي کړنلاره د بشري ژوندانه
 لپاره يو ډېر آسانه او خوشحالونکي لار ده ، بلکه پر هغه وخت

کینی دیال اسلام پر سیالفت کول او انحراف سخت او مشکل کار
 دی . او پر نزلو دا حضور تمام پری چر دیتو حیوانی شہوتوں سر
 پر انور ، شر او بد بختیوں پر ترورہ کینی وغور خبری . حکمہ ہلا
 پر انور باری توی . الطی قواوی ، اور دسلیم اور مستقیم فطرت
 قدر توی دے غیبی نزلت پر او سیرایت پر رخ کینی در پری
 نوحہ اسلام پر ہی ہینکا کوی چہ پر ظاہر باندی بوارہی
 مطلق تسلط او نزلو کی خدای ، او د خدای د لاری حق دی ،
 اولیں . او تسل د دی کار غندنہ کوی چہ . د خہ مطلق تسلط دل
 بد لہ خواہ غور و موزل شی ، او غیر اسلامی تقابیر پر دوی عملی کری
 او لکری پر حد کینی فصل کینی موخر کیدہ کرہ د او وضع او عمل سنکا سر
 کفر ، او باخو پور او کامل شرک دی . حکمہ اسلام پر صورت لری
 چہ صفہ بوارہی خدای (ج) تہ د الوہیت حق ویر کول دی ، یعنی
 پر بشری روندانہ کینی بوارہی او بوارہی د الہی لاری تطبیق قول او عملی
 کول ، او ہمدی مور د کینی د الہی لاری پر حقانیت او امتیاز
 باور لری دی . حکمہ ہمد غرد " لا الہ الا اللہ " ہمد نردک
 او حقیقی معنی رہ . لکری چہ محکمی مو وینود لہ
 ہداریکہ اسلام لاریہ کر پد چہ داسی اسلامی بولنہ پر
 پسو و دروی چہ دہنی ترسیوری لاندی ہر مسلمان غری د چیل

دین پر اساس اود هغو اخلاقو په چوکاټ کېښي چه اسلام فرض
 کېږدي پر اطمینان سر ژوند وکړي . څکه اسلامي تصور او حساس
 دکائناتو اود انساني وجود د وروستی پړاو ، نه یې پرف ، په هکله ،
 له ټولو هغو جاهلی - مادی - اندېښنو سره ، چه انسان دخپل حالت
 لپاره طرح کوي ، اوله الهی لارې څخه یې - په هغه پیمانده او په هر حال
 کېښي لپری غور خو لوی دی ، اساسی اود ذاتی توپیر لری . اود اده
 آسمانی اوشکلی تعین ترمنځ دغه لپری اختلاف دغه چه په هغه
 صورت د بشری کاروان د لارې په نیماي کېښي سر یو ځای کېږي نشي .
 نو ددی لپاره چه داسی عقلی اندېښنی وکړی شي څپلونه
 اصولو د پری لار په پاره چه داسی معتدله توانه اومحیط منځ ته
 راوړل شي چه په دغه معنی د جاهلیت ، مادیت ، له محیط سره اړیکه
 واری . اود جاهلیت لکه د وړانچو یاک اوسو چه دی .
 دامعتدله اومتازه توانه په اسلامي منځگړو او هغی لارې
 تاپه کوی چه له همدی منگوری څخه سر او نلی ده . اود آزادی او
 ځپلواکۍ په مسا کېښي څپل طبیعی تفسیر . او ځپلوی وړی ته په
 ډاډه ژبه دوام وکړی ، یی لدی چه کوم داعلی ضد دی وړتیا لری
 اویایې وځنډوی ، اویی لدی چه کوم حاجی موانع یی اړمنه
 بوزی ، اویاتری پری وکړی .

اوبدی ٲولنڙ کښی به مسلمان غری به آرامی او خوشحالی سره ژوند کوی
 حکم دی خپله سا په طبیعی توگه کښته پورته کوی . او د خیر او صلاح
 په کارونو کښی زیات مرستیالان وینی . او د اسلامی اخلاقیا توبه
 پیروی کښی شعوری او اجتماعی هوساینه او راحت حس کوی .

اوبی لدغی ٲولنی شخص د مسلمان ژوند په رښتیا ناممکن اویا
 لږ تر لږه سخت اوله کړا وٲوڅخه ډک دی . نولدی کبله که څوک
 غواړی چه مسلمان وی ، بنیای پر دی پوه شی چه اسلامی لارښوونې
 لیدی چه د اسلامی په منځ کښی ، چه د اسلام ترسیوری لاندی
 ژوند کوی پرځای راوړی ، بل چیری یی نشی اداء کولی .
 که نه ، د ابو غلط تصور دی چه څوک گمان وکړی چه : دجا-
 هلیت

• مادیت ، په ٲولنڙ کښی وکولای شی دخپل اسلام له لارښوونو
 سره سم ژوند وکړی - حال دا چه په داسی ٲولنڙ کښی دی یو رٲیل شوی
 اوبی اهمیت فر د دی ... په روع او سلیم محیط کښی د اسلامی
 کړنلاری پرځای راولړ زهښت آسانه کار دی . او اسلام تل
 د همدغسی محیط اوتولنی د منځ ته راوستلو په لاره کښی هڅه کوی
 اود همدغه بنسټ په کښنود و سره خپلی لارښوونې په لښودرو

* * *

هدايتنگه دالدره نده صحيح چه : دالدره اسلام ، دتخکي قوانينو
 پر نسبت ، بشريت په مافوق طاقت زيارونو مکلفوي ، حال داچه
 بشريت لاتراوسرهم دجاهلي قوانينو په منگلوکيني سخت کړاونه
 زغسي .

دجاهليت قوانين - چه پخپله بشر دجان لپاره وضع کړي او
 له الهي لارينو ونيو مخه ، په هرځاي او هر زمان کيني په پراوونو پراوونو
 لري واقع دي - حتی په بهتره حالاتو کيني لاهم حتما د بشري
 جهل ، ضعف او هوس خواهي دناتجو په داغونو داغل شوي
 او نيمگري شويدي . نوځکه دا قوانين له بشري فطرت سره
 کلي او يا جزئي تضادم پيښوي ، او همداسبب دي چه دجاهليت
 قوانين - په هغه اندازه چه له فطرت سره تضادم کوي - بشري نفسونه
 هر د شقاوت په لور روانوي ، او پرستړگوي دجاهليت پردي
 ورغوي .

او هدايتنگه دا قوانين د بشري مشکلاتو يو دبره جزئي برخه
 له منځه بيایي ، خو دبرخه ديوه اړخ علاج د بل اړخ په ضرر سرته
 پسي ، او دا هغه عملي نتيجه ده چه د ناقص نظر له مخي ، چه په
 يوه وخت کيني د ټولو اړخونو خپرنه نشي کولای - منع تر اغلي
 ده ، نوکله چه دهغه نوي ناروغي د علاج په لټه کيني شي چه دلته

ناروغی له علاج نخه را پیدا شویده ، پدی وخت کبنی یو بله
 نوی ناروغی منخ ته راوی ... او پدی ډول یو روغوی اوسل
 راخوړوی ، او یا خو پی و شری ... ددی لپاره لوی شاهد دهنسو
 پر لپسی بدلونو ، تغیراتو او کډوډیو د پېښېدو مطالعه ده چه
 بشری کرپلار و او قوانینو په تېره بیا د شلمی پېری جاهلیت منخ
 ته راوړی دی ... شك نشته چه دغه اوهاغه غیر اسلامی لاری
 بشری ټولنی له داسی زیارونو او کړاوونو سره مخامخ کوی چه په خو خو
 واړه له هغو زیارونو نخه زیات دی - چه د کامل ، مستقیم اوله
 فطرت سره برابر قانون « اسلام » په لار کبنی بی باسی - هغه
 قانون چه دبشر ټولو مشکلاتو ته ، له ټولو اړخونو نخه کوی ، او د
 شوری کتنی په اساس شامل او کامل علاج وړ ته ټاکی
 که خوک دبشری کړاوونو او دردونو د فتر و پلټی - هغه کړاو
 چه دبشریت په اوبزده تاریخ کبنی د جاهلی قوانینو ، او غیر الهی
 کرپلار و په سبب منخ ته راغلی دی ، هېڅکله به دا ونروایی چه
 دا الهی کرپلار - له ټولو تکالیفو او « اخلاقیاتو » سره سره ، بشریت
 د جاهلی قوانینو په نسبت له زیاتو زیارونو او مشکلاتو سره
 مخامخ کوی .

ددی دین له آسانتیا و نخه یو روښانه مثال لادادی چه : سر

لڊي چه د پرمختلې او انسانيت لوړه خوکه يي اساسي هدف او
 مدنظر ګرځولې ده ، بي له تدبير او پوهي څخه لاس نه وځي ، او نه په
 عجله او وارخطاي سره ګامونه اخلي ، او نه له مسر احو او پراونو
 څخه سرسري تېرېږي ... بلکه پدې الهی ګرځولم کېږي لاس او بڼه
 او ارته ده ، او افق يي زېږت وسيع دی . نزي د يوه سرې
 عمر محدودولې شي ، او نزي د هغه فاني کېدونکي بشر شخصي
 رغبت ، چه دخپل لري هدف له پاتي کېدو څخه پر وېره کېږي وي -
 راپارولې شي . لکه چه دا ډول وېره د مخکينو مذهبونو او قوانينو
 هغه فاني کېدونکو خستناو ته ډېر ، ډېر ځله پېښېږي ، چه
 پر يوه نسل او يوي زمانې کېږي بي له تدبير او تعمق څخه پر کار
 پيل کوي ، اوله آرام او مطمئن فطرت څخه پر وېره چټکتيا او
 وارخطاي سره تېرېږي . او دلږدي لپاره چه وکولای شي ځان
 هغو ظاهري اهدافو او رېښکيو - سراب - ته ورسي چه دوي
 ته د سراب په شان برېښي . او داسي نکړي چه د بصيرت له
 مخي په آرامو طبيعي ګامونو د اير او طي کړي . او بالاخره د دې
 ناسنجيده او نه خپرل شوو لاسو په وهلو کېږي انساني قصايي
 ويي توپول ، داسر زښتونو مخکول او داسر ښکته نوري کېدوي
 منع تر راسخي . او په نتيجه کېږي همدوي پخپله د هغه فطرت له
 ګرځولو لاندې مخکېږي چه داسر په لاس جوړې شوي

غیر مدبرانہ جہازوں اور تشکیلات بیاد ہفہ پر مخ کبھی توان
نلری ، اود نابودی پر لور روانہ پری !

اما اسلامی کپنلاہ پہ دہرہ آسانی اونری سرہ د فطرت سرہ

خناک پہ خناک روانہ دہ ، چہ لریوی خوالا رہنوں ورتہ کوی

اولہ بلی خرابی لہ بی لار توب شخہ را اپوی . اوکلہ چہ کوی

شی بیای سموی ، مکر سرہ لدی ، نری ماتوی اونری محوکوی

اونری کمزوری کوی ... دا کپنلاہ دپوھی او بصیرت

لہ مخی د فطرت پر اساس ولای ، اولہ خیل واقعی هدف شخہ

دپہ دہ . پدی لارہ کبھی کہ کوم شی پر لمری حل سر تر و

ر سپری پر دوہر حل پای تر سپری ، او کہ پہ دوہم حل

بشپرنشی نو پہ دریم ... لسم ... سلم ... یا نرم وار کبھی خو

خامخا تکمیل پری ! اما کوم شی چہ مطلوب او مهم دی

زیار او کوبین ، اود دی لاری پہ وھلو کبھی مخ پہ وری ندی

دی

اولکہ چہ لوہ او پیرہ ونہ لمری شنہ کپری ، اود خاو

پر تل کبھی پینی خفلوی ، او بنا خونری او بزده اولہ یوبل

تہ پری ... ہمارنگہ دا کپنلاہ پہ نفسونو او شر وند

کبھی شنہ کپری ، او ورو ورو و غچ پری ، او پر آسانی

سر په د اړه زړه وده کوي ... او بيا لکه چرخه خداي (ج) غوښتي
 وي هاغسي کېږي ، پر مخ ځي او د بشپړتيا پراوڼه وهي .
 اسلام د افرادو پر زړونو کېښي خپلې داني غورځوي ،
 او پر کلکه يې څارنه کوي ؛ او داسې حال کېښي چه له وروستي
 پړاو - نهايي پړاف - څخه ښه د اړه دي ، پرېږدي يې چه په آرامه
 او طبيعي توگه خپله وده سرته ورسوي . او که هرڅومره وروالې
 يا کله کله پشانتې وپېلېښ شي ، بيا هم د اد لطيفت او فطرت
 کار دي ... ځکه چه پر کېښتونو کله کله شکر " ريلټ " او ريلټ ،
 او کله يې ځيني برخې چې بېيان خوږي ، کله يې تنده سوځي ، او کله
 يې او پر لاندې کوي ، او کله کله هم په راز راز آفتونو اخته کېږي ...
 خود اڅيرک بزگر په دي پوهېږي چه دا د ودې او بقا کېښت
 دي ، او تر رتړه به په دي او پر دي فاصلي کېښي پر ټولو آفتونو
 برې وهي ؛ نه به خپله پوهه له لاسه ورکړي ، او نه به يې زړه
 پر تنگ شي . او هيڅکله دا هڅه نکوي چه د طبيعي او فطري
 آرامو او اسانو وسايلو پر تړي په بلې ليارې ورسوي ... نوله
 همدې کبله لدې لارې سره اساني مله او مکلفيتونه يې سختي غواړي
 مونږنن وړځ دي تر اړه نه يو چه د بشر په لار تياو ، او په
 کېښونو کېښي چه د جاهلي قوانينو له سر سرې نظر څخه را پيداشوي
 وغږېږو ، بلکه همدومره بس ده چه وينو په ختيځ اولوېديج کېښي

د شقاوت اربد بختی توری پردی خیری ، اودوینوس سیلابونہ روان
دی ، خود پوهی اوارا ک خاکوندان په هر خای کبنی د خطر جینی
وهی ، اوددی شپونگی وضعی د بدلون اودنوی دنیا د جوهر و لو
په لور کلتک کامونه اخلی .

* * *

بالآخره ! د اهیڅکله صحیح نده - لکه چه خنی بی دمکراو خبا

او خنی نور بی د احساساتو او غیرت له مخی وایی چه : افسوس دغه
کرپنلاره داو بزدی مودی لپام پاتی نشوه - ! ځکه هغه روحی ،
اجتماعی او سیاسی بناء چه د همدغه هسک او ممتاز الهی قانون
په اساس ودریده ، او جوړښت بی یو پری نه ، بلکه نیمه پری
وخت وینو ؛ له ټولو هغو آفاتو سره سره چه له هری خوا ورتنه متوجه
و پرله پسې مقاومت وکړی ، او ټولی هغه دښمنی او یرغلونه چه
د نړیگونی او یا نزیاتو کلونیو په هوده کبنی پری راغلل - و غم

اودغه وپرونکی عوامل پرله پسې په جگره او نرو آزمايي کبنی

وسره بوخت دی . او په داسی حال کبنی چه د جاهلیت دنړی ټولی
قواوی بی ملاتړ کوی ، په دپراصرار سره غواړی ددی دین اصولوته
په پسته کبنی زبان ورسوی ... خو سره له هغه هم نشی کولای چه
بیخی بی له منځه ووسی . دا عوامل تل د نرمانی له ملاتړ ، اوله ټولو دښمنیو
او مخالفونو سره یو خای ، پرله پسې ددی کرپنلاری خوکی او خنډک
کنده ووی ، او یو پر بل پسې بی د انحراف په لور روانی ، اوله اساسی

اصول و تخذ بی لری کوی ؛ چه هدا اوس اوس بی سترمانه کپی او په
 کلکه سر بی له تهدید لاندی نیولی ده
 خوله د غوټو لو خطر و نوسه سره بی بیا هم ونشو کولای چه تر
 اوسه پوری بی نظری اصول سره کډوچ او په بله خوا وایوی . (۱)
 بلکه دا ثابت اصول لا اوس هم ددی قدرت لری چه د نوی نسل
 لپاره نوی تروند په ټینګو او متینو بنسټونو ودروی . او پوری
 ویده عالم کینی بیاد انسانی تروند او حرکت ولولې و خو خوی
 ددی لپاره چه دا تاریخی حقیقت درک کړو ، بنیایی یوی
 بلبی بناء ته - چه د جاهلیت په اساس در بدلې خیر شو ، او چه
 ناخه بی ترکنتی لاندی ونیسو ؛ چه هغه در ومانی دولت له بناء
 مخه عبارت ده ... دا بناء تقریبا د نړی وکلونو په موده کینی
 بشپړه شو . خودرا وستره د نقصان او علمی ضعف لامله د
 ذلت او سپکاوی له خپرو لاندی دیوی پریچه په موده کینی
 یخی له منځه ولاړه ... او هڅه کله به بیا په پینو ونه در پری

۱۹ د اسلام قول عالی او کلک نظری او عملی اصول لکه چه خدای (ج) وایی . انا محمد نزلنا
 الذکر وانا له لقا نطقون - په سید پید ، قران د الیزای دی او بهاره . این ساتو کیم ، هماغسی سلیم یانی دی
 او که د زمانی باد اوسیلی هر خورمه طرفانی وی بیا هم د اصول د لوی غره یشان خای پر خای د
 خودا بابد هیږ نګړو چه تراوسه د مسلمانانو سستی له یوی خوا او د استعمار ګرو و غارتګری له
 بلوی خوا باعث شول چه مسلمانان خه ناخه له اسلامی حیثیو اصول و تخذه فافل کړی . او په دی لاره
 کینی خه و نه ایجاد کړی . خو لکه چه وینو د نړی په کوټ کوټ کینی بنور بنده اسلامی خبی فعالی دی . چه
 شاد به دغه لسنده فاصله له منځه وړی . او فریوالوته به بیا د اسلام خه و پر پری . ان شاء الله . مترجم .

ثکله اصولو تخذی شی باقی نشول، ترخوچه دهغو پر اساس دروهم
 خل لپاره بیاسر را پورته کری . « اوهدغه د الهی کرپنلاری اود
 بندگانو د تقنین تر مبع اساسی فرق دی ! »

هو په رښتیا چه ددی کرپنلاری - بلکه دیول بشریت - د
 تاریخ په لړ کښی ، یوه انسانی هسکه اولوړه دوره تیره شوی ، چه د
 تل لپاره په یول بشری تاریخ کښی د لومړی خوکی پشان خلبری ،
 او همیشه د بشریت سترگی دهغی په لور کربری . اودی لاهما غسی
 خیل لومړی والی ساتلی دی ... خو په حقیقت کښی د اطلاعی دوا
 یولندره موده وه .

دادوره قوله اسلامی موده نده ... بلکه هغه یوه دیوه ده
 چه خدای تعالی درولی ده ، ترخو بشریت ورتیر خیرشی ، او هغی
 تر در سپیدو په لار کښی هتیره وکړی ، او بیا خپلی زهاری هیلی ،
 د پرمختلک او اعتلاء په هکله نوی . ترخو پدی لاره کښی به په تدریج
 سره مخ په وړاندی کا مونه واخلی . خدای (ج) له خپلی خوښی سره
 سم ددی دیوه تر دختلون زینه په مختلفو اړکیو ویشی . او بشریت به
 تل دغی لارښوونکی دیوه تر په خیر خیر کوری ! او اړکی په اړکی
 به وځیری .

حقیقة ! دادوره دهغی معنی شیخه نده را پیدا شوی چه بیله
 نشی تکرار پدی ، بلکه داد له پنیو مسلمانانو د بشری زیار او

کوبنبنن شمرده ، او که چهری بیا هداسی کوبنبنون وشی نو دپه
ممکنه ده چه ها غسی دوره هنج تدراشی ...

داز یار و نه چه بخواد بشر مختاری دلی ایستلی دی ، در اتلونکو
نسلونو لپاره منتظر دی ، چه په دی لاره کبنی بی و باسی ، خو کله
بیو نسل لپان نه میسر کبزی . او کله بیا د الهی قدر له حاجب
پر یو نسل کبنی بشر دانسانیت همی لوری او مختاری خو کی
تر پسوی . او دا ددی لپان چه په واقعی توکه د اوسیی
چه . پدی لار کبنی هجه ممکنه ده ، او کبلی شی چه خصائص
بی په بنه توکه و پزندنل شی ... وروسته لدی بشریت پدی
حقیقت پوهوی چه په راتلونکو نسلونو کبنی دی ، دغی دوری
تر در سپیدو پر لار کبنی له سر هجه شروع کری ... سر لدی هم
دغی کر نلاری له خپلی طلایی دوری نه وروسته به لوپوسا
کبنی خپل راول لوپولی ، د بشری ژوندانه او پر پرسی نسلونو
کبنی بی د بشر په تاریخ ، مفکوره و ارواقیتونو کبنی خپل تاثیر
غورخولی . او د قول بشر په ژوندانه کبنی بی خپل آثار او
فکری طوفانی چی بی ایسی دی ... د اثر و نندی چی موبن
دی تر هیله مند کوی چه :

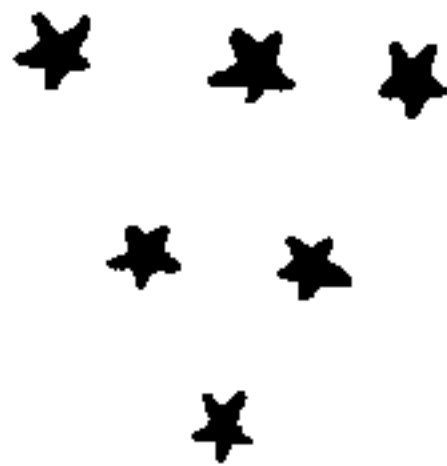
بشریت کولی شی هدا رنگه انسانی حرکت او هجه

له سر بیا شروع کری . او د ور گلوی له مینی و که

دنیا د الہی کرپنلاری اوتقنیلین پہ اصولو

ودروی !

« ان شاء اللہ رج »

اغیز ناکه اوموثره لاس

لکه خرنکه چه دغی روهنایی دپوی دهغه ارزینت اولور و اولی
 عظمت او کمال په اندازه چه لاس تری وروست ، د بشری شروند
 په واقعیتون کینی بی دانی اغیز و غور خوله ، او د بشری تاریخ
 واقعیتون کینی بی داسی شروندی آثار او یادگارون پری ایینی
 دی چه کولای شی ، اوسنی نسل د هولوغونسلونو په نسبت
 چه د لرینو ممتازو مسلمانانو ، مهدی اسلام ، خضر وروسته
 تپشوییدی ، په بنه توکله دمبارزی لورته رابولی . او د
 هغو طوفانی خپو اوانسانی آثارو په مرسته چه په مفکورو او
 ارزینتونو کپنلا و او حالاً توکینی بی پری ایینی ، پردی بانگی
 قادروی چه په کلکه سرجهاد وکری .

مونزیدی فصل کینی ددی لنډ کتاب له اسلوب سره سم
 پر لنډه توکله ددی روهنایی او ممتازی دپوی دهغو آثارو په
 هکله خبری وکرو چه نریوانزی د اسلامی ټولنی په تاریخ کینی ، بلکه
 د نری په وسیع تاریخ کینی منکاره تحولات پین کپیدی .
 دغی دوری وکولی شو چه د بشری شروندانه په واقعیتونو
 کینی داسی نمونوی او ممتاز شخصیتون وروزی چه پدوی کینی

لوہا انسانیت د لمر پشان داسی برپنی چه نہ محکمی لیدل شوی و
 اونہ بر وروستہ ولیدل شی ... ہذا انسانیت چه دفعہ لہ سیوری
 لاندی ہول ہذا شخصیتونہ چه پہ غیر اسلامی محیط کبنی لوی شوی
 دی ، د وہ و خجلاو یا نیمکر و موجوداتو ، او یا خود غیر منظمو
 افراد و پشان بنکاری

دغہ مثالی او ممتاز شخصیتونہ چه الہی کرنلاری - پہ دوم
 لندہ مودہ کبنی - د محکی پر سر و روزل ، د لاس پہ کو تو نشی شہرید
 بلکہ دوی ہذا کن اولوی جمعیت و چه پہ رینتیا ہر کتونکی حیرانوی
 کہ خوک ددی نامتوا و موثری کرنلاری لہ شروندی کونکی راجی
 او ہنی اغیری سخن ، چه د بشر پہ ظاہری او باطنی ادراکونوی لری
 یونظر و کپی نو پہ رینتیا تعجب کوی چه خرنکہ داتولنہ ... پہ دوم
 لندہ مودہ کبنی - پہ پورہ پوخوالی اولورہ تیا دغہ حیرانونکی مقام تہ
 ورسیدک ؟! او بالآخرہ دغہ کسان پہ دوم و وسیع اوارت
 چوکات کبنی ، پہ لوہی او عالی سوی ، او پہ دوم و کثرت سرہ
 داسی تولنی دمنخ تہ راتلو پہ وروستنی تحلیل کبنی کمزوری
 اوبی سپکہ کپی . او د عجز پہ اعتراف بیا ہر د تعجب کوی
 پہ غابن کوی

خولہ قولو مہمہ دادہ چه پردی و پوہین و چه دغہ خلاء
 دغہ دلورہ انسانیت نمونی اکوم چه انسانیت یی پہ ہذا لوہی مق

کڻي دتل دپاره دبشریت سترگو تر دلمر په شان خپلې ، اول تر تله
به دپېر یو په تېرېدو سره د دنیا نوری کړنلاری دهغه په مقابل
کڻي د وړو وختلو ، او یا ننگرو موجوداتو په خپل بر لښی ...

هدارنگه مهمه داده چه ولوهېر و هغو نومیالیو خلکو چه
اسلام یی پداسی عجیبه توگه پخپل ژوند کڻي عملی کړی ؤ . سر لدی
هر انسانان ؤ اوله بشری طبیعت خغه نه ؤ وتلی . اوله فطرت
سرم یی خپل انسانی ژوند ته دوام ورکاوه . ودانویکی استعدادو
ئی نه زبندی . اختناق ، کول ، او خپل خا نونی پی په مافوق طاقت
کارونو نه کمارل ... دهر انسانی حرکت او ولښتوب ملا تر پی
کاوه ، اوله هغو سپینو لارو وختو به یی استفاده کوله چه دوی له
زمانی او محیط سره برابری او مجازی وی ... کله به سهو کېدل ، او کله
به یی دحق دروازی پر مخ پرانیستل کېدی . پر مخ ولاړل او
علوم یی لاس تر لاسه . په چینو وختو کڻي - لکه چه هر بشر ته
رښپری - کمزورتیا ورپېښه شوې ، او پېر بل وخت کڻي بیا په
ټولو مشکلاتو بریالی شوې دی . هر ژار خندونزی له پیژو کښل
اود انسانیت په هسکه خورکه کښېناستل ...

دهدی حقیقت پېژندو نښته له اهمیته ډکه ده ، څک دا
حقیقت بشریت ته د مبارزی د بیا شروع کولو په هکله لوی او
اوبندی هیلی وړه برخه کوی ، او پری لازمو یی چه دوی دی

انسانی نورانی منزلت ترخان ورسوی، اود حق و برکوی
 چه دتل دپاره دپا لورهای خوکی ته دختلو په هکله هغه او مبارزه
 وکړی . د لور تاریخی صورت دبشر ویسا . تماد . پرخیل خان .
 فطرت او پر هغو خوندي شویوا استعدادونو باندی نریاتوی ، چه که
 چیرې کوم صالح نظام او پر مخ تلونکی کرنا لاره منخ تراشی ،
 نو بشریت بیا هغی انسانی هسکی مرحلې تر رسوی چه د تاریخ په
 لړکینی ئی لمرنی انسانان په دپرمقانت اود اوسره هغی تر رسوی
 و ... د انسانی شاندار مقام دهغی خارق العاده معجزی
 پواسطه چه تکراری ممکن ندی ، لاس تر ندی راغلی . بلکه
 دا دهغی کرنا لاری او الهی قانون دهدا یا تو په رنا کینی
 د لمرنیو مسلمانانو په نصیب شو ، چه طبیعتاً بشری زیار
 او هغی ، اود بشری استعدادونو په چوکات کینی عملی کیدی
 شی .

د الوی او کین نسل ^{ممتاز} دهغی وچې اوشاری بیدیا له تلخه پرېوته
 شو ، چه د عاذا تولد مخی فقیر ، او طبیعی اقتصادی او علمی -
 امکانات یی د پرمحدود و ... نو بشریت - نن اوسبا -
 د هغو عواملوا واسبا بو په نسبت چه په هغی وچې صحرا ، کینی
 یی د حیرانونیکی اولوی تحول بنسبت کینود ، کم ترانه او
 عاجز ندی ، چه پدی لاره کینی مخ په وپرانندی قد و
 واخلی ، بلکه ددی قدرت لوی چه په دی مبارزه کینی بیا

بريالی شی . خو پدي شرط چه دغه الهی تعین دخیل شروند اساس
و کسزوی ، او کام په کام پی تعقیب کری .

د الهی قانون له ټولو هغو وحشیا نه برغلونو ، د بنمیدو او
انحراف او ترمه سره چه د زهانی په اوبه دو کبني و سره مخامخ شویدی
د تل لپاره او په هر زمانه کبني داسی نمونوی او مثالې مېروند بشری
نمونې ته وپراندي کوی چه د لهرنی گن او عالی نسل . صد اسلام
نسبی او ولوی کبني لیدلی کبني ، او کت مت و تر دی ... او
د امثالونو پر بشری ژوندانه او تاریخی خط السیر باندی پر لسی
اغیزی غورخوی ، او شا و خواته داسی طوفانی خبی اولوی حرکتونه
پر پی دی چه د شروندانو کر غېر نه خبره بدلوی او حقیقی رنک و کوی .
او پسرری مظلومان له درانه خوبه را پاخوی . که ددی الهی کر نلاری
د تطبیق ، او په بشری ژوندانه کبني پی د تینک پدو په هکله ،
کلکه مبارزه وشی ، داکر نلاری قدرت لری چه په هر وخت کبني
د ټولو هغو د بنمیدو قواوو او خنډونو سره ، سر چه په شاوخوا
او مخ کبني پی پراته دی ، داسی مېروند وروزی چه د تل لپاره
به د تاریخ دویار لپاره رانه او خلیدونکی ستوری وی .

ددی کر نلاری د بریالیتوب سر له هغه سمون او توافق
شخړه عبارت دی چه له سلیم فطرت او د انسان له جوهر نیت سره
پی لری اوله دائمی ستړی خزانې شخړه کته اخلی . هر کله چه دا

کرنلار و سره مخامخ کېږي ، نو د کامل توافق له مخې یې دشتمنی او
سجاوت ویالی روانی ، او د خوندي شوی ثروت چینی یې د کچې
او پرخپو راځي .

* * *

دغې هودې وکولی شو چه د بشری ژوند په واقعیتونو کې
داسی اصول او اندېښنی ، ارزښتونه او توازنات پرېږدی ، چه
په دومه وضاحت او ثروتوب ، پر ټولو حیاتی اړخونو او استعدادونو
باندي - په دومه شمول سره - د بشر په اوږده لرغونی تاریخ کې
پې هېڅ ساری نه لیدل کېږي . او همدارنگه په بل هېڅ نظام کې
په دومه وضاحت ، ثروتوب او ټولو حیاتی اړخونو باندي
په دومه تسلط سره بیا هېڅکله دارنگه اصول ، او اندېښنی
ارزښتونه او توازنات ندی لیدل شوی ... او پدې لاره کې
د دومه صدق او جدیت ، اخلاص او ثروت حقیقی ثمر د پشان چه
ټولو د اهمیت وړدی ، په بل هېڅ نظام کې په نظر ندی راغلی .
دغواصولو او اندېښنو ، او دغو ارزښتونو او توازناتو
د انسانی ژوندانه ټول اړخونه تر نظر لاندی نیولی ، او د خدای
په هکله اوله هغه سره د بشر د علاقې په باب یې بشری اندېښنی خپری

اود کائناتو ، اولہ کائناتو سہ د بشر د علاقہ ، اود انسانہ
 وجود د وروستی ہدف ، مکلفیتونو اوانسانی منزلت پہ
 ہکلہ بی ہم سلیم افکار طرح کپیدی ...
 اولکہ خرنکہ چہ دانسان د حقیقت ، حقوق اوجباتو او
 مکلفیتونو پہ باب ، اود ہغو ارزینتونو پہ باب بی چہ دانسان
 حیات ، استعداد اومزلت پری اندازہ کپری ، اود انسان علاقہ
 لہ خدای ، خلی کورنہ ، نوروانسانی وروہو ، کائناتو ، حیر او
 غیر حیرہ موجود اتوسہ بینی ۔ سلیم تصورات اوافکار پرینی دی ،
 ہمدارنکہ سیاسی ، اجتماعی اواقصادی حقوق اومکلفیتونو پہ
 بنہ تنظیم کپیدی ۔ اوداسی قوانین اوروابطی وضع کپیدی
 چہ نوموہی حقوق اومکلفیتونو ، اوپہ عہوہی توکہ دانسانہ
 ژوندانہ مختلفہ برخی پہ مختلفہ صورہ توکینی ۔ لہ قولو ارخوٹخہ ۔ پہ
 بنہ او کاملہ توکہ رہبری کوی ۔
 اوپہ دغو قولو موارد وکینی بی ہغہ الہی حکم جاری کپیدی چہ
 دا کرنلارہ لہ نور و شخہ پہلوی ، اوربانی ممتاز ماہیت وریخنی
 د الہی تقنین پیداسی محلی د بنمن محیط کینی بشپہر شوچہ
 تل بری ددغو انسانی اصولو اواندپسنو ، اودغو عالی ارزینتونو
 اونوانہ ناتو پر ضد فعالیتونہ کول ۔ اوددی آزادی بسونکی حرکت پہ رخ
 کینی بری خندونہ ایمجادول ... اوبداسی جہانی فاسد محیط
 کینی منع تر راغی چہ اساسی لہ دغو اصولو ، اندپسنو ،

ارڻن ٻنڀتونو او توڙيا توهين ڏسڻي ڪوله . ڊاڪٽر نلار ڊهڊاسي
 سخڻو - محلي او جهاني - سياسي ، اقتصادي ، اجتماعي ، فكري
 سيڪولوتريڪي ، رومي ، هغو شرطن طور پيئڻ ڪيني پي پيئو وڊر پڊچر
 ظاهري ٻنڀي دليري حل لپار ڊدغو ٽولو حياتي لار ٻنڀو وڙو او
 اصلاحاتو برضد بر پيئڻڊ ، او ياخري اڦلا پڊي آزادي ٻنڀو ڪي
 حرڪت ڪيني ترسيته نه وڙر ڪوله . خودي ڪر نلاري ڊخيل پي اليتو
 پي لار ڪيني - له ٽولو ڊمخه - ڊبشري فطرت پي شتمني اتڪاء ڊر لوده
 پرهني فطري شتمني چه ڪولي شي ڊتل لپار پڊي الهی ڪر نلاري
 - چه ڊر پڊ له ڪوي توافق وڙر ڪولي شي - ٽينگه وڊر پڊي . او ڊ
 ٽرونڊانه لار ٻنڀو وڙي پي وڙي ... البته ڊا تر هغه وخته پور ڪي چه
 انحرافي او ڪمراه ڪونڪو عوام ملو او هوس خواهيو او شهرت غوڻنڻو تر
 پيئو لانڊي ڪري نوي .

او هڊاننگه اسلام ” ڊغني الهی ڪر نلاري ، پڊي اتڪاء ڊر لوده
 چه انساني فطرت را و پاروي ، اوله ڊر انڊر خوبري را پاخوي ، اوله هغو
 خير و خجني پاڪر ڪري چه ڊر زماني پي او وڙو ڪيني ڊگناهون ، انحرافاتو ،
 او ظلمون ٽوله خرابي لو پڊلي و ... ڊاهغه لويه شتمني ڊه چه ڪولي شي
 پي ٽولو هغو سطحی عوام ملو او غلطو اجتماعي رٿي پيئو ، چه جني ڪم فڪر
 اولنڊه نظر خلق يي ڊشرونڊانه مثبتی لاري ڪيني پي وڙي ...
 اسلام هيڻڪه ڊغه مخرب او فاسد وڙي عوامل ، او پي شري ٽرونڊانه ڪيني

د هغو منفی آثار له نظره نه غورځوی . اونشی کولی چه ددی وېجې
 په مقابل کېنی لاس تر زړنی کېنېږی ، اود تسلیمېدلو په عنوان
 خان بی طرف وېولی ، اود اسی وویچی چه : « دا وضعه خوراغلی
 ده ، اونشو کولی چه اوس بدلون پکېنی راوړو » بلکه دا الهی قانون
 د بشری فطری د شتمنی « انسانی سوچ طبیعت » د آزادولو او
 خلاصون اود ارزښتونو د سمون لپاره ، د طبیعی قدرتونو په
 راغونډولو اود بشریت په لارښوونو کېنی کلک مخ په وړاندې
 او آرام گامونه اخلی - اولکه چه په تېر فصل کېنی موخه گنده کړه -
 په سې سینه ، ژور تفکر او تحلیل او په دېه آرامی د لوی آرام
 د مندر د خپو په خپر د مقصود پراوت تر خان رسوی . او د
 مخلو خنډونه او بی دوامه بندونه له منځه وړی ، اود هغی
 تلک لاری په اساس چه په لمرنی زرینه دوره کېنی یی د ټولو
 سختو شرایطو او محلی اوجهای د بنمنو عواملو په مقابل کېنی
 نړیوالو او بشری عالم تر خړ گنده کړه بیا هر دور وړ کلو ی
 مینی او عاطفی دنگه ماچې آبادوی . اود ایه نور نو هغه
 وخت وی چه غیر انسانی او حرکات بیاله تور و خاور و لاند
 په ابدی خوب وید پری . لکه چه په عملی توگه یی عربی تاپوونه
 اوله هغی د باندی هېوادونه د بشریت له د بنمنانو او منفی افکار
 مخه پاکه اوسو چه کړه .

شاید نن وریج دبشریت حال پرخینوارخونو کینی دهغو
 شرائطو پرنسبیت دبرسبنه وی کومچه ددغی کرنلاری دمنخ ته
 راتلو پرخخت کینی موجود و ، او پرهغه وخت کینی چه سلام
 دشکی پرخ لمرنی پل کینود ، او پهلند هوده کینی بی په آسانی او
 او آرامی او مدبران حرکت سرستر او وسیع انقلاب منخ ته سروو
 او دبشریت پرنه و نو کینی بی دننه حای وینو ؛ او شاید دهغو اسبابو
 لرغی چه په راتلونکی فصل کینی بی بی - ان شاء الله - بیان کړو ، له
 پخوانه زیات پردی الهی کرنلاری عمل کولو ته حمتو وی .
 او شاید نن وریج دبل هر وخت پرنسبیت ، ددی قدرت ولری
 چه دامکفیت په او بزو واخلی . خصوصاً هغه وخت چه کور و
 دانسانی فطرت شتمنی ، انسانی طبیعت ، له خولو هغو انحرافاتو
 شرونو او فسادونو سره سره چه له کردولاندی بی پته کړیده ، او
 له خولو هغو اقتصادی او فکری عواملو سره سره چه ددی فطری شتمنی
 د ماتولو اوله منکر و لپه لپاره شپه او وریج زیار باسی - ددی
 قدرت لری چه بیا پرجوش راشی ، پخپو راشی ، سر پوخای شی او خ
 پوره اندی حرکت وکری . او د ابرهغه وخت وی چه الهی کرنلاری
 پردی بریالی چه د فطری شتمنی له بندونو آزاده او سر بوموخی
 کړی ، لارینوونه ورته وکړی ، او د انسان او موجوداتو له فطرت سره

د توافق له مخی د امر نیک و هلی اوله فسادہ دکہ دنیا نوی ، اود انسانوی
 او ورو وړکلووی په پا کو او بوی پر منخی . اودغه فطرت کولی شی . دغه
 اصالت ، شورتیا او وسعت له مخی چه لری یی . مول هغه عوامل او
 کړنلاری سره پیلې او تشخیص کړی چه حتی کوتاه نظره کسان یی د
 واقعیتونو په لړ کبنی حسابوی . او اوس اوس یی عملی خبره حاسته غور
 کړېده . . . په تیره بیا په داسی حال کبنی چه خینی دغه عوامل په یوه صف
 کبنی ورسره ولاړ او ملا تړی کوی . نو هدا اوس اوس د پربند بریالی
 کبندونکی دی .

خینی هغه کسان چه د دغی الہی کړنلاری له طبیعت مخه ښه
 خبرندی وای چه : دغه انحرافی واقعیتونه او کدو دی ، ښمنی
 اوتباهی چه د محکی پرمخ لیدلی کبزی . اورمانی له خیل خان سره راوی
 دی ، نشی کبلی چه له منی ولاړشی او یا خو تغیر و موی ، اود هغو
 په مقابل کبنی د درېدو لاره هم نشته . . . خودا فکر لوی و هم او
 او پرته له خیال بل چه ندی ، حکم بشری فطرت هم پچل ذات کبنی
 یو . واقعیت ، دی ، او نشی کولی دی ظاہری اوله منی تلونکو
 واقعیتونو په مقابل کبنی چپ پاتی شی . کنه ! له خینی تر لودیخ
 پوری به بشریت د بد مرغی او شقاوت په سیند کبنی دوب او
 مضطرب نشی . شاید کله چه د فطرت له کومې وضعی سره مخامخ کبزی
 د پیر لمړی شکل کبنی ماته و خوری ، حکم د دغوا وضاعوا ورتیمونو

تر شا ما دی قواوی پرتی دی ، او په کلکه یی ملا تر کوی . خود ا
 یو مثل شوی حقیقت دی چه : فطرت له دعوتو لوړا پین شویو
 اوضاعونه زور وړ او پر قولو هغو قواو چه ددی اوضاعو ملا تر کوی
 غبنتلی دی . او خامخا به کامیا پیری ، په تیره بیا هغه وخت چه د
 کرنلاری هیبری وکړی ، کومه چه دنر په له کومی ورسره موافق
 او دد وارې وطبیعتونه سره یووی ، او در هیبری کامل استعداد
 ولری ... لکه چه د احقیقت د بشر په تاریخ کبنی یوخل بنه شتر کندی
 شوی هم دی ؛ کوم وخت چه د الهی کرنلاره د عربو شبهن جزیری
 اود هتولی نری له « واقعیتونو ، سرخامخ شوه ، بنکاره او ممتاز
 بریالیتوب یی لاس ته راوړه . او د نوموړو واقعیتونو فکری
 او عملی بنسټونری بدل او پر جای یی نوی اساسات پینگ کړل
 د اهل بریالیتوبونو د هغی خارق العاده معجزی په مرسته ندی
 پین شوی ، کومه چه بیانشی تکراریدی . بلکه دغه مول
 د الهی د ائی سنو او تکلا و سره سم د بشری زیار او کوشین
 او د بشر توان په چوکاټ کبنی د لمر نیورینتینو مسالمانانو په
 برخه شول . نو د اواقع شوی په حقیقت را بنی چی دین ممکن
 ده ، او کبیدی شی چه هغه لمرنی مرحله بیا تکرار شی .
 په تیره بیا د هغو طوفانی شیو ، او هغو آثارو په مرسته چه
 طلایی دوری کبنی یی بشریت تر پیرینی ، او په تاریخ و واقعیتونو

کبني دخلدونکي مثال پر توکھ دانسانا نوخ تيرپيني - پدي لاره
کبني اوسني مبارزه د بل هر وخت پر نسبت بنه بريالي کېدونکي ده

* * *

دغي مثالي او ممتازي دورې وکولای شوچه د بشر په
ژوندانه کې داسې عملي مثبت دودونه، او واقعي حالات ټينگ
کړي چه د اول مستقيماً د الهی کرنا لري اصولو، ارزښتونو، تعادلا
او عمومي روحيې ته راجع کېږي، او هيڅکله دنوموړې دورې
په تيرېدوسه له منځه تللای نشي. بلکه د طوفاني خچي پشان
ي د مخکي کوټ کوټ ترخان ورساو، او د پيريو پيريو لپاره ژوند
پاتي شول. او بشري ژوندي په مختلفو صور تونو کې تر اغېزي
لاندي راوست، او د ټول بشريت لپاره داسې نه تمامېدونکي
شتمني شوچه په هر لوري ورکړه "انفاق" کوي. اوله زړو
کلونو څخه زيات په هر لوري بسپني او امدادونه کوي، مفکوري
اصلاح کوي، او تر اغېزي لاندي يي راوړي، پر حالاتو او دودونو
تأثير غورځوي، او د علومو او پوهني، اقتصاد او ابادي په لاره
کبني کلک کامونه اخلي، او د تمدن په مختلفو څانگو کې -
داسې اغيزه ناک کامونه او حرکتونه منع ته راوړي چه د مخکي په هر
کوټ کې د دوامدارو مبارزو بنسټونه تشکيلوي، اوله ټولو

ہغود بنمنوقواوسرہ سرہ چہ ددغو طوفانی خپو دشر وندیو او فعالو
 آثارو پہ مقابل کبنی درہری ، اولہ تہلو ہغوا رتجاعی فعالیتونو
 سرہ چہ پہ غربی نری کبنی دقدیمی یونانی اور ومانی جاہلیت پہ
 لور روان دی ، او پہ پریو پریوی پریو پرخلکو قدرت چالوی دی
 بیا ہمدانہ ورکپد ونکی خچی دبشریت پہ نریو لو کبنی غورخنگونہ
 ایجادوی ۔ اومخ پہ ورا نندی بی دمقصود او بریالیتوب پراوت
 رسوی ۔

پہ دغو واقعی تاثیراتو پسی وروستہ دبشریت پہ شر وندامنہ
 کبنی مختلف اصول ، ارزبنتونہ ، نظریات اومحولات منہ تر اغلال
 چہ شاید من ورج بشریت دہغو اصلی زہن زندہ و نپہ پرتی ، او
 یاخوی اصلی مصدر بلی غیر اسلامی کرنلاری تہ منسوب کری
 خومونز پریقین سر و یلای شو ، اوثبوت تری رسوچہ
 ددغو تحولاتو او ارزبنتونو لمری اوحقیقی منبع اسلامی
 کرنلارہ رہ ۔ چہ (پان شاء اللہ) پہ راتلونکی فصل کبنی بہ دغو
 موضوع او حینو ہغو اسلامی تکلامرو او دہغو آثارو تہ اشارہ
 وکریو چہ اوس اوس بی بشریت پہ وریں او پراخ تندی منی او د
 نراہ لہ کومی بی تأییدوی ۔ خو کلچہ ۱۴ سوہ کالہ پخوایی اسلامی
 بنسبت کبسنود ، نو بشر پہ لمریو شیبو کبنی پہ تمامہ معنی
 مخالفت ورسرہ کاوہ اوملوت تری تیاری نہ و ۔

اوشايد فن ورج د بشریت پد شروندانه او اوسنیو اوضاعو کبني
 ددغو وسیعو تکلا رو د منلو اچای پرچای کبد لوله رچی شخه
 چه په لمړی مرحله کبني مخالف ورسره کبد دارا شکرکنده شی چه :
 نن ورج بشریت په عمومی توکه د بل هر وخت په نسبت ددی
 الهی کرنلاری پېژندلو ته دېر نژدی ، او ددی مکلفیت منلو
 ته ښه چمتودی . خصوصاً په اوسنی زمانه کبني هغه علومو چه ،
 د اسلام لمړنیو بیدار ونگو موجودو منځ ته راوړی هو ددغه
 هدف ملا ترکوی ، پداسی حال کبني چه د اسلام د منځ ته راوړلو
 په وخت کبني دغه علوم او پوهی نوی چه د هغه په وړاندې تلک
 کبني مرسته ورسره وکړی .

هدارنگه د هغو ترخو قیمتدارو تجربو خزانه یی په لاس کبني
 ده چه : لدی کرنلاری شخه د سرغړولو ، تورد او فساد د مرحلو
 په موده کبني یی میندلی ده - اولکه چه مخکبني مو په لنده توکه
 اشار ورتو وکړه - ددغوی لاریو ، فساد او تخریباتو نتیجو بشریت
 ستومانه کړی ، اوله کړا وپوسړی مخامخ کړیدی . او د خلاصون
 دلاری پرلته کبني یی اچولی دی ... دغه ټول داسی عوامل
 دی چه ددی آزادونکی الهی کرنلاری په قبلولو ، او د بریالیتوب
 پراوته د رسولو په لار کبني مرسته کوی ... او بالاخره به

- کہ خدای کول - د اکرن لارو د بشریت رهبری پر لاس کبني
اخلی

ددی مجملو اشاراتو د بیانولو پر لږ کبني به دابنه وی چه
پر بشری ژوند اند کبني د نوموړو و تکلاسا و آثار ، د تاریخې
واقعیتونو له مخی ، لږ شعر مفصلاً و شپړو . او د تفصیل له مخی
د فطرت هغه خزانه او شتمنی راوپلټو چه دهغی پر سبب اسلام
پر بشری کړو او ضاعو بریالی شو ، او خپل انسانی او فطری
اصول یی پر ډېر کلکوالی او متانت پر پښو ودرول او پخوانی
سخیف و اقعیتونه یی دنا بودی او فنا پر لور روان کړل
او اسلامی خلاصه لمری پر انسانی سپین افق
راوځپړاوه . چه د تل لپاره به دا لمر پر روښانه

وې انګوسم د مخکی مخ

روښانه کوی ..!

”اِنَّ شَاءَ اللّٰهُ اَج“ .

د فطرت نرہرمہ

کله چه د لمړي ځل لپاره اسلام د مخکې پر مخ قدم کېښود، نو
 نړیوالې د عربي ټاپوونیزې مخالف قدرتونو د ده پر مخ کېښی ودرېدل
 بلکه د نوري نړۍ سترو قدرتونو، او د جاهلیت سترو واقعیتونو
 هم د اسلام مخې ته ورو وړانګل، او په نوموړې محیط کېښی فاسدو
 ارزښتونو، شخصي کتو، او د تعصبونو او ناصالحو مفکورو
 خښتوانو د اسلام د پراختیا په وړاندې خنډونه راپیدا کړل.
 لریلی خوا - په همدغه وخت کېښی - د اسلامي تصور او د
 خلکو د ذهنیت ترمنځ ډېر زیاتره فاصله موجوده وه، او
 هغه څه چه اسلام غوښتل بشري کاروان ورو ورسوی، ډېر لری
 ښکارېده. او په همدغه لړ کېښی هغه شخصي راز راز کتو چه
 استعماري قوتونو یی ملاتړ کاوه، د اسلام پر مخ کېښی یې
 صفونو تړلی وو، او د دغه نوي دین د پراختیا مخنیوی
 یی کاوه. دغه مخالف او د جاهلیت قدرتونو د داسی دین
 د پراختیا پر مخ کېښی ودرېدل چه نړیوالې انجرفی مفکوری

او عقیدی، ارزینتونه او موازین، ناوہ عادات او دودونہ
 بد اخلاقی او احساسات بی بدلول... بلکہ - پرہیزگار
 سڑی - نظامونہ او اوضاع، شرائع او قوانین، او د مالونو
 د توزیع تکلاری یعنی بل شان گرنو لپی . او ہمدارنگہ د غردین
 پر تمام قدرت سر کو بنسبن کوی چہ د بشر ہبری او قیادت د
 ظالمانو او بشری خدا یانو او د جاہلیت لہ لاسہ و باسی، خدای
 او اسلام تری بہرتر و ہر و سپاری !

کہ چہری پر ہمنی زمانی کبھی چاتر ویل شوی وای : دغہ
 دین - چہ د اہول کو بنسبنونہ او مبارزی کوی، او ددی لوی
 قدرت " جاہلی واقعیت " پر مخ کبھی (چہ دنری د قدرتونو لہ خوا
 بی ملا تر کبری) در پزی - ترار دہ چہ بری و مومی اولر نی
 پری شخہ بہرہ لہ مودہ کبھی ہول د او واقعیتونہ بل شان او
 بدل کسری، نو د ابری پری لری کبھی وای چہ
 دادین؟ او بریا لیتوب...! د اقولونہ؟ او نا کامی؟
 دا غیر ممکن کار دی . او بی لہ استہزاء مسخر و او ملندہ
 شخہ بہرہ لہ شخہ و شخہ اور بدل شوی نہر .
 خود غہ ستر " جاہلی واقعیت " تر خیل خای نوی دلی

اونوی نظام تر پر پسنود . او تر تر ترره دغه بشری لار پسوونکی
 اور هسبر د بشر قیادت په لاس کښی وینو ؛ ترخو وکولی شی چه
 بشریت د جاهلیت له نورو ترکمیو څخه اسلامی ربه تر راوبولی
 اولشریت بیا د اسلام تر بیرغ لاندی د الهی کرندلاری او
 شریعت په اساس رهبری کړی !

دغه موفقیت چه په اول کښی د ځینو په نظر کښی مستحیل او
 غیر ممکن ښکارېده ، څرنکه لاس تر راغی ؟ هغو کسانو چه
 د عربی تاپو وزمی ، جاهلی واقعیتونو ، په حیرت کښی غورځولی
 او د دغه درانده پیتی لاندی ستومانز او کمز توانه شوی وو ؛
 او د تردد په سترگه یی دا اوضاع مطالعه کول ، دا کار یی ناممکن
 او مستحیل گانه !

څرنکه یوسری ... محمد بن عبدالله .. صلی الله علیه و آله ...
 وکولی شو په یوازنی او تنها صورت د یولی دنیا په مخ کښی ودریږی ؟
 او یا خو لا اقل په لمړی مرحله کښی د عربی تاپو وزمی مخ ته
 راپورته شی ؟ او یالز تر لږه د دعوت په لمړنیو شیبو کښی
 د عربو د بادارانو ، قریشو ، په مخ کښی ودریږی ؟ او د
 ټولو جاهلی عقائدو او مفکورو ، ارزښتونو او موازینو ، نظامونو

او اوضاعو، شخصی گیتو او تعصباتو پیرخ کبئی - پخپلو پخو
اصولو او ټینگو قدمونو ودر پری؟ ... او بیا پردغو تولو
گډو دیو او اوضاعو بریالی شی؟ او دغو ټولو امور و ته
تغیر ورکړی؟ او پرځای یی نوی نظام، پر نوی اساس او
نوی مفکوری ودر وی؟

دغسټر شخصیت، او الهی استازي هېڅکله داو^{سینو}

رهبرانو پرخبر له مکر، درواغو او غولولو نه کار وانځیست
او ددوی دعقاندو او تصوراتو پوره پراوندی چابکوسی او
غوږه مالی ونه کړه، او په هېڅ شان یی ددوی احساساتو
او عواطفو تعلق یی هم پرځان ونه ماند، او ددوی له تراشلو
خدا یا نوسری په هېڅ صورت سازش ونکړ، او لاس په نامه
ورته ونه در پد ... او ترڅو چه بریالیتوب یی لاس ته راغی
آرام کښېناست ... دی په داسی حال کښی چه په مکې کښی
دټولو هغو قواو ترمنځ را ایسار و چه دده دله منځه وړلو په
لار کښی یی تل هڅه کوله - مأمور و وچه له امری و رځی څخه
په ډاگه ورته ووا یی چه :

« قل : يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ، لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ، وَلَا أَنْتُمْ

عَابِدُونَ مَا عَبَدُوا . وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ، وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ
مَا عَبَدْتُمْ . لَكُمْ دِينُكُمْ ، وَلِي دِينِي . « ۱ »

د الكافرون : ۱-۶

یواری پر دې بی اکثفاء و نکره چه د دوی له دین شخه خپل
دین بیل ، او خپل عبادت د دوی له عبادتہ جلا ، او پدې
هکله خپل کامل نه پخلا کېدونکی مخالفت اعلان کړی . بلکه
پر دې هم مأمور ووجه : سرکشان او پر جاهلیت میدان لدې
شخه مایوس کړی چه دوی به ویل : « دانہ پخلا کېدونکی ختلاف
به یوه ورځ نه یوه ورځ پخلا کېدو ته حاضر شی . نو ځکه بی
تکراراً ورته څرگنده کړه چه : « وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ وَلَا أَنْتُمْ
عَابِدُونَ مَا عَبَدْتُمْ . او پدې ځای کسبی د نه پخلا کېدونکی
اختلاف د تاکید لپاره وایي : « لَكُمْ دِينُكُمْ ، وَلِي دِينِي . »

۱ « ای محمد ! » ورته ووايه چه : ای کافرانو ، هغه څه چه تاسې بی لمانځي
عبادت کوی ، نه لمانځم . او نه تاسی د هغه چا لمانځونکی یی چه نه یی لمانځم .
اونزه د هغه شی لمانځونکی یم چه تاسی یی لمانځی . او نه تاسی د هغه چا
لمانځونکی یی چه نه یی لمانځم . ستاسی خپل دین ، اونزه ما خپل .

اوهدارنگه ، دا ادعای و نکره چه : دی غیر بشری
 مزایای او امتیازات لری . اوندی دشمنی قوای پردی
 فریفته کری چه : دی (ص) پت اوسری قدرت لری ، او
 پدی توکه ددوی زبون و لپزوی اوله مقابلی سخنری و غوغوی
 بلکه پردی مأمور و چه ورته و وایی :

« قُلْ : لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ ، وَلَا أَعْلَمُ
 الْغَيْبَ . وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ . إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا
 يُوحَىٰ إِلَيَّ » (۱)

(الأنعام : ۵۰)

پیغمبر (ص) هیشکله خپلو پیر و انوته - دنور و خودخواها نو
 اوغولونگونر مامدارا نو پخبر - د منصبونو او مالونو وعدی
 ورنگری چه : که چیری نه بریالی شوم نوتاسی ته به دا... اوها...
 منصبونر ، محکی او مالونر در وینیم ... ابن اسحاق ویلی دی :

(۱) « ای مجده ! ، ورته و وایر چه : نه درته و ایم چه له ماسم د خدای
 خزانی دی . اونر په غیبو خبریم ، اونر درته و ایم چه نه ملکه
 بی د خدای (ج) لروچی « لارینوونی » چه ماته کبری . پربل شی پسې نه شم

• نبی کریم (ص) به حج پر موسم کبني قبائلو ته ورتي، او ورتو ويل بري: «يا بني فلان ابي رسول الله اليكم يا مكررا ان تعبدوه ولا تشركوا به شيئا، وان تخلعوا ما تعبدون من دونه من هذه الأنداد، وان تؤمنوا بي وتصدقوا بي، وتمنعوني حتى أبين عن الله ما بعثني به»^۱ ابن اسحاق ويلى: «زهرى ماته وويل چه: پيغمبر (ص) بني عامر بن صعصعه ته راغي، او دخداى لور ته يي را وبلل، او خيل خان يي ورو بنود. نو دروى له يي تخذ يو سري چه ديگره بن فراس په نامه ياد يده، وويل الله که چيري داد قريشو زلمي مي له خان سره اخيستي واي، نو عرب به مي پري خوهرلي واي. بيابي پيغمبر (ص) ته وويل: ووايه! که پردي کار مو مبايعت «ملا تپ» در سره وکر، او بيا خدای (ج) پر دشمنانو بريالي کړي، آيا له تانه وروسته به دا کار «زهرى» زهون

۱. ای د فلانی زامنو! زه دخدای له لوري تاسی ته الیرل تسویم. پرتا امرکوي چه دره (الله) عبادت وکړي. او هيڅ شی ورسره شریک ونه یولی. او دغه (تراشلی) سیالان «بتان» چه بی له خدایه دهغو عبادت کوي، لری وغورځوی. او پیرا ایمان راوړي. او پيغمبري مي تصدیق کړي. او د معاهدې په اساس مي درشنو له تږيو تږه، حمایت کړي، ترڅو دخدای له لوري هغه ته د میان کسره چه خدای دهغو په تسلیم ما مور کړي يم.

په لاس کښی وی؟ پیغمبر (ص)، ورته وویل: «الامر لله
 یضعه حیث یشاء» - دا د خدای کار دی هر چا ته یې چه غوښتی
 وی، ورکوی یې. «زهري وايي چه نوموړي سړي ورتو ویل
 آیا نو غواړي چه زمونږ غاړې د عربو توږو ته برابرې کړي،
 او کله چه خدای (ج)، کامیاب کړي، رهبري به دنور وپه لاس
 کښی وی؟ مونږ ستا دین ته هېڅ اړه نلرو. او په دې توگه
 یې له پیغمبر (ص)، څخه ډډه وکړه» ...
 نو د ابریا لیتوب څرنگه لاس ته راغی؟ او څرنگه دا
 یوسړی د هغه سترجا هلی «واقعیت» پر تولو قوتونو بریالی
 او غالب شو؟

پیغمبر (ص)، د هغې معجزې په مرسته بریالی نشو چه بیا
 نشی تکرار بدلای، بلکه په ډاگه یې اعلان وکړ چه درسا^ت
 پدی ډگر کښی له خارق العاده معجزو څخه استفاده نکومر؛
 او یوځل یې هم د معجزې ښکار وولو په باب د دوی غوښتنه
 ونه منله... هو! پیغمبر (ص)، معجزې درلودی، خود د ښمن
 د ماتې لپاره یې هېڅکله له هغو څخه کار وانه خيست، بلکه دا
 بریالییتوب د هغه د اثني شړوندي فطرت له مخی د پیغمبر (ص)
 په برخه شو، چه که په هر زمانه کښی څوک منگولی پرې و لکوی

اوله هغه سره موافق حرکت وکړې ، خو ځله تکرار پرې ، او د دې سپېڅلي لارې مبارزین د مقصود پر او تره سوي .

دا الهی کړنلاره حکه بریالی شو چه د دغه ظاهري بي بنياده « جاهلی واقعیت » تر شایي د فطرت له پتي زېرې سر خپل توافق وښود ، او پدې اصیل حرکت کښي بي لويه گټه ورڅخه واخيستله . دغه زېرمه .. لکه چه مخکښي مو وویل - لويه اوبی سارې زېرمه ده . هېڅکله به دا ظاهري خرپرتیاوی او انحرافات پرې برنشي - پداسي وخت کښي چه دخلاصون دروي بي پر مخ پرانیستل کړي ، او د اصیل الهی نظام په رهبري سره یوځای اویو موټي کړي ، اوبیا د کښنود شوی متین بنسټ د پاسه پر حرکت راځي ، او درنه پایه لور روانېږي .

هغه وخت چه فاسدو اوبدل شو یو عقائدو پر بشري ضمیر د شقاوت نرنگونه او د وړې غورځولې . اولکه چه ناچلو او تراشلو خدايانو ، دخلکو مفکورې ، عقلونه او زړونه په تنگ کړي و ، همدارنگه بي دکعبی شاوخوا په شدید انزها سم دکه کړي و . اوقبیلوي اواقصادي مصالح اوکټي ددغو

ناچلو خدايانو پراويز و پرچي وي . او د دغو پيرايخ کښي کوډ کړي
 او باراري هم دخلکو په منځ کښي مزي خفلولي و . او داسي
 کاره وازي او ضاع دخلکو په تر وندانه کښي خپاره وو ، چه د بشریت
 خبره يي يخي بدله کړي و . چه دغو ټولو جاهلي واقعاتو له نو
 او بوخوړ تخم سرچينه اخيستله ، هغه او بوخوړ چه الهی خصا
 يي د بندگانو تر منځ وپشلي ، کوډ کړو او زور ووتري د تعين
 حق و رکړي ، او دکېنلار و دکېنود و امتياز يي و برېښلي و !
 اسلام راغی او د « لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ » په اساس د دغو واقعاتو
 پيرخ کښي ودرېد . او انساني سليم فطرت تري - چه بي له
 يوه خدای تخم بل خدای نه پېژني - خپل خطا بونه متوجه کړل
 او خلکو تري له ټولو هغو دوسو او تورو پر دوسو سره ، چه پر
 انساني او بشري فطرت پرچي وي ، حقيقي خدای او دهغه
 خصائص او صفات په اصلي توگه ورو پېژانندل .
 « قُلْ : اَغَيْرَ اللَّهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَهُوَ يُطْعَمُ وَلَا يُطْعَمُ ، قُلْ : اِنِّي اَمَرْتُ اَنْ اَكُونَ اَوَّلَ
 مَنْ اَسْلَمَ ، وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ . قُلْ اِنِّي اَخَافُ

اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابٌ يُّوْمٍ عَظِيْمٌ ، مَنْ يُّصْرَفُ عَنْهُ يَوْمِيْذٍ
 فَقَدْ رَحِمَهُ ، وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ، وَاِنْ يَّمْسَسَكَ اللهُ بِضَرْبٍ
 فَلَا كَاشِفَ لَهُ اِلَّا هُوَ ، وَاِنْ يَّمْسَسَكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيْرٌ . وَهُوَ الْغَايِبُ فَوْقَ عِبَادِهِ ، وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْحَمِيْدُ
 قُلْ : اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً ؟ قُلِ اللهُ شَهِيدٌ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ
 وَاُوْحِيَ اِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرْكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ ، اِنَّكُمْ
 لَسَاهِدُوْنَ اَنْ مَّعَ اللهُ اِلٰهَةً اُخْرٰى ؟ قُلْ لَا اَشْهَدُ
 قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهُ وَّاحِدٌ ، وَاِنِّيْ بَرِيٌّ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ .

(الانعام : ۱۴ - ۱۹)

" قُلْ : اِنِّيْ نُهَيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ
 اللهُ : قُلْ : لَا اَتَّبِعُ اَهْوَاءَكُمْ ، قَدْ ضَلَلْتُ اِذَا وَا مَا اَنَا
 مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ . قُلْ : اِنِّيْ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّيْ - وَكَذَّبْتُمْ بِهِ - مَا
 عِنْدِيْ مَا تَسْتَعِجِلُوْنَ بِهِ ، اِنْ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ، يَقْضِ الْحَقَّ
 وَهُوَ خَيْرُ الْمَاْصِلِيْنَ . قُلْ : لَوْ اَنْ عِنْدِيْ مَا تَسْتَعِجِلُوْنَ بِهِ لَقَضِيْ
 الْاَمْرَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ، وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظَّالِمِيْنَ . وَعِنْدَهُ

مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ ، وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرُوجِ
 وَمَا نَسَقَطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا ، وَلَا حَبَّةَ فِي ظِلْمَاتِ
 الْأَرْضِ ، وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ . وَهُوَ
 الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ بِاللَّيْلِ ، وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ، ثُمَّ
 يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ، ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ، ثُمَّ
 يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ . وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ،
 وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ، حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ
 تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ . ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ
 مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ، أَلَا لَهُ الْحُكْمُ ، وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ .
 قُلْ : مَنْ يُجْحِبِكُمْ مِنْ ظِلْمَاتِ الْبُرُوجِ وَالْبَحْرِ ، تَدْعُوهُ نَصْرًا عَاقِبًا
 وَخُفْيَةً : لَنْ أُنْجَا نَا مِنْ هَذِهِ لِنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ . قُلْ : اللَّهُ
 يُجْحِبِكُمْ مِنْهَا وَمَنْ كُلِّ كَرْبٍ ، ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ . قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ
 أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ ، أَوْ يَلْبَسَكُمْ
 شَيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ يَأْسَ بَعْضٍ ، أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرِفُ الْآيَاتِ
 لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ
 (الأنعام : ٥٦ - ٦٥)

۱۱ - (ای پجده) ورترو وایر: آیایی له خدایه - چه آسمانونه او محکمی پیدا کهری دی،
 نوره تروزی ویرکوی، آماده ته (دجاله خوا) روزی نوره کوله کهری؛ و وایر: نزه مامور
 شوی یه چه لهرنی مسلمان و اویم، (ای پیسره) هتکلکه د مشرکانوله دلی شخه مه
 کهر. و وایر: که دخدای له امر شخه بی سر و غراوه، نو (دقیامت) دلویی و سخی
 له عذاب شخه پرو پریم. شوک که په هغه و سخی کینی پر پینوول شی، نو خدای
 رحم پری کری دی، او دا بنکاره بریالیتوب دی. که خدای ضرر در ورسو
 هتکلکه بی له خدایه در شخه لهری کولی نشی، او که حیر در پیر خه کهری نو په
 نو په مرستیاجه دی پر تولووشیا نو پردی. دی پر خیلو بسد گانونه و رور او نیت
 پوه اوله هر خه خبر دی. ورترو وایر: شوک لوی شاهد دی؟ و وایر:
 خدای زموون او ستاسی تر منخ لوی شاهد دی. ماته دع قرآن د دع
 لپاره وحی (را بنوول) شوی چه تاسی، او هر هغه شوک چه دغه قرآن، و
 رسپری، د خیلو اعمالوله ناوهره عاقبت شخه و وپروم. آیاتاسی شاهدی
 وایی چه له خدای تم سم نور خدایان هم شسته؟ ورترو وایر: نه خو هتکلکه دانساهد
 نه وایر. و وایر: خدای بودی، او نه ستاسی له شک شخه بهزاریم.

(انعام: ۱۴ - ۱۹)

(ای پیسره) و وایر: نه منع شوی چه ستاسی د خدایانواته، عبادت و کرم
 ورترو وایر: نه ستاسی په هوسونویسی نه خم. (که نه) نو بی لهری شوی به وای او
 اود مهتدینوله دلی شخه به نه و مر. و وایر: نزه دخدای له لوری بنکارم دلیل
 لهر، خوتاسی دروغ و کانه (او نه مادرب شخه مو انکار و کهر)، نزه ماسم هغه شیان شسته
 چه تاسی یف تر ترتر را غواهری، حکم دخدای په لاس کینی دی. (۱۱) حمد، پیسی
 چه تشریح اوقا نو گداری یوازی او یوازی دخدای عزوجل. حق دی اود خدای حکم درونان په تولو
 ←

کبني ناسه دي او بس (ترجم) - خدای - حق وای ، او همدی بنه فیصله کونکی
 دی . ورتہ وواہ : کہ زما سر ہفتہ شی وای چه تاسی بی محکبی له محکبی غواہی ، نوزہا او
 ستاسی ترمنج بہ کار تمام شوی وای دین آرزو بہ سرتہ سہیل وای ، خدای ظالمان بنہ
 پرتی . دغیب کلی کانی له ده خدای ، سر دی ، بی له ده شخہ شوک پری خبرندی ، د
 لوی وچی او بحر ونو له موجود اتو شخہ خبردی . ہیخ پانہ بی دده له علمہ نہرالو پری ، او
 نہر د محکبی بہ تیار وکبی کومہ ورتہ دہر دده له علمہ شخہ وتلی دہ ، داسی کوم وچ اولوند ہوج
 شتہ چه بہ سنگام کونکی کتاب " لوح محفوظ " کبني بہ نوی . خدای تاسی دشیہ له محی وشری
 " لوح خوب سرہ اعلی " او ستاسی پورخینو گناہو بنہ پوہیری ، بیامو پیر اورخ) کبني پراپوتہ
 کوی (اورا دینوی) ترخوچہ تا کل شوی اجل (مودہ) سرتہ ورسہیری ، بیا خدای تہ ورتہ
 او پرخیلو علمونو بہ موخبروی . دی پرخیلو بندگانو بردی ، او تاسی تہ ساتونکی (او خارونکی
 ملائکی) درلیری ، او کلہ چه کوم یوہ تہ مودہ لہ تراشی ، نوز موہر استاری (ملائکی) بی ورتہ
 او (زہون بہ حکم کبني) کبی نہ کوی . بیانود خدای لور تہ بیول کبری ، چه ددوی حقیقی او
 رہبنتی معبود دی ، خبر اوسی ، چه حکم یوانزی د خدای پیرلاس کبني دی ، او ہدی
 تر تہ لو چتہک محاسبہ کونکی دی . وواہ : شوک دی چه دلویو وچو او بحر ونو له تیارو
 شخہ موخلاصوی ؟ پداسی حال کبني چه پیر دہرہ تضرع او عاجزی سرہی پیر پتہ کبني
 یاروی ، او وای ، کہ چہری خدای مولدی بدبختو شخہ خلاص کری ، نوخا محابہ
 دده شکر وکرو . ورتہ وواہ : خدای دی چه لدی فلاکت ، اولہ مزلو سختیو شخہ مو
 خلاصوی ، خوسر لدی بیامہ تاسی د شریک لارہ غورم کوی . ورتہ وواہ : خدای کوی
 شی چه لہ پاسہ یا کبنتہ تر پینولاندی . لہری خوا ، پرتاسی عذاب سراولی ، او یا
 مو پیر (چناک کبني پیر) د لوہلو وولشی او حینو تہ مود حینو نورو لہ خوا عذاب دہر
 وشکی ، وگورہ : چه (مون) شرننگہ خیل آیتونہ او د قدرت نینانی بیانو ، تر
 خوجہ دوی پوہ شی !

(تمام : ۵۶ - ۶۵)

ویدہ فطرت پخوانی غز تہ پہ دقت سر غوبر وینو، ہفتہ
 غز تہ چہ پدی وسیع محیط کبھی بی د بدمرغی د واقعیتونو لہ
 تورو پردو لاندی شوی فطرت خطاب کاوہ، او د خلاصون
 ناری بی وروہلی، د خدای (ج)، پہ لوری لار و میدلہ او
 پہ واحد خدای بی ایمان سراووی، او پدی توکہ نوک
 دعوت پر نراہہ درانہ، واقعیت، بریالی شو، حق پر
 حای و درید او باطل کدہ و کہی

* * *

کله چہ خلك دیوہ خدای لور تہ راوگر زبدل، نود ایی
 و نشونز غملی چہ خلك د خلکو عبادت و کہی، او یہ کو مہ
 ورج چہ دتولو سر و نہ یوہ مقتدر خدای تہ پہ تعظیم سر کشتہ
 شول، دتولو سر و نہ - دیو او بل پہ وراہندی - لور اوہسک
 شول، او خیلہ انسانی آزادی بی تر لاسہ کہی، او پدی
 توکہ دوینو او نسب د امتیاز در و عجمی پخوانی قصی
 پای تہ ورسپدی، د قومونو امتیاز لہ منجہ و لارہ او
 د اشرافیت او تبعیضی حاکمیت میرانی بنسٹونہ لہ بیجہ
 ہر نل شول

خودا بریالیتوبونہ خرننگہ لاس تہ را غلل ؟

ہلہ یوہ اجتماعی «کرغبہن واقعیت» وجود درلود ،
 چہ ترشایی طبقاتی اونژادی ، مادی اومعنوی کہتی پرتی وی
 ہفہ واقعیت چہ پر عربی تاپوونزی نہ ، بلکہ پرمولی نری بانڈ
 دافتدارخاوندور ؛ داسی واقعیت چہ دھیچاد اعتراض
 مور دنو ، حکمہ استعمارگر و کومرستومانانی نہ جس کولہ
 او پہ طفیلی توکہ بی خیلی عیاشی تہ دوام ورکاوہ . اولہ لاس
 لاندی خلک - دجہالت لہ مخی - پرخیل انسانی منزلت
 نہو پوہ ، او داوضعری طبیعی وضعہ کہلہ !

قریشو بہ خیل خانو نہ «خمس» یعنی کلک ، نرہ ویر او
 دینی مشران - بلل . اودخان لپارہ بری داسی امتیازات
 تا کل چہ نور عرب تری محرومراوی برخی وو . دج پرخت
 کبی بہ ہفہ وخت پہ مزدلفہ در بدل چہ نور خلک بہ مول
 پعرفات و لاہاؤ . اوددی امتیازاتو پہ اساس بری
 ہفہ اقتصادی کہتی لاس تہ راوستلی چہ پرنور و عربوی فرہ
 کہی وی . دایپری لازمہ کہی وہ : کلہ چہ غواہی
 دخدای دکوئی طواف و کہی ، باید لہ قریشو خنہ کالی راویسی

او کجانشو کولی چه کالی را ونیسی ، نولوخ دی طواف کوی
 د عربی شبھی جزیری شاو خواته بوله مخکه دتفرقی او
 اختلافون ، او د نژادی اولنسی امتیاز ونوله لاسه په ملا
 کزه وه

« ایرانی هتولنی پر نسبی او حرفوی امتیازاتو ولاړی
 وې . او د طبقاتو ترمنځ داسی لوی او ثرووی فاصلی موجودی
 وې چه هیشکله یی پر سر د توافق او یووالی پل نشو جوړیدلی ،
 او هېڅ ترمیمونکی دغه تبعیضی دهری نشوای سر نسلولای
 حکومتونو به په کلکه ممانعت کاوه چه هیشک نشی کولی
 دامیر او یا کوم بل ستر مشر مخکه یا کور په بیع واخلی . د
 اساسانی دوری د سیاست له مخی ، هرڅوک مجبور و چې خپل
 هغه مقام قناعت وکړی ، کوم چه د نسب په اساس یی کتلی
 دی . اولنی کولی له خپلی رتبی نه پورته مقام تر پورته
 کړی ، او د هغه د لاس ته راوستو په لټه کینی شی . او
 هیشک نشی کولی بی له هغی حرفی او وطنی تیخه چه حدای
 ورکړېده ، بل کسب خان ته غوره کړی . د ایران پاچاهانو
 به خپل رعیت په دولتی چارو نه کماره . او همدارنگه عام خلک

هم پر مختلفو اوران راز طبقو وپشل شوی وو اوهری
 طبقی پر متولنہ کبئی خان خانتر مقامونہ درلودل حتی به
 پر آسمان کبئی ، اوحنی نوری به ترخا ورو لاندی وی او
 اشرافیت اوخانخانی په نام اقتدار خپلی بر لیبی تپینکی کری وی

اکاسه « خسروان » د فارس پاچا هانو دا ادعاء کوله چه نومون
 پر رکونو کبئی الہی وینی به پزی ، او فارسیانو به هم دخدای
 پر سترگه ورت کرکتل . او دا عقیده یی درلوده چه ددوی پر طبیعت
 کبئی یو علوی مقدس شی پروت دی . نو دوی ته به یی دگامونو
 کفارې ورکولې ، او ددوی دخدای پر هکله به یی سندری بلی
 او دوی به یی له قانون شخه جاپ کپل . او پردوی یی انتقاد کول
 کفر باله ، اوله قول بشر نه به یی هسک کپل . ددوی نوم بری
 پر شری نه اخیست ، او به مجلسونو کبئی بری هتوک کبئینا ستلی
 نشو . او په دی عقیده وچه دوی پر هر انسان حق لری ، او د
 هیچا پردوی کو حق نشته . او کوم شی چه له اضافکی مالونو او

۱۰ . ماذا خسر العالم بانحطاط المسلمین - د مسلمانانو د پرت پاتی کیدو پر سبب نریمه خومره
 نریانمنه شوه ؟ . د سید ابوالحسن ندوی لیکنه ، چه نوموړی د پرفیسور اور تهرسین
 له کتاب « ایران د ساسانیانو په دوره کبئی » شخه استفاده کړیده .

د دسترخوان له خخونزو وڅخه چاته ورکوي ، دا محض
احسان او صدقه ده . بی لډی چه څوک کوم حق پرې
ولري . او معتقد وچه . د دوی په مقابل کښی خلک
بی له منې او اطاعت څخه د بل شی حق نلري . او خاص
د کیانی کورنی بی په قد است سره پېژندله . او معتقد
وچه بی له دوی څخه بل څوک د تاج د پر سر کولو او خراج
او مالیاتو در اغوندولو حق نلري . او د غر حق به

د غمناکو او اشرافو په منځ کښی یو پر بل پسی دیو بل

په برخه کېده ، زوی ته به له پلا تر ، او

پلور ته به له نیکه دا حق ور پاتی کېده ،

که چا به پدی هکله مخالفت او نزاع

کوله ، ظالم کښل کېده . او چا به سیالی

ور سره کوله هغه ته به بی کم

اصل او بد طینت ویل !!

۱۱۰ - ماذا اخص العالم باحطاط المساکین - د مسکینو د پېژندنې په باره د یو کتاب په لومړۍ برخه کې د یو لاس لیک
د ابو الحسن السندی لیک

پہ ہند کبھی طبقاتی نظام ترسولو ظالمانہ اوجا برانہ وو، او

یوانسان بر پر بل انسان خہ چاری وی چہ نہ بر پی کولی !

” لہ میلادہ در ری پری دہخہ پہ ہند کبھی برہمنی تمدن

منح تراغی، او پہ ہفہ کبھی دہندی ہولی لپارہ کرنلارہ کبسنودل

شوه، چہ پہ ہنی کبھی مدنی سیاسی قانون تالیف، او درسی

قانون، او دینی مرجع پہ توگہ دہہواد پشروندانہ او مدنیت کبھی

ویپژندل شو، او اوس د ” منو شاستر ” پر نامہ سر یاد پری

دغہ قانون دہہواد اوسپدونگی پہ لاند بنیو خلور و متمایز و

طبقتسیمیوی :

۱- برہمنیان ؛ یعنی مذہبی اشخاص او کاہنا، غیب و یونگی او د خدا

نمایندگان ”

۲- شتری ؛ یعنی جنگیالیان او حربی اشخاص

۳- ویش ؛ یعنی بزگران او تاجران

۴- شودر ؛ یعنی چوپران ” خدمتگاران او کارگران ”

د دی قانون مؤلف ” منو ” وای :

” د مطلق قدرت خستن، د عالم د مصلحت لپارہ برہمنیا

لہ خپلی خولی خہ خلق کرل، او شتری ” یی لہ متو، او ویش

پی لہ ورنو، او شودر ” یی لہ پینو خہ پیداکریدی، او دعا

د مصالحت لپاره یې پر دوی مختلفې وظیفې وویشتلې :

برهمنیانو ته یې د « وید » ، « سنوونه او تعلیم ، خدایانو ته د نذر و نو وړاندې کول ، او د صدقاتو اخیستل پاکلی ، او پر شترې یې دخلکو حراست او حارینه ، صدقات او نذر و نو وړ کول ، او د « وید » زده کول ، اوله شهواتو څخه څان سال فرض کړې . او ویش ته یې دخار و یو یوول او دهغور وړل او خدمت کول ، او د « وید » تلاوت ، تجارت او کرهڼه ورپه غاړه کړېده . او شودر یې لدې چه د دغو دریو طبقو چوپړې او خدمت وکړې بل کار نشی کولی !

دغه قانون د برهمنیانو طبقې ته کتې مت د خدای پخبر امتیازات او حقوق ورکړي ، او پدې توگه یې د خدای سره پریوه صف کښی درولی دی . قانون ویلی : برهمنیان دخدای غوره او برگزیدگان دی . دوی دخلکو پاچاهان ، او څه چه په دنیا کښی دی . د اهل دول دوی مال او ملکیت دی . ځکه دوی له مخلوقاتو څخه افضل او د ځمکې پر مخ بار اړان دی . دوی کولای شی چه دخپلو غلامانو « شودر » مالونه یې له پوسنتنی څخه خوره

۱۱۱ د دوی مقدس کتاب دی

چه و غواری واخلی . حکم غلام دهیخ شی خاوند ندی ، اولول
 مال پی دباداردی . او هغه برهمنی چه « رگ وید » (مقدس
 کتاب) پی حفظ کریدی ، که خه هم در یوان جهان پی له گناهو
 تخه دک وی ، بسنل شوی کسان دی . پاچاقو نلری چه حتی
 په سختو او اضطراری حالاتو او وچکالی کبنی له برهمنیانو تخه
 مالیه او یار شوت واخلی . اوروا نده چه کوم برهمنی بچیل
 وطن کبنی له لویزی مہاشی . که چیری کوم برهمنی دقتل مستحق
 وگریزی او په اعدام محکوم شی ، حاکم یا قاضی پی لدی چه
 سرب پی وخری پی ، کوم بل حکم نشی پری کولی . اما
 غیر برهمنی که په اعدام محکوم شو باید ووتل شی .

اما شتری که خه هم د ویش اوشودر له دو طبقو تخه
 پورتردی ، خوبیا هم له برهمنیانو تخه د پرنیت دی . نو
 « منو » وایی : هغه برهمنی چه لس کلن دی ، له هغه شتر
 تخه چه سل کلن دی - لکه پلار چه په زوی لوی والی لری -
 هدومر افضل اولوی دی .

اما شودر - خوار او ذلیلہ طبقه - د همدغه قانونی نص
 په اساس ، پرهندی بولنه کبنی دخارویو له طبقی تخه هم
 د پرنیت دی ، اوله سپیو تخه د پرنیت ذلیل . قانون وایی :

شود ریان بہ دہر بنکم مرغوی چه دہر ہمنیانو پہ خدمت
 بریالی شی ؛ اوی لدی شخہ دوی دہیج اجر اونواب مستحق
 نشی کمر زبیدی . دوی نشی کولی چه مالونہ لاس تدر اوہی
 اویاخرانہ خان تہر پرہہ کہی ؛ شکرہ دا کار ہر ہمنیان خوہی
 اوکہ چالہ دغی رہیل شوی اوی برخی طبیقی شخہ ، دہر ہمنی
 پہ لور لاس یا لکڑہ او ہزدہ کپہ ، باید لاس بی پریشی .
 اوکہ لغصی بی کوم ہر ہمنی پہ تہر کینی وواہر نویسنہ دی
 و رغوغرشی . اوکہ کوم رہیل شوی شود رہل ہر ہمنی سردہ
 کینہناست ، پاچا تہ لازمہ دہدہ ہفہ کینہناستی " مقعدہ "
 ورداغ کپی . اویابی لہ وطنہ وشری ، اولہ متولوحیاتی چار وشخہ
 بی محروم کپی . اوکہ پرکوم ہر ہمنی بی لاس وواہر اویابی کتغلی ورتہ
 وکری ، شربہ دی لہ پنجر ووستلہ شی . اوکہ ادعای بی وکرم چہ
 ہر ہمنی تہ خدور بینی ، نوسہ شوی رہیل دی پہ ستونی کینی
 ورتوی کرل شی . دسپی ، پشی ، چنکینی ، وزغ ، کاغی ، کونک
 اود تیقی اور رہیل شوی طبیقی ، شودر ، شخہ دیوہ فرد دوترسو
 تاوانونہ مول سر برابر دی . . . ۱۱

۱۱ لہ پخوانی ماخذ شخہ

اما در و مشهور تمدن دهغی عیاشی به اساس ولاہی و چہ
 دہبود در ری زبجو " $\frac{۳}{۴}$ " اوسید و نکو ، غلامانوں ، بر یاتی زبجی
 اشرفوں ، تہ برابر ولہ . اود بادار او غلام ، شریفی طبقی اوتیتی بزل
 شوی طبقی تر منخ بہ دتفرقی بہ اساس روحانی قانونی نصوص
 ترتیب کبدل :

دجوستنیان بہ مشهوری قانونی لیکنی کبئی داسی راغلی
 " کہ چاپر کوندری اویا پیغلی تجاوز و کہ ، او پید کستر کہ پی
 لاس و روپ ، نوجزائی پی پیدی پول دہ : کہ دشریفی کورنی خجہ
 وی ، نونیمایی مال دی مصادره شی . او کہ دتیتی کم اصلی کورنی
 خجہ وی ، نوجزائی پی بہ ذرو و هل اولہ وطنہ شہل دی . " د
 بہ ہفہ وخت کبئی چہ دغظالمانہ وحشیانہ او جاہلانہ
 " واقعیت " بہ محکہ کبئی باداری چلولہ . اسلام بہ تام متانت
 او حقیقی عدالت سر دجاہلیت او استبداد لہ تور و اوضعی ہو پد
 لاندی شوی . انسانی فطرت بہ ورغز کرل ؛ ہفہ فطرت ترچہ
 داہول ظالمانہ رژیونہ غندی او پکر کہ ورتہ کوری . ہفہ وچہ
 فطرت بہ بہرہ مینہ داسلام غز تہر کل و ویلی ، اودغہ درانہ
 اوتریخ واقعیت تری شا کہ . فطرت دخدای دغی نداء
 ترچہ خلکو تری کوی پر بہرہ مینہ غوبز و نیو :

« يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ، وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا . إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ » ...

(الحجرات : ۱۳)

اوپر دہر رغبت بی د خدای اح ، ہر خطاب تر غور کینو
چہ خاصہ قریشو تر متوجہ دی ، ہر قریشو تر چرخان تہ
حتی د حج پیر اسمو کینی پر خاص منزلت قایل وو
« ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ » ...

(البقرہ : ۱۹۹)

اوهمدارنگہ فلرت « انسانى اصیل جو پست ، دیغبر
صلی اللہ علیہ وسلم - دی وینا تر غور وینو ، چہ ہولو خلکو تر بی ویل
« أَيُّهَا النَّاسُ ! إِنْ رَبِّكُمْ وَاحِدٌ ، وَإِنَّا أَبَاكُمْ وَاحِدٌ ، كُلُّكُمْ
لَأَدَمٌ وَأَدَمٌ مِنْ تُرَابٍ . إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ . وَلَيْسَ

۱۰ ای خلکو ای ہستیاجہ . قول مول یوہ تر او سخی سجہ پیدا کری بی

اوپر قومونو او قبیلو مو ردی لبارہ ویشلی سجہ سم وینوی ، (اودا
میٹکلہ د افضلیت اساس شی ابدی) . ہستیاجہ د خدای پر دستاس دہر
تر لولو د بر عزت مند دی .

۱۱ وروستہ بیا قول لہ ہف حایہ حرکت وکری چہ نور خالک رہا پیری (اودا حایہ
آسیا و عواری)

لَعْرَبِيَّ عَلِيَّ عَجْمِيَّ ، وَلَا لَعَجْمِيَّ عَلِيَّ عَرَبِيَّ ، وَلَا لِأَحْمَرَ عَلِيَّ أَيْضًا
وَلَا لِأَبْيَضَ عَلِيَّ أَحْمَرَ فَضْلًا إِلَّا بِالتَّقْوَى . . . (۱)

اوهدا رنګه دغی لا رینوونی تر بنه خیر او غوښی
پری وینو ، چه خاصه یی قریشو ته ویل :

« يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ ! اشْتَرُوا أَنْفُسَكُمْ ، لَا أُغْنِي عَنْكُمْ
مِنْ اللَّهِ شَيْئًا . وَيَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ ! لَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
يَا عَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ ، مَا أُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا . يَا فَاطِمَةُ
بِنْتُ مُحَمَّدٍ (ص) ! سَلِّبِي مَا شِئْتِ مِنْ مَالِي ، لَا أُغْنِي عَنْكَ
مِنْ اللَّهِ شَيْئًا . . . (۲) »

(متفق علیه)

(۱) ای خلکو خدای مویو او پلار عوهم یودی . قول له آدم (ع) ، شخه زېږېدلی
ی ، او آدم له حاورې شخه بیدای . په رینتیا چه . د خدای په نزد ستاسی
د برتقواګر د بر عزتمند دی . نه عربی پر عجمی ، او نه عجمی پر عربی . نه سوږ پوستی
پرسیدین پوستی ، او نه سپین پوستی پر سر پوستی کوم فضیلت . لور والی . لری
مګر په تقوی « بنو اعمالو » سر .

(۲) ای قریشو ! خپل خانونو مو « د خدای له عذاب » وساتی ! نه له تاسی شخه د خدای
عذاب نشم لری کولی . ای د عبد مناف زامنوا ! نه له تاسی شخه د خدای عذاب
نشم اخیستلای . ای (زما تره) عباس د عبد المطلب زویه ! نه له تاسی شخه د
خدای عذاب نشم لری کولی . ای فاطمی د محمد (ص) لوری ! نه مال مال شخه د
شخه غواړی ، را شخه ویی غواړه . نه د خدای (عذاب) نشم د شخه کون

فطرت دې قبلېدونکې نداء ته بنه غوږ ونيو : اود جا هلی
 واقعیت ټول تور پېچلولونه او کړدونه یې له خپل سپیڅلي مخ مخه
 لری کړل ، اوله الهی کړنلاری سره یوځای دانسانیت په لور
 روان شو... او بیا د الهی یو خیل سننو او تکلاروسه سره هم ، خه
 به باید واقع شوی وای ، هغه واقع شول . اسلامه عزیر او
 جهل دلیل شو ، او تل به داعزت د اسلامه برجه وی ،
 خو پدی شرط چه لاس او پښی حرکت وکړی !

په عربی ټاپوونزی کښی د سودخوری نظام یو مقتدر
 او خپور نظام ؤ . او پر همدی اساس یی اقتصادی چاری
 ولاری وی . څوک دی دا گمان ونکړی چه دا هغه وردی
 معاملات ووجه په تنگ چوکات کښی د افرادو تر منځ اجراء
 کېدل . بلکه قریشو له شام سره د اوپې په کار وانونو ، او
 له یمن سره د ثرمی په کار وانونو کښی لوی اوپی ساری تجارت
 درلود . او په دی تجارت کښی د قریشو مالونه پکار لوېدل
 دلته باید دا هېر نکړ وچه : د ابوسفیان هغه قافله - چه
 مسلمانانو یی د بدر له غزا نه مخکښی مخه نیولی وه ، او بیا په

بله لاری تری و تسنیده ، چه وروسته بیاخدای (تعالی) د
 بدریه غزا کبنی ددوی تر منخ پر غنیمت سر و ویشله - دقریشو
 له نور و تجارتی کار و انونو خنجه زیاته نوه . دغی قافلې سر او
 په مالونو بار درلودل ! که چېری سود خوړل «ربا» تنها
 فردی معاملی وای ، او د اقتصادي ژوندانه لپاره - په
 هغی زمانې کبنی - یو شامل او خپور نظام نوای ، نو هیکله
 به دخدای له لوری پر قرآن کبنی دغه خوڅو واره تکرار شوی
 شدید او لږیزونکی غندنه ، پردی هکله نوای راغلی ، او
 نږبه پیغمبر (ص) له خوا دده پر احادیثو کبنی - د قرآن پر پیروي
 د انظام محکوم شوی وای !

دغه مالونه ، دغه تجارتی حرکتونه ، او دغه اقتصادي
 چه د تجارت پر ستنې ولاړ و ، دا ټول د سود خوړی نظام
 پر بنسټ هسک شوی وو . او پدی نظام کبنی تقریباً له
 بعثت نه لږ خه محکمی د هېوادونو اقتصاديات ټول راټول شوي
 و . او په مدینې کبنی هم اقتصادي شړوند په همدی توگه جریان
 درلود . او د اقتصاد خښتنان یی یوازی په هودان و ؛ پداسی
 حال کبنی چه سود خوړل هم د هودانو اقتصادي اساس
 دی .

داهغه اقتصادى «واقعيت» دى، چه دجاهليت په
 موده كېنى دهبوادونو شونډ پرى اتكاء درلوده .
 لدې نه وروسته اسلام راغى ... او دا ظالمانه او
 حيوانى نظام يې په كلكه سر وغانده . او دغه پرخاى يې دزكاة
 قرض حسنى ، بې كېتى قرض ، تعاون ، او اجتماعى تكافل او تضامن
 انسانى سليم اساسات كېښودل .

« الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالِهِمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانَةً
 فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ، وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ ، وَلَا هُمْ
 يَحْزَنُونَ . الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ
 الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ، ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا
 إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا . وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا . فَمَنْ جَاءَهُ
 مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ ، وَأَمْرٌ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ
 عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ . يَحِقُّ لِلَّهِ
 الرِّبَا وَيُرْبَى الصَّدَقَاتُ ، وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ .
 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ، وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَآتَوُا الزَّكَاةَ ، لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ، وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ . يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا
 مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ . فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْزَنُوا
 بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ، وَإِن تُبْتِغُوا فَلَکُمْ مِمَّا رُوِّسَ أَمْوَالُکُمْ
 لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ . وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ
 وَإِن تُصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّکُمْ إِن کُنتُمْ تَعْلَمُونَ . وَاتَّقُوا یَوْمًا
 تُرْجَعُونَ فِیهِ إِلَى اللَّهِ ، ثُمَّ تُوفَّىٰ کُلُّ نَفْسٍ مَّا کَسَبَتْ وَهُم
 لَا یُظْلَمُونَ . « ۱۰ » (البقرة : ۲۷۴ - ۲۸۱)

۱۰) هغه کسان چه خپل مالونه په شپه او ورځ کښی ، پټ او ښکاره « د خدای
 په لاره کښی ، ښندی . نو د دوی لپاره له خدای سره د پرښه اجردی پر
 دوی نه وپه شته ، او نه خواشینی کېږی . هغه کسان چه گټه (سود)
 خوری ، (د قیامت په ورځ) به نه راو لارېږی ، مگر (یا خبری به) لکه هغه څوک
 چه پېریانوی د اثر له مخی حواس ور خراب کړی وی . دا ځکه چه دوی به ویل
 سوداگری « بیع » خو هم لکه گټه (سود) غوښدی ده . پداسی حال کښی چه
 خدای سوداگری روا ، او گټه یی ناروا کړېده . نو چاته چه د خدای له لور
 لارښوونه راغله ، اوله گټه نږی لاس واخیست . نو تېره شوی گټه (د دې
 آیت له نازلېدو څخه مخکښی) دده ده ؛ او د ښی کار یی د خدای په لاس کښی
 دی . او که څوک په تیر کټی « راوگرزید ؛ نو دوی د اور خښتنان ، او د تل
 د پلار بېکښی اوسی . خدای د گټی د (مالونو برکت) له منځه وړی ؛ او د
 صدقاتو (ثواب خوځو وار) زریاتوی ؛ خدای هیڅ سخت کافر او گنهگار
 نه خوښوی . هغو کسانو چه ایمان را وړی ، اوسنه (علونه) کوی ، له موخو نه

انسانی فطرت دا حقیقت درك كبر چه الهی دعوت
 له تولو هغو مدغم غیو تخنچه چه اوس اوس پری اخته دی بنه، غوره
 او خلاصونکی دی. اوله بنسټ تخنچه کړه راغله چه د ریا
 "سو دخوری" ظالمانه او ملامتونکی نظام پری ولاړ وو. او
 له تولو هغو مشکلا توسته سره چه له دغی وضعی تخنچه - چه دخلکو
 دروندانه اساس بلل کېده - در اکر خېدو په هکله موجود
 و، بیا هر د انسان فطرت وکولی شو چه په ډېر قوت،
 مېرانی او متانت سره الهی دعوت ته غوږ ونیسی. او هغه

← کوی، اوزر کاتونه ورکوی، دوی دخدای له لوری بنه اجر مومي، پر
 دوی نه وېره شته اونه خواشینی کېږی. ای مؤمنانو! له خدایه وو پرېږی
 اوباتی شوی کټه مو پرېږدی، که بنسټیا مؤمنان یی، که چېرې مودا کار وکړ
 کټه مو پرېږدی، نو دخدای (ج)، اودده در رسول (لوی) جگړې ته خا
 چمتو کېی. او که توبه مو وویستله (او کټه مو پرېږدی)، نو یوازې رأس المال - اصیل
 پانکه، ستاسی ده، اوس "یعنی کټه مرغواړی" مې پرېل ظلم کوی، اونه دې
 پر ستاسی ظلم وشی. او که کوم پوه وری تش لاسی (اوبی ماله، وی، نو د
 شتمنی تر وخته ورتو کوی. او که هغه پور وروښی، نو داکار - که
 پوهېږی - ستاسی دپاره ډېر بنه دی. اوله هغی وراخي تخنچه وو پرېږی
 چه بېرته خدای (ج)، ته بېول کېږی. بیا به له خپل عمل سره سم مرچیا ته پوره
 جزا، (که خیر وی او که شر) ورکوله کېږی. او پر دوی به ظلم ونشی.

لوی او د ارونکی جاہلی « واقعیت » تر شا کړی . او پدې توګه اسلامي ټولنه د جاہلیت له ټولو پلټیو او خیر نټیا وڅخه پاکه او سچې شوه . او بیا هغه څه چې بنیایي واقع شې ، او بشرې ټولنې د هداکت لږې ګر د ابر او باسی ، د الہی سندنو سر سم - چه د تل د پاره د تکرار بد و وړې دی ، هغه واقع شول . او فطرت لږې ملا ماتونکی ظالمانه نظام څخه را ووت ، چه د تل د پاره برحق د لاری له مجاہدینو سر مل او هر درشل وی !

* * *

په دې فصل کېښی همدومره بس دی چه دا د درې مثالونه مو د فطرت د غالبیدو او بریالیتوبونو په هکله ، چه لږ پخوانی « واقعیت » سره د محامخ کېدو وڅخه وروسته لاس ته وړ غللی کړ کړل ، او لدې ملا ماتونکی ظالمانه نظامونو څخه خلاص ، او د جاہلیت پر ټولو خارجي ، واقعیتونو ، بریالی شو ... او پر دې موفق شو چه د جاہلیت د عقیدې او مفکورې واقعیت ، د اوضاعو او دودونو واقعیت ، او بالاخره د اقتصاد او سوداګرې واقعیتونو پینې بل ډول کړی . دغه جاہلی خارجي واقعیتونو د هغو کسانو په نظر کېښی چه د عقیدې او فطری واقعیت

قوت نشی درك كولى ، ترهولو دبر قوی او پیاوهری سنکاری
 اوداسی ورت بر بستی چه گواکی هتکلہ " فطرت او عقیدہ " نشی
 کولی ددغو واقعیتونو پیه مخ کبئی ودربری .

خواسلام ددغو تولو واقعیتونو پیه مخ کبئی لاس تری ونه درید
 او هتکلہ ورت تسلیم نشو . بلکه دا واقعیت یی له پنجه لغوا او
 بل شان کما . اود هغه پرچای یی هسک او ممتاز نظام پر کلکو
 بنسټونو ودر اووه ، اودا حقیقت یی وینود چه دعقیدی او
 فطرت واقعیت ترهولو قوی او پیاوهری دی ، اونهای بری بیا
 هر دهمدی فطرت او عقیدی په برخه دی .

نو کوم شی چه یوخل واقع شی ، کبدی شی چه بیا هم
 منع تراشی . اودا واقعیت او بری د الہی جاری سننو
 او تکلاروپه اساس منع تراغی ، نه دخارق العاده معجزی
 په اساس . دغه الہی کپنلام " اسلام ، فطرت دہنی
 خوندي شوی زہری پر بنسټ ودریدہ ، چه دتل پیاو او
 پیرہ زمانه کبئی د هغه چا ملا تر کوی ، کوم چه غواہی دغه فطرت
 له کپ او یو خلاص ، او سر یوموتی او متحد یی کپ . او پیرہ
 لاری روان ، او انسانی پراوتہ در سپدو پیر هکله یی بنه هری کپ

او شاید بشریت نن وریخ دملولو وختولو په نسبت په
 دې رهبري کښې تر هر چا پیاوړې او قادر وي، حکم پخپل
 مرغونی او اوږده تاریخ او شرویند انز کښې یې د لمر خه طلایې
 وهرې، داسې ښکاره او اصیل آثار پاتې دي، چه بشریت
 د تل د پاره رهبري کولی شي، او پدې هکله یې
 د بریالیتوب لور ته ښه ورننږدې کوي؛

د هغې دورې آثار چه مېر وویې له ټولو

انحرافاتو سر په کلکه مبارزه وکړه.

بری یې و موند، او پخپلې لارې تم

سیخ روان شول. او پدې لار

کښې یې تر ورو اوځلنده آثار

او د مبارزې تکلار یې

راتلونکو نسلونو ته

پرسوغات

پرېښودلې

*

د تېجربې زېرمه

کله چه اسلام د لمړي ځل د پاره له بشریت سره مخامخ شو،
 یوازی د فطرت د زېرمې په ملاتړ کې د اقبال له شروع کړه. د انساني
 فطرت زېرمه د ټولو هغو وړو وړو نسلونو او سره سره چه د جاهلیت د
 دورې د کثیفو واقعیتونو، تناقضاتو او غیر انساني اوضاعو
 د خاورو او ابرو لاندې یې کلونز کلونز تېر کړي و. بیا هم
 د دې دین پر لور، او ملګري و. د فطرت طوفان او ویسنتو
 له ټولو د غوڅیرو ارضاعو او توکو و پرېو او ګر دوونو مخه چه پر
 فطرت لویدی و، په بر قوی دی. او د فطرت مدن د دې
 لپاره ښه کافی وه چه پخوانی ناولتوب او خیري لري، او د
 اسلام د خپروني لپاره لارچلایه کړي.

دغه عجیبه دوه، او دغه هسکه او دنگه انسانانو خورګه،
 او دغه ګڼ خپور او لوړ نسل، او دغه وینا سره پوښ - لکه چه
 مخکښی مو وویل - د الهول د خدای د قضاء او قدر او سنجی لپاره
 تدبیر په اساس منع تر راغلل، ترڅو دغه مهال سویت د بشری

ثروندانہ پر یہ واقعہ تو نوکینی داسی و سینی چہ : کید لای شی
 ہمدورہ لدبہ وروستہ بیاہمد ثروندانہ پر ہولو ارخونو
 کینی پر واقعی تو کہ تکرار شی . او پیری ہکلہ بشری مبارزی
 دزمائی پر او بر نوکینی د بشر لہ و سہ سرہ سم دوام میند لای شی ،
 اود تل لپارہ بہ داغز پور تہ وی .

داد ہمدورہ وخت د محیط طبیعی ثمرہ نہ وہ . بلکہ د فطرت
 د ہمی خوندی شوی او یوحای شوی زہری ثمرہ وہ ، کوم وخت
 چہ داسی کاملہ کر نلاہ ، رہبری ، روزنہ او ہمدورہ حرکتی
 ولید چہ د انہ پر سرہ یوموتی ، او پر کلکہ سرہ یی مخ پر ورنہ
 بیایی ، نودعی بلنی تری ہر کلی وویلی او قول مترا کم خندہ
 یی لہ پچہ واپستل .

خو افسوس چہ لہ ہمدورہ وروستہ بشریت پر عمومی تو کہ
 دہری ہودی لپارہ ددی ہسک منزلت ساتلو تہ سنیہ چمتوولی
 ونہ بنود . ہسک انسانی منزلت ، چہ لہری مختاری او ممتازی
 ہلی - د خدای پر مرستہ - لاس تہ وروپی و ... نو کلہ چہ سلام
 د مٹکی پر ختیخ اولو بدیخ کینی پچیل داسی عجیب سرعت سرہ ،
 چہ پہ تاریخ کینی یی ساری نہ لیدل کہری ، خپور شو
 او پیدی الہی مختار او عالی دین کینی ہلی ہلی خلک داخل

شول . او د اسلامي کښي او وسيعي ټولني هغه يوازيني او ممتاز
 ترور او آرام روزنه چه لمرني اسلامي جمعيت اخيستي و
 په نصيب نشو

كلر چه د ټول شيان واقع شول . د جاهليت پاتي شونو
 « بقاياؤ » د ډېر متزلزلو كسانو پير زړونو كښي د تور و داغونو
 په غورځولو شروع وكړ ، اوله هغې فريدي او ممتازي هسكي
 خوكي څخه لي خلك مخ په كښته تور و خاور و تر راكشول . هغه
 خلك چه نوموړي هسكي انساني ته يي بي له قوي غورځنگ او
 هغې مبارزي څخه ، چه لمرنيو مسلمانانو د ممتازي ، تورې او آرمي
 روزني يو واسطه راتلونكي نسل ته وروښوده ، بل شي نشي سول
 او بي له هغې مبارزي څخه چه د فطرت خزاندي سره يو موټي كړ او
 مخ په وړاندې يي دلري هدف په لور و توغوله ، بيا هر بل
 شي نشي كولى چه هغه انساني هسك مقام ته يي ورسوي
 نوله همدې كبله اسلامي ټولنه - نژدي زر كاله - نه
 په هغې هسكي او نوراني سويي ، بلكه په مختلفو سويو
 پاتي شوله . چه بيا هر په عمومي توگه د ټولو نورو ټولنو
 په نسبت چه د دينا په گوټ گوټ كښي اوسيدلي ، هسكه

اوپر مخ تلی وہ ... اولکہ چہ انصاف کر تاریخ - سرہ
 لدی چہ ہر کمر دی - شرکندوی چہ دغو مولنو ، سر لدی
 چہ لہ ہمدغی انسانی ہسکی اوخلاندی دپوی شخہ بہ بی سستہ
 غوبستہ ، بیاہم داسلامی مولنو سو بی نشوای رسیدی

* * *

ہمدلوی او ممان غور خنک - چہ پہ تاریخ کینی بی ساری
 نہ لیدل کیری - ، اود لوہا و سو یود غور رکن تمدن ، ہتھکلمہ
 خوشی ندی تہرشوی . او پر بشری ژوندانہ کینی بی اغیری لہ
 منہ ندی تلی . اولہ خانہ وروستہ بی بشریت پداسی وضعی
 پری نبود ، لکہ چہ مخکینی جاہلیت پہ اور کینی پر راز راز آفتونو
 ککرو .

نہ ! ہتھکلمہ نہ ! الہی خو خونکی تکلاور ، او خداوندی
 جریان ، ہتھکلمہ خلک بی خبرہ او خوشی نہ پر پر دی . شکر چہ بشریت
 پچیلہ دزمانی پہ دوران کینی سرہ تری او قناسک وجود دی .
 ہمداراز دغہ بشریت ، یوداسی ژوندی جسم دی چہ پہ ہر
 بہت کینی د تجربو لہ نہ پر پی او حاصل شخہ مثبتہ کتہ اخلی ، اود

خوری له خان سر ساتی . اوکه هر خومر د جاهلیت لری وریا بزی
 پر پوزی - لکه چه هدا اوس بی په مرتدانه توکه بشریت را گیر کړیدی -
 او یا د پند والی او انحراف رنگونه پری ولو پری . خوبیا هم د
 بشری سالم فطرت ها غسی خوندی دی . او په عمومی توکه بی
 دهر انسان د زړه په تل کینی خای نیولی دی .

کله چه اسلامی دعوت په لمری حل کینی بی له فطرت خزان
 مخزبل شه و نه میدل ، چه د هغه په مرسته د بشریت د جاهلی
 واقعیت په مخ کینی و در پری . « دلته بنیای هیر نکړو چه پدی
 وخت کینی د پخوا نیو هغو رسالتونو ضعیفی او کمزوری ویرانگی
 هم موجودی وی ، چه د بیلو بیلو تپرونو لپاره به راتلل - نه
 لکه اسلام چه د قول بشریت لپاره روینا نوونکی دیوه ده - . اما
 نن وړخ د فطرت د خوندي شوی زبیری په اړخ کینی د قول بشر
 په شروندان کینی - مسلمانان و ، او هغه کسان چه د اسلام حکم
 لاندې اوسیدل ، او که هغه کسان چه له لری د اسلام دویسیو
 او پراخو اصولو او تکلارو تراغزی لاندی راغلی - د دع
 لهی کپنلاری د لمرنی خچی . مدر اسلام . د لارینو و نو خزان

ملکری ده . او همدارنگه د بشریت د ترخو تجربو حاصل بی هم پر لاس
 کښی نیولی دی . هغه ترخې تجربې چه د جاهلیت په موده کښی یې له
 کس او نوسره رغیلي ، په کوم وخت کښی چه له خدا یه لری شو ، نو د ثرو
 تر یخوالی یې وڅاکه اوله پری سختی څخه له خپله خانه هم پر لاس شو
 هغه اصول او تصورات ، ارزښتونه او موازین ، کړنلاری
 او اوضاع ، چه د هغو په اساس اسلام له بشریت سره په داسې
 حال کښی مخامخ شو چه بی د فطرت له زبرې څخه یې بل ملکری
 ندر لرود . او خلکو ښه اید مخالفت او انکار ورسره اعلان
 او په کلکه یې مقاومت ورسره وکړ . ځکه په هغه وخت کښی پر
 تمامه معنی ورسره نا آشنا ، او په پری وسیعی اولری فاصیل
 ورڅخه واقع وو

همدغه اصول او تصورات ، ارزښتونه او موازین ،
 کړنلاری او اوضاع د بشریت دیوه ټولگی پر ثروندانز کښی کلک
 او مستقر شول ، چه په یوی خاصی مودی کښی یې پر کامل صورت
 او وروسته بیا په اسلامی پراخی نړی کښی په بیلو بیلو سویو
 د اوبزدي مودی لپاره استقرار وموند .

اور ووستہ دہ ۱۳۹۱ء کلونو پر مودہ کبئی نژدی دتول بشریت
 پر ژوندانہ کبئی وپژاندل شول ... کہ خہم د عمل او تطبیق لہ
 معنی معرفتی نشول ، خوبیا ہر لہ تر لہ د مطالعی ، کئی او پلہتی
 لہ معنی دتولوخ تہ پہ اصلی بنہ خرگند شول .

نولہ ہدی کبلہ بشریت د دغو اصولو او کسہ نلا رو بہ ہکلہ ،
 لکہ چہ د اسلام د راتلو پہ وخت کبئی و ، ناپژندونگی او
 ناآشنا فشی کھل کبلائی . اولشی کبلائی چہ بشریت اوس
 اوس پہ ادراک او پژندنہ کبئی - د پخوا پشان - پدی مور
 کبئی ناگوارہ یا منکر و بولو ...!

رہبتیا چہ بشریت د هفی مختاری او سپیلجلی بتولنی پہ شان چہ
 پہ لمرنی طلای او فریدی دوری کبئی تہرہ شوہ ، ددی دین
 خونہ ندی شکلی . او پہ رہبتیا چہ بی و غوبنتل د دغو اصولو
 مخہ یوہ برخہ پہ متفا و تو زمانو او اوسنی عصر کبئی تطبیق
 کری ، د هغو روحیہ بی بنہ درک نشوای کرای . او د اصلی
 روحیہ پہ اساس بی ہم تطبیق نہ کرل . اور رہبتیا چہ بشریت
 - تہ ہدی شیبی پوری - تل هفی لوری انسانی خوکی تہ چہ
 لمرنی مسلمانہ بتولنہ ور رسپدلی وہ ، پہ خیر خیر گوری ، او د ختلو

په هکله یې سترگی په لاس، او پدی موږ د کښې نډیر عجاج په
وړاندې گا موند اخلی

دا ټول یو څرکند حقیقت دی، خو په عمومي توګه بشریت
د تفکر او تصور له مخې، شاید دهغه وخت په نسبت چه د لمړي
ځل لپاره دا اصول وړ پېژاندل کېدل، او څېره یې نا آشنا
غوندې بر لاسنېده، د دې دین د طبیعت پېژندنې ته ورنژدې
وی، او د دې قدرت ولری چه د انسانی رسالت په اوبزو
واخلی، او د عمل په ډګر کېښی ښکېر غه استفاده وړ څخه وکړي.

* * *

څو محدود مثالونه کولی شی دغه حقیقت څرکند او روښانه
کړي. دلته به مونږ د څو مثالونو په را وړلو اکتفا وکړو. او دا د
دو مهمو سببونو له مخې:

۱- د دې کتاب د کوچنی حجم، لنډ او مختصر اسلوب په اساس
چه د اشارې په توګه د دې کتاب «هَذَا الدِّينُ» عمومي موضوعات
بیانوي، نشو کولی ټول مثالونه دلته را وړو.

۲- هغه پراخي تکلاوي چه د اسلامي کرښو لارې ژوند یو څپو
در اټلونکو نسلونو لپاره د بشریت په شراوندانه، او د نړۍ په ګوټ ګوټ

کسبی پریشی دی ، له د پند زبستی د پری ، اوزرینتی اغیزه ناکی ،
او د پری یتتی او پراخی دی ؛ چه یولیکونکی پر یوه مبحث ، او په
یوه عصر کسبی سر راغونډې او خرگندی کړي . حکم د آثار د ټول
بشریت پر شروندان کسبی له همنی لهرنی اوزدی زرمانی راهیسې
پاتی ، او پد ارات چوکات کسبی د بشریت پر شروندان را چاپر شویدی
او داسی حیاتی اړخونډی تراغزی لاندې راوستلی ، چه شاید
ټول بری بنه بنکاره نوی . او شاید ټول بری کتونکو او خبرونکو
نوی ثبت کړي . نو بیا هم نشو کولی ټول اسلامی آثار ذکر کړو .
دلته پر جمالی توگه ویلای شو چه : د کائناتو د غبر وینانه
د یوه چه د شکی پر کړې باندي و خلبده ، او وړانگی یی پرې خپری
او د بشر پر شروندان کسبی بشپړه شوه ... داددی دین خلانده
د یوه دوه ... چه له لهرنی یتتی خنډ تراوسه پوری یی هیکله د بشری
شروندان داسی کوم اړخ ندی پریشی چه خپلی وړانگی به یی نوی پر
خپری کړی . او په مختلفو سویو بری اغزی نوی پری غورځولی .
د ايو منل شوی حقیقت دی ، چه د لوی تاریخ هر حرکت پر مستقیمه
او یا غیر مستقیمه توگه ددی لوی جهانی پیننی اوستری کائناتی د یو
خنډ پر مختلفو حیاتی د کړونو کسبی مرسته غوښتی او کتیری و پرخه اخیستی ده

د مذہبی اصلاحاتو حرکت چه د «مارتن لوتر» او «کالفن»
 له خوا په اروپا کې منځ ته راغی، او د ویسنتوب «رئیسانس» هغه
 حرکت چه تر اوسه پورې اروپا له هغه څخه د ثروندچاری برابروي
 او په اروپا کې د فیوډالی نظام د له منځه وړلو، او د اشرافو له
 قدرت څخه د ځان تر غورلو حرکت، او د مساوات او د انسان
 د حقوقو دا اعلان حرکت، چه د انگلستان په «ماجنارگارتا» کې
 خپور شو. او په فرانسه کې د فرانسې د لوی انقلاب منځ ته راوړل،
 او د تجربوي مذهب حرکت چه د اروپا د علمی لوړتیا اساس وگرزید،
 اوله هغه څخه په اوسني عصر کې علمی لوی او بی ساری فتوحات
 لاس ته راغلل ... او د دې پشان نور لوی حرکتونه، چه ځینی
 یې خبره کسان یې د تاریخي بدلون او تکامل اساس ګڼی ...
 د غوږولو حرکتونو له اسلامي ژوندیو څپو او پرلحق تکلاوو
 څخه مرسته غوښتی، او استفاده کېده. او په اساسي ژوند
 ټوکه یې تر تاثیر لاندې راغلی دی ...

د «ضحیٰ الإسلام» په کتاب کې چه د کتور

احمد امین لیکلی دی ، راغلی :

« د مسیحیانو پر منځ کبني داسی فکری جنبشونه او حرکات
منځ تر راغلل چه د اسلام اغیزی له لری پکبني برلینی ، چه له
هغوڅخه : په اتمی میلادی پیری (۲ او ۳ هجری پیری) کبني
په سپتیمانیا . *Mania* کبني یو حرکت منځ تر راغی
چه په هغه کبني دکشیش په منځ کبني پر گناه اعتراف کول و غندل
شول ، او دای خړکنده کړه چه کشیش نور ددی کار حق بللی
بلکه بنای انسان یوازی خدای ته سر میت ، او د گناه بسینه
ورڅخه وغواری . اما په اسلام کبني نه کشیش شته او نه
رهبان ، ترسا ، نه احبار لری او نه د هغو په خبر مخکنی خدایان
نوبینکار ده چه د بنده پر مخکبني په گناه اعتراف ، او له هغهڅخه
بسینه غوینتل خو هیڅکله په اسلام کبني نشته ، بلکه تل یی
غند نه کوی ، اوله منځی ویری .

« او همدارنگه یو بل حرکت منځ تر راغی چه په هغه کبني
د تصویرونو او مذهبی مجسمو . *Iconoclasts* . د مخو

۱۰ . پر سپینی امپراتریی ابحیری کبني د فرانسې پخوانی مستعمر

کولو اوله منجه وړپو غوښتنه وشوه ، دارنگه چر : پراتمی او
 نهمی میلادی پېړۍ ۲۰ او ۳ هجري پېړۍ ، کښی یو مسیحي
 مذهب را پیداشو چه د تصویرونو او مجسمو لمانځنيزی و غنډله
 اوله منجه یی بوتله . او همداسبب وچه امپراطور « دیرم لیو »
 په کال ۷۲۰ میلادی کښی امر صادر کړ چه د تصویرونو او مجسمو -
 لمانځنيزی په کلکه حرامه وگنله . او بل امر یی په کال ۷۲۰ میلادی
 کښی جوړ کړ ، او حرکت یی کړ چه دغه کار عین بت پرستی
 گنله کړی . او همدارنگه « پشم قسطنطین » او « خلورم لیو »
 پداسی حال کښی چه لوی پاپ « دوهر او دیرم گریگوری » او
 « جرمانیوس » د قسطنطیني بطریق ، او امپراطور « ایرینی »
 دوی تولاو ، د تصویرونو د لمانځنيزی او عبادت - په جاهلاننه توگه -
 ملا ترکانو ، د اکار غانده . او پیدی توگه د دوی تر منځ سخت
 مخالفت پېښ شو - چه دا خای دهغه د تفصیل سپک نلری - خو
 نوم شی چه مونږ غواړو دلته یی ووايو هغه دادی چه : حینی
 مؤرخین خړگندوی چه د تصویرونو او مجسمو « بتانو » د محوکولو
 غوښتنه په ښکاره توگه د اسلام تراغری لاندی و . او وایی چه

« کلودیوس - Claudius » د نومبرين اسقف (چه په ۸۲۸ م
 اود ۶۱۳ م کال په شاوخوا کښې تعين شو) او نل پري تصوير
 اوصليبونز سوخل، او پخپل اسقفخي کښې به يې حلت دهغوله
 لماخني او عبادت تخه اړول، په اسلامي محيط « اندلس، کسي
 زېږېدلي او تر يه شوي و ».

« همدارنگه يوه ډله مسيحيان پيېدا شول چه د...
 د دريو خدايانو، عقیده يې داسې شرح او بيان کړ چه و خدا
 تربیخي نژدي ده، او پدي توگه يې د مسيح بن ابراهيم
 تخه انکار وکړ ».

* * *

کله چه د صليبيانو وحشي او غارتگري لښکرې په ^{اميلاد} ^{لسمه} ^{په يوه}
 پېړي کښې له شرقي اسلامي دولتونو تخه بېرته گرځېدې لښکران
 سړي د اسلامي ټولني د شروند انخبره واخيستل، اوله ټولو
 هغو انحرافاتو سره سره چه وروسته به دې ټولنيز کښې راپيداشول،
 بيا هم د وحشي او غارتگر ټولگي د صليبيانو په نسبت بد
 ټولنيز کښې د اسلام بڼکاره او ممتاز بڼه خپله ده. د هغه واحد

دا، له « ضحی الإسلام - د اسلام غره » تخه، د دوکتور احمد امين لکمر

ص ۱۶۵ - ۱۶۶

شریعت ممتاز بہرچہ حاکم اور محکوم ، آمر اور مأمور دوارہ تنظیم
 سرور تہیتوی . اوہی شکلہ یی داسرا فو لہ ارادی ، اوہوس
 خواہانوی فوہ الا نولہ خود خواہی شخہ - دارو پاپشان - ستر
 نذہ غوسبتی ، اونہ پڑ تو کہ منخ تہ راغلی دہ ، د شخصہ آزانہ
 ہفہ بہرچہ دہنی ترسیوری لانندی ہر خوک کولی شی
 ہر نوع عمل خوین ، اوہر چیری چہ وغواری واوسپری
 د فردی ملکیت او د خیل لاس لہ تہا کو شخہ دکتی او منفعت
 اخیستلو ممتاز بہر ، اوہفہ ممتازہ شہرہ چہ ہلتہ بیامیرانی
 شوی طبقات لہ منخہ شی ، اوہر خوک کولی شی پہر وخت
 کبھی چہ وغواری د خیل کوہنہن ، جدیت او عمل پہ اساس
 پرفولند کبھی خان د منزلت او مقام مطلوبی اولوہی نقطی تہ
 ورسوی . د غرہولی ممتازی شہری او حقائق د عدالت او
 یورنگوالی داسی خلدونکی لمردی چہ د ہفہ ارویانی سترکی
 برسبوی کوم چہ د فوہ الی نظام لانندی خیل کبہ ، د شکی غلام
 او د بادار ارادہ یی رسمی قانون و . او پڑندل شوی طبقری
 ابدی اوہی شکلہ د بدلون و ہنہ ، حکم ہلتہ شرف . میرانی
 او طبقاتی و .

نوردی اسبابو - اود اروپایی تولى نو پیر و سندانز کینی
 دنور و اقتصادی عواملو - له مخی هلته داسی چیغی پورتر شوی
 چه دافیو الی « اقطاعی ، نظامی پیر تدریج سر له منحه یوگا ؛
 اود غکولہ غلامی مخنی دخلکو آزادی ، اعلام کرہ . کہ ختم
 د غلامی له متولو غی وندیو مخنی آزاد نکرل ، او پیر ہیخ صورت
 بی اروپائی تولى د اسلامی تولى سوی تہ و لشوای سہولی
 خوبیا هم دا خوب بی تاثیر نہ و .

* * *

دانلس له پوهنتونونو ، او پیر شرق کینی د اسلامی تمدن
 له اغزو مخچه وروستہ وروستہ بیا پیر جهانی تمدن بدل
 شو ، اولہ اروپائی تر جمو مخچه له اسلامی ثقافت نری کری
 وی ، پیر خواہ رسمہ اولہ ہفہ نہور و سستہ پیر یو کینی د اروپا
 د تر وندی کولو او بیداری حرکت منخ تراغی . او ہدائتہ
 ہفہ نوی علمی حرکت منخ تہ تراغی کوم چه د تجربوی اصولو پیر
 اساس و لاری دی .

« بریفولت . د « بناء الإنسانیة - Making of
 Humanity » کتاب لیکونکی وایی :

« يوله هغو ارزښتناكو او مهمو موادو څخه چه عربي تمدن »
 نوي جهان ته راووي « پوهه » ده . خومپوي يې ډېري ورو ورو
 پځي شوي ، او مونږ ته وروسته راوړسېدي ... هغه قهرمانی
 حرکت او نو مياليتوب چه دعربو ثقافت په اسپاينه کښي منځ ته
 راووي ، په لمرني مرحله کښي ښکاره نشو ، بلکه ډېره موده وروسته
 کوم وخت چه هغه لمرني لارښوونکي تمدن د تور او وړېڅو تر شا
 پټ شو ، د نړيوالو سترگو ته وځلېد . او يوازې علم نه و چه
 اروپا ته يې پيا نوي شونډ ورو بامښه ، بلکه د اسلامي تمدن
 (۱) ليدل کېږي چه عربي ليکوالان - د خباثت او مکر له مخي - د
 اسلامي تحقيقاتو اوليکنو پر ترڅ کښي ، هغه کوي چه اسلامي تمدن
 دعربي تمدن پر نامه ياد کېږي . او اسلامي تمدن عربي جامه ورو واغوندي
 ځکه د اسلام کلمه ددوي په ژبو ډېره درنده او ثقيله ده . او پدې توگه غواړي
 اسلام په عربو کښي منحصر کړي . پداسي حال کښي چه اسلام لدې واړه او تنگ
 چوکاټ څخه ډېر لوی او زښت پراخ دی . او هدا رنگه غواړي د اسلامي
 ټولنو تر منځ هغه نژادي او ژبني کرغېرن تعصبونه پورته راڅرغوي کړي ، کوم
 چه اسلام پځي وژلي اوله منځه وړي دي . او دا ټول هغه مکر جن خبيث
 او غولونکي اغراض دي چه د انسانيت د ښمنان يي ، د مسلمانانو له غفلت
 او لږ خبري څخه په استفاده سره ، د اسلامي مرغلين مزي د شلېدو په
 منظور ، هري خواته خپروي . او دا آرزو لري چه بيا پيا د اسلامي يووالي د وړجا
 لپاره د تعصب مکر وپورته - پر هر رسم او شکل چه وي - د مسلمانانو پر سليم بدن کښي تر ټين کړي

د ثروندی کونکو حاکمونو اغیزی ، ددی سبب شوی چه دارو یا
 د ثروندانو لمرغه د بوه بله کړی . سره لدی چه په اروپا یخ
 پر مختلف کسب داسی اړخ لشته چه د هغه بنسټ بر په قاطع
 ډول سره د اسلامی تمدن او ثقافت له اغیزو لاندی نوی راغلی
 بلکه دغه اغیزی او مؤثرات پر ډیره ښکاره توگه ، او د مهم
 عامل پر حیث د اوسنی حیرانونکی ماشینی قدرت د منځ ته
 راتلو په هکله متولو ته څرگندی دي . او نوموړی و عواملسو
 دغی نوی نړی ته ممتان اولوی قدرت وروباښه . او د زیات
 پر مختلف زېږنده : یعنی طبیعی علوم او د علمی بحث روحیه
 یی وروپېژندله .

نوموړی لیکوال خپلی لیکنی ته ادامه ورکوی او وایي :
 " هغه شی چه نومون پوهنری د عربو دیوهنی او ثقافت
 پور وپې گړزولې ده . نه یوازې هغه ښکاره نظریات
 او حیرانونکی اکتشافات دي چه مومین تری را سوولی ، بلکه
 لدې څخه لاهم نظریات او ډېر دی : نومون پوهنه خپله د
 عربو دیوهنی پور وپې ده . ځکه پخوانی نړی - لدی چه مخکینی
 موخو کنده کړه - له پوهی څخه تشه اولی روحی وه اما کوم

علوم چہ پر یونان کینی وو، لکہ نجوم اور ریاضیات، ہفہ مول
 پردی او اجنبی علوم و، چہ لہ هیوادہ د باندی ملکون او نو
 کسانو شخزی لاس تراوری و، او بیا ہمہ شکر د پری مود
 لپان ہلتہ پاتی نشول، او پہیخ صورت یی لہ یونانی ثقافت
 سر د کلی امتزاج او اختلاط فرصت و نہ موند، یونانیانو
 فلسفی مذاہب منظم کرل او احکامونتری وسعت و مرکز، او
 مختلف نظریات یی وراندی کرل خود دقیق او آرام بحث
 لاری اود مثبتو معلوما تو راغونہ دل او یوحای کول، او
 د علوم و تفصیلی کرنلاری، ثوری او پرلپسی کتنی، او تجربوی
 بحثونہ ... د ایول لہ یونانی طبیعت سر نا آشنا اود پرو شخ
 لری و، اما ہفہ شہرہ موہن "علم" ورتہ وایو، ہفہ پیداینت
 پر اروپا کینی د ہفونویو بحثونو، دقیقو شہرنو، تجربوی کتنو او
 پر ریاضیات تو کینی د ہفہ تطوہ او تکامل نتیجہ او محصول دی چہ
 یونانیان سر ورسہ آشنا نہ وو، بلکہ د غر علمی تکلاہری
 یوازی عربو اروپا تراوری دی . . . (۱)

(۱) "تجدید التفكير الدینی فی الاسلام - پر اسام کینی درین تفکیر نوی کول، د فیلسوف
 محمد اقبال لیکنہ اود استاذ عباس محمود عقاد ترجمہ، ص ۱۶۹ - ۱۵۰

هد عن لیكوال لدی شخصه محکمی داسی وایی :

« رد جریکون (پراروپا کینی دنوی فلسفی بنسبتا اسپنودونکی)
 داکسفور دپہ مدرسہ کینی عربی ژبہ اوعربی علوم داندلس د عربی
 استاذان اولہ شاگردانو اوجانشینانو شخصہ زردہ کرل . اوہیٹکلہ -
 « رد جریکون ، اولہ دہ نہ وروستہ ددہ ہمنامی « فرنیسیس بیکون ،
 ددی حق نلری چہ دوی تہ د تجربوی تکلاری دابتکار امتیاز منسوب
 کرل شی . بلکہ « رد جریکون ، مسیحی اروپا تہ ، داسلامی
 علمی تکلاری یوازی مبلغ اورسورونکی و . اوہیٹکلہ لدی شخصہ
 ستومانہ نشوچہ پیرداگہ خیلو وطنوالوتہ وروایی چہ : درہستی
 پوہی اوحقیقی معرفت لاریوازی د عربی ژبی اوعربی علومو -
 نردہ کونز دہ اوبس . ہفہ مناقشی چہ د تجربوی تکلاری
 دلمریو کینودونکو دپترند کلوی پیرباب لید لی کبری ، د
 ہفوسترو تحریفانو اودرواغویوہ خندہ دہ ، چہ دارویائی مذہب
 پیرہکلہ خیارہ شوی دی . حکمہ درہستی تاریخ پیرشہادت
 داویسنتوب یوازی د عربو د لاریبونوی نتیجہ دہ اوبس ، دیکون
 پیر زمانہ کینی عربی علمی تکلارو زیاتہ پراختیا وموندلہ ، او د
 اروپا پیرگوتہ گوتہ کینی خلک پیرخاصہ علاقہ اومینبری مشغول

شول ! دلته باید پوښتنه وشي چه :

« رد جریکون » له کومه خایه دغه علوم زرده کړل ؟ اوله
 کوم کور در تخنیز د تر وندانز او به وختنلی ؟ په خواب کښې
 « په اندلس کښې له اسلامي پوهنتونونو تخنیز ... حکم دده
 د کتاب « *Copus Majus* » پنځه برخه چه دبصریاتو لپاره
 ټاکل شوی ده ، په حقیقت کښې د « ابن الهیتم » د کتاب « المناظر
 یوه نسخه ده . . . »

« در پیر » د نیویارک د پوهنتون استاد پخپل کتاب
 « النزاع بین العلم والدين » کښې لیکي :
 « اسلامي پوهانو خړکند کړې ده چه عقلی نظری اسلوب
 هیڅکله د پرمختګ سبب نشي کېدلای ، اولازمه ده چه د حقیقت
 د پیدا کولو هیله پخپله د پښو او حوادثو په کتنه کښې نغښتی وی .
 نو له همدې کبله د دوی په بحثونو او پلټنو کښې تجربوی اسلوب
 او عقلی حسی تکلاري ښي او واضحې برېښي . »

د ا . د عباس محمود عقاد له پخوانی شریاری تخنیز . ص ۱۶۸

• ددی عملی حرکت نتائج په پروبانه توګه ددوی دعصر
 دصنائعو په پرمختلې کښې ښکاره کېدلی شي . مونږ ددوی
 په تالیفاتو کښې هغه علمی نظریات حیرانوی ، کومرچه هیڅ گمان
 نه کېده چه په ننني عصر کښې به د تجربوی علومو له نتائجو څخه وکښل
 شي . دنوموړو نظریاتو څخه یو هم د عضوی موجوداتو د تکامل
 او ارتقاء نظریات دي ، چه اوس اوس هم نوی مذهب بلل کېږي ،
 ددوی په مدرسو کښې لوستل کېدل . او پدی هکله له هغی
 مرحلی څخه هم ډېر ژور تللی ، کومی ترچه نن ورځ مونږ ورسپېدلی
 یو حکم هغوی حتی پر جامداتو او فلزاتو باندې د نظریات
 تطبیق کړیدی ... د کیمیا علم یې په طب کښې پکار وچاوه .
 او په میخانیکي علومو کښې تر دې حده پورې ورسپېدل چه د جسامو
 سقوط او لویدلو قوانین یې تعریف او وپېژاندل . او په تمامه
 معنی د حرکت او خوځېدو په علم ښه پوه ؤ . او دنور اولیاد یې

۱۱ دله لاسمه ده ، د دارنگه خبروچه غربی لیکونکی یې د اسلام او سلاهی
 تفکیر په هکله د الصاف په ډګر کښې غورځوی ، په کلکه سره خارنه وکړو .
 حکم د تکامل او ارتقاء هغه مذهب چه « داروین » او دده ملګري « والاس »
 منځ ته راوستلی دی ، پر تمامه معنی د مسلمانانو له علمی ایمانی

د نظریاتو پر هکله تردې اندازې پر مخ ولاړل چه پخوانی یونانی نظریه
 یی پخې له منځه یووړله ، چه ویل بری : « یوشی هغه وخت لیدل کېږي
 چه له سترگو څخه شعاع خارج او پر نوموړی مرتبی جسم ولوېږي ،
 او دوی لکه چه اوس تجزیې ثابتہ کرېده پر عکس ددی نظریې قابل
 شول . او همدارنگه د شعاع د انعکاس او انکسار پر نظریاتو
 ښه پوهېدل ، لکه چه « حسن بن الهیتم » پر فضا کېنی د
 شعاع منځنی شکل حرکت کشف ، او د ایی ثابتہ کره چه سپوږمۍ
 اولمر - مخکېنی له دېنہ چه په افق کېنی پر حقیقی توکړه راوڅږي -
 پر سترگو وینو . او همدارنگه وروسته لدې چه ولوېږي
 هم د لږ مودې لپاره لیدل کېږي . »

« بحث څخه لېرې دی . حکم اسلامي نظریه له کلیسا کا نو څخه د تبتد لوله
 له خباثت ، او پر غربي نړۍ کېنی د کلیسا له خدای څخه د انکار له پلټیو څخه پخې
 پاکه اوسر چه ده . مسلمانانو د مخلوقاتو تر منځ تدریجی مرتبی د څېړنی او کتنی لاندې
 وینولې . د جامدې مادې له صفاتو څخه یی شروع وکړ ، او ویی لیدل چه د اترې
 د بناقی ثروندانہ په لمرنی بسیطره مرتبه کېنی پای ته رسېږي . او همدارنگه ویی لیدل
 چه د بناقی ثروند د غمر مرتبی د حیوانی ثروند په لمرنی بسیطره مرتبه کېنی سر ته رسېږي
 او وروسته لدی بیا ثروند څ پر وړاندې یی . خودوی د اقول شیان
 د بجدای - تعالی - قدرت ، فاعلیت او تقدیر ته راجع کوی .

مگر د ارون دین څخه کرېده چه پدی هکله خوږې غیبی خارجې افزې نفی
 ۱۱۱ - اېد سلام دین خاله - اسلام ابدی دین دی . د استاد محمد فرید وجدی لیکنه ، ص ۲۳۳

کړي . ځکه دی له کلیسا او د کلیسا له هغه خداپر (ج) تښتېده ، چه د هغه په نامه بر علم او علی بحثونه له فشار لاندې راتلل ... خود اسلامي پلټنو او بحثونو ته په هیڅ صورت د انسان د تحقیرولو ، اوله روحی اړخ څخه د اېستلو او حیوانی عنصر پورې د نښلولو فاسد و نظر یاتو ، او پلټنو لار و نه میندله . بلکه اسلامي نظریه په داسېکې وایي چه : انسان ځانگړی او مستقل مخلوق دی . که څه هم د عضوی ترکیب ، او عقلی او روحی استعداد له مخی د حییه موجوداتو په لړ کښی ، په جگړه څو که ناست دی . خو خدای (ج) ابتداء پهمدی توگه پیدا کړی دی . لکه چه ټول مخلوقات یی هم په هغومرتبو کښی کښېښولې ، چه ابتداء یی ورته تپاکلې دي .

نوښکاره شوه چه د اصلی نظریې په هکله ، په علمی بحث کښی مسلمانان تر ټولو د بحث او د اړو پایې او اسلامی نظریې تر منځ اساسی فرق موجود دی .
(مؤلف)

* له دغه لند بحث سره سره ، دا اثر کښه شوېده چه د اړوین پخپله یو خدای پېژندونکی انسان ، او خدای پرست بیالوثری دان وو . ده به تل وېل : د تکامل په هکله دانرهایوه نظریه ده . خو هیڅ ممکنه چه د الوی اوله اسرارو او عجائبو دك جهان دې خالق و نه لري . بلکه خدای شته ، او ټول کائنات دده تر ارادې لاندې دی .
اما ماده پرستانو د خپلی جاهلانه عقیدې د تائید لپاره د اړوین نظر - دلیل وگاڼه ، او پدې توگه یی و غوښتل ، پر آسمانی کتابونو چه د ابو البشر آدم په هکله عقید مندری ملنډې ووهي . او خپلی ماده پرستی ته څه نلخته علی رنلې ورکړي . خولای خبرندی چه علم و روح په وړخ خدای پرستی تائیدکړ ، او د اړوین پخپله هم خدای پرستی

دلته دبشريت په تاريخ او پيړجهاني لويو حرکتونو کښي د
اسلامي کرپنلاري، او اسلامي ژوندانه د واقعي آثارو پيړه دوکړه
مثالونو اکتفاء کوو. خو څنگه چه د مثالونو هغه لوي او پراخ
حقيقت نه، چه د برخه راڅخه هېر پيړي يوازي اشارو کول دي،
نو همدلته يې بس کوو، او وایو: کله چه د دي لوي او خلاصه
مدن ماضي وینو، نو د ساده توب اولي خبري له مخي، راته
برېښي چه پدي کښي خومونښي برخه نلرو؛ او د منځ تيرولو
په هکله يې نرمونښ له خوا کوم اثر نه ليدل کېږي، او د ماضي خو
له مونښ او نرمونښ له هغه تاريخ څخه - چه متأسفانه تری خبر
نړيو - زېښته لويه او پراخه ده. او دا خبري دهغو دښمنانو
له خولو څخه او روچه، بي لډي څخه چه نرمونښ تر پورته د اسلامي
کرپنلاري په هکله له پاس او نا امېدي څخه ډک کړي، بل
مقصد نلري. د امکان گيدران د نا امېدي په خپولو
کښي د لويي گټي څښتنان دي. ځکه دا کار دوي ډاډه کوي
چه د دوه مرحل لپاره پر دوي باندي څوک قدرت نشي میندلی

اوپر نرپوالو د نر مامدارۍ او قیادت و اگی څوک نشی ورا شخه -
 اخیستلای ... نو زموږ برخه حال وی چه له دوی شخه د لوطیا
 او بیرو کانو پیر خبر خبری زرده کوو ، او خه چه والی هغه منو ؟
 په هر صورت ! اوس دا زموږ موضوع نده چه وی خبرو
 کرد اشارة د بلی هغی اشاری لپاره سریزه گوزرو ، چه داسلای
 لمرفه پراختیا هغه وسیعی او اړتی تگلاری موږ تدریسی
 کوی چه لا پخوا یی بشریت تدریسی پرتلی وی . نو ځکه ویلای
 شو چه بشریت نن ورځ د بل هر وخت به نسبت د نوموړی
 تگلارو د معرفت او تصور په هکله ښه قدرت
 لری . چه دا هم هغه نوی خراشه ده .
 چه د قدرت د پخوا یی نر بری سر اوجای
 پدی لاره کښی د بشریت

ملانړ کوی ، او د

نوموړی و تگلارو د

تطبیق نر مینه

برابرو یی

نه ور کپد ونکی او پخی تکلاری

کله چه د اسلامی عالی پراختیاچی د محلی پرغ شه ناخه
ستومانه ، او خای پر خای شوی ، او جاهلیت - د مشرتوب
اونر مامداری هغه واکي چه اسلام ور شخه اخیستی و ، پرته
لاس ته ور وړل . او هغه وخت چه شیطان - پداسی حال کنبی
چه د جگری گردونږی له خپلی اوبری شخه خندول - پرته را وگرزید ،
اوله بنوئیدو وروسته را پاخبد ، او دخپل هغه گوند . حزب
لیان یی - چه پرته د قیادت واکي په لاس کنبی اخلی - شعارونه
ور کړل !

کله چه د اتول واقع شول ، بیا هم بشری ژوند پرته همغی
وضعی ته ستوننه شو ، کومه چه لمر یی جاهلیت ورته پرینې و .
اسلام سره لدی چه د صدارت او مشرتوب له خای شخه کسبته کید
خوبیا هم شروندی و . او تر شای داسی پراخی تکلاری او
لوی او پاخه اصول پرېښودل ، چه د بشریت پر شروندان کنبی د
تل لپاره پاتې شول . اوله بشریت سره داسی معرفتی شول چه هغه

ناآشنایی او نیز پرتندندی یحیی له منیٰ و لایه، کومه چه دلهری
حل لپاره د اسلام در ایتک په وخت کبني موجوده وه ...

پدې فصل کبني موبن غواړه وچه د اجمال په توګه د غوړپراخو
تکلاړو، لویو او پخوا اصولو ته د حقو لیزو مثالو په ضمن کبني،
اشاره وکړو.

* * *

ګډ انسانیت :

د قومی، قبیلوی او کورنیو تعصبونو له کبله، چه پر ټولې
عربي شبهې جزیرې مسلط ؤ ... او د سمیت، وطن، هېواد
رنګ او نژاد تعصبونو له کبله چه د مخکې مخ یې نیولی ؤ ...
د دغو ټولو - بی ارزښته او وپړو - تعصبونو د مخکولو
لپاره، چه بشریت په هغه زمانه کبني بی له هغوی څخه بل څه
نیز پرتاندل، اسلام راغی، او انسانان یې وپوهول چه
انسانیت سر ګډ، مشترک، او واحد دی، خپل یوه اصل ته راجع
کېږي، او دیو خدای په لور مخ اړوي. د نژادونو او ښکونو
اختلاف، داستو ګڼې «سمت» او هیوادونو اختلاف، او د
قبیلو او پلرونو اختلاف ... دا ټول اختلافونه هم څه نشي کولی

چہ بشریت سرہ سبیل او دیوبل دشمنان کری . یو پر بل بانندی
 اور بوز جلپ کری ، او حائضانی تر وند اختیار کری ، اولسبوت
 د امتیاز او افتخار بندست و بولی . بلکه دا اختلاف فونہ ردی
 لپارہ دی چہ یوبل سر و پیرنی ، الفت سر ولری ، او دوی
 تر مخ پر محکمہ کبئی د خلافت او فعالیت پر ہکلہ وظیفی و وری
 شی ، اولدی وروسستر بیاد ہفہ خدای لور تہ ستانہ شی ،
 چہ پیدا کری ، او پر محکمہ کبئی یی دوی تہ خلافت وری کری
 دی . او پر قرآن کریم یی ورتہ ویلی دی :

« يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ ، وَجَعَلْنَاكُمْ

شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ، إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ، إِنَّ

اللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ » ... (۱)

« يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ

وَاحِدَةٍ ، وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا ، وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا
 وَنِسَاءً . وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ ،

(۱) یہ (۱۰۹) مخ کبئی ژباہرل شویدی .

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا « (۱) ... (النساء : ۱) »

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَاجْتِلافُ السِّنِّكُمْ
وَالْوَالِدِينَ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ « (۲) ... (۲۲) »

(الزوم : ۲۲)

دغه خر کند و بی یوانزی نظری اصول او مبادی نه، بلکه
علی اوضاع او تکلا ری وی ... اسلام د مخکی پر یوه لویه
برخه کسبی خپور شو؛ چه تقریبا ټول نژادونه او قومونه یی سره
راغونده، او د اسلامی نظام تر سیوری لاندی یی یوموتی
اوسه یوحای ذوب کړل، او پر ټولو یی یوه سکه ووهله. د نیک

۱) ای خلکو! (تلا) له خپل مرب شخه ووپریری! چه تاسی یی له یوه نفس (آدم)
شخه پیدا کړی یی. اولده شخه یی دده جوړه (حوا) پیدا کړه. اوله دوی دواړو
شخه یی دهرسری اوسخی خپری کړی. له هغه خدایرو وپریری چه دهغ په نامه یوله له
سؤال کوی. او هدا رنگه ووپریری له پرېکولو، د خپلو شخه سنییا چه خدای پر تاسی
پرخارونکی دی.

۲) د خدای (د قدرت له نینانو) شخه د اسمانونو او مخکی پیدا یست، اوسنا
درنگولو (خپرو) اجلاف دی. چه پدی سادیو هانو لپاره د خدای (د قدرت)
بنسکه نینا یی او د لاسل، دی.

جنس، طبقی او کوہنی دورات بنستی ہی رہنک، او د
 ورو کلوئی دثروندانہ خبنتری کبینودلہ . اوہر فرد تری
 ددہ لہ شخصی استعداد سرسم، او ددہ دانسانی صفت پہ
 اساس مقام او منزلت ورو باینبہ .

دغہ پراخہ تکلاہ دتخلی پہ کوت کوت کبنی - سر لہی
 چہ پہ لمپی مرحلہ کبنی پہ تمامہ معنی نا آشنا او بیگانہ بنکار
 بیاہمداستقرار وندہ، اوہری خواتہ خیرہ شوہ ... حتی
 وروستہ لہی چہ داسلامی پراختیا خیرہ ستومانہ اوخہ
 ناخہ ودرپدہ، بیاہم بشریت و نشو کولی چہ پہ کرک ورو
 وگوری، او یاخوی نا آشنا او ناپڑندونگی و بولی .

رہبنتیا : چہ بشریت و نشو کولی د مسلمانانی تولنی پشانی
 دغہ تکلاہ عملی او تطبیق کری . او ہمدارنگہ، لکہ چہ پہ
 اسلامی تولنہ کبنی ہی استقرار و ہوند، بل ہیچ چہری داسو
 تینکہ او ثابتہ نشوہ .

اورہبنتیا : چہ پہ امریکا او جنوبی افریقا کبنی تورپوستی
 لہ بنکارہ او دردونکو سختو مشکلا توسرہ منخاغ دی . لکہ
 چہ پہ ہمدی تو کہ مشکلات پہ تولہ اورو پاکبنی ہمدوجوہ

دي ، خوشه ناخه نرم اوله پردي لاندی .
 اورینتیا : چه اوس اوس هم لاختی وارہ اوی
 ارزینتہ تعصبونہ وجود لری ؛ لکه د استو کتھیو او ہوادو
 تعصب ، د نژادونو او قومونو تعصب ، او درنگ او تری
 تعصب ؛ چه لاپہ شلمہ پری کینی ہم د غدا ہلانہ دشمن ،
 تبعیضی افکار ہری خواتہ نیت دی .
 اما دیوہ او کلاہ انسانیت مفکورہ تراوسہ پوری ہفہ
 پراخہ او وسیعہ تکلاہ دہ چه ن ورج دہول بشریت عمدہ
 شعار تشکیلوی ؛ او تراوسہ پوری د غدا تکلاہ چه اسلام
 ایبنی دہ د نظر لہ مخی د بشری تفکیر اصل او بنسٹ دی .
 اما دا وارہ اوی ارزینتہ تعصبونہ پرلپسی کلہ سنکار او
 کلہ پتہ پری ، حکمہ پہ ہیج صورت اصالت او کلکوالی نلری
 او بنسٹ پی خام دی !

ہنی لہ مرفی اسلامی خبی چه د فطرت د شتمنی پہ ملا تہ پی
 د غدا ارتہ او وسیعہ تکلاہ کپینودہ ، خیلہ لمن را بولہ کرہ ،
 خود را تلونکی خبی " موج " لپار پی د فطرت ، او خیلہ
 ذاتی خزانہ پرپینودہ ؛ ترخو چه را تلونکی حرکت او اسلامی
 انقلاب لہ ہنی خجہ گتہ واخلی ، او ہمدارنگہ اوس بشریت

له هر څه د مخه د دې څېې پر هکله ، د پرادرک اوزېښت
استعداد خاوند دی . او هغه د هشت اوو بره یې هم له منځه
تللې ده ، کومه چه د دې نوی تکلوری د لمرنی مخامخ کېدو
پر وخت کېښی بشریت ورسره لاس په کړېوان وو !!

* * *

انساني کرامت :

پداسې حال کېښی چه انساني کرامت پر معینو طبقانو
خاصو کورنیو ، او پېژندل شویو مقاماتو پورې تړلی ؤ . د اسلام
لمر پر خاورینې کړې راوخوت . پدې وخت کېښی وسیع
ملتون او خپری ټولني د اوبو پر سر ځک وې ... هوا داوبو
ځک ! چه نړی وزن درلود او نه ارزښت ، نړی
کرامت درلود او نه منزلت . بلکه د اوبو سر ځک وې !!
اسلام خپله جهاني وسیع کلمه اعلان کړه چه : انسان
کرامت پخپله دده د انسانيت . پورې اړه لری ، نزدکوم
عارضی شی پورې ، لکه : نژاد ، رنګ ، طبقه ، شتمنی او منصب

اوهداسی نور له منی تلوونکی عوارض ... اوهداسی نگر دانسان
اصلی حقوق له همدغه « انسانیت » نخه ، چه پرترخیل یوه
اصل ته مراجع کېږی ، استنباط شویدی .

خدای (ج) پخپل پاک کتاب کبني داسی ورترویلی :

« وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ ، وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ،
وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ، وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا
تَفْضِيلًا » (۱)

(الإسراء : ۷۰)

« وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ : إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً »

(البقرة : ۳)

« وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ : اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا

إِبْلِيسَ ، أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ » (۲)

(البقرة : ۳۴)

« وَنَحَرَّا لَكُمْ مَاءَ السَّمَاوَاتِ وَمَاءَ الْأَرْضِ

جَمِيعًا مِنْهُ » (۳)

(الجاثية : ۱۳)

* ددې آیتونو ترجمه دې په راتلونکي مخ کبني وکتل شي .

خلک له همغی ورخی راهیسی و پوهېدل چه دخدای پر
نزد خپله انسان د عزت او کرامت خبنتن دی . او همدا
کرامت یی اصلی او ذاتی خاصه ده . نه ترا د پسی خی ، او نه
ر نلک پسی . نه په هېواد پوری تړلی ، او نه په قوم ، قبیلی او
کورنی پوری . او دهیخ ډول له منځه تلونکو ، او بی ارزښتو
عوارضو تر اغېزی لاندې نشی راتلای . بلکه پخپله انسان
سړ ، دهغه انسانیتوب له کبله خی ، کوم چه لوی خدای (ج) ،
ورېښلی دی . او پدی توگه یی د کرامت خبنتن بللی دی .
د امبادی او اصول یوازی نظری او ذهنی اصول نه و .
بلکه هغه عملی و اقعیتونه و چه د اسلامی ټولنی په شروندانه
کښی څرگند شول . او د ځمکی کوټ کوټ ته ور سپېدل . خلکو
تړی ورو پېژاندل ، او دروی په حیاتی او ضاعو کښی یی
پینلک او ثابت کړل . او عامو خلکو تړی دا وروښودل
چه دغه دا وپوځک « انسان » ! ... یو کریم او عزتمن موجود .

۱) په ریښتیا چه د آدم (ع) ، زمان ی عزتمند کړل . او پوچی او بحر و نو کښی یی

پرم کوباتو ، سپاره کړل . اوله پاکو شیانو څخه موروزی و ر کړه . او پر ډبرو
مخلوقاتو مودوی ته خاص فضیلت ور پر سر څرکې .

اودانسانی حقوقو خاوند دی . او کولی شی چه خپل حکام او
 آمران و پوښتی او محاسبه و پرېه و کړی . او پرده لازم دی چه
 پر هېڅ صورت ذلت ، خواری او بی پتی په غاږه واخلی . او حکام
 او آمران یی پر دې پوه کړل چه پر نور و عامو خلکو کوم لورې والی
 نلری ، اوله دوی شخړه زیات حقوق خاښه نشی ثابتولای .
 او هېڅکله نشی کولی چه د بل چا - چه نه آمر او نه حاکم دی -
 سپکاوی وکړی ، او کرامت یی تر پښو لاندې کړی .

داد « انسان » یوه نوي زېږېدنه ، اولوی تلین و ...
 هغه تلین چه له حسی تلین شخړه خوڅو واړه لوی دی ... نو انسان

← (۲) - (ای محمد یاد کړه) هغه وخت چه ستارې ملا نکوته وویل : خاڅا

زه پر مخکې کښی دیوه خلیفه (نایزه) پیدا کونکی یم .

(۳) - (ای محمد یاد کړه) هغه وخت چه ملا نکوته وویل : آدم تر سجده نېلم .

وکړی : نوبی له ایلیس شیطان ، شخړه نور و تولو سجده وکړه ، شیطان ، ده په وکړه او
 لوی یی اختیار کړه ، اودی (لا یخو اذخدا ی تعالی په علم کښی) د کافر نوله دلی شخړه

(۴) ، ناسی ته مود مخکې او آسمانو قول موجودات مسخر

(اوپرلاس) کړیدی .

بہر ہفت وخت کبھی چہ ددہ انسانی حقوق او انسانی کرامت
 ور شخہ واخیستل شی، خہ شی وی؟ اوکلہ چہ دغہ حقوق
 پخپلہ ددہ پرخان او ہفت حقیقت پوری چہ پرهیخ ہول
 ور شخہ بیلیدای نشی، اپہ ونلری؛ نو دابہ خرنکہ انسان
 وی؟

ابوبکر - رضی اللہ عنہ - خپلہ وعدہ او خلافت پخپلی
 دغی وینا شروع کری:

لَقَدْ وُلِّيتُ عَلَيْكُمْ - وَلَسْتُ بِخَيْرِكُمْ . فَإِنِ
 أَحْسَنْتُ فَأَعِينُونِي ؛ وَإِنِ أَسَأْتُ فَعَوِّمُونِي . أَطِيعُونِي
 مَا أَطَعْتُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ . فَإِنِ عَصَيْتَهُ فَلَا طَاعَةَ لِي عَلَيْكُمْ

عمر - رضی اللہ عنہ - پداسی حال کبھی چہ خلکو تری
 دخیلو والیا نو پیر ویراندی ددوی حقوق وری بنوول - داسی
 وویل:

« يَا أَيُّهَا النَّاسُ ! إِنِّي وَاللَّهِ مَا أُرْسِلُ عَلَيْكُمْ عَمَّا لَا

دا، پرتامی مشر مقرر شوم، اولہ تامی شخہ بنہ نیم، کر بنہ
 می وکریل لہ ماسہ مرستہ وکری؛ اوکہ بدرا شخہ پین شول نوم می کری؛ ترخو
 چہ دخدای او ددہ داستازی پینسہر، اطاعت کوم لہ مایسی ولاہشی؛
 اوکہ دخدای لہ لاری کویز شوم (او عصیان می وکری)، نو بیا پرتاسی نر ما اطاعت نشہ!

لِيَضْرِبُوا أَبْشَارَكُمْ ، وَلَا لِيَأْخُذُوا مِنْ أَمْوَالِكُمْ . وَلَكِنِّي
أُرْسِلُكُمْ إِلَيْكُمْ لِيُعَلِّمُوكُمْ دِينَكُمْ وَسُنَّتَكُمْ . فَمَنْ فَعَلَ
بِهِ شَيْءٌ مِنْ ذَلِكَ فَلْيُفَعِّهْ إِلَيَّ ؛ فَوَالَّذِي نَفْسُ عُمَرَ بِيَدِهِ
لَأَقُصِّنَّهُ مِنْهُ « ۱ »

نو پیدی وخت کبنی عمرو بن العاص پا خبد اووی وویل :
« یا امیر المؤمنین ! أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ رَجُلٌ مِنْ أُمَّرَاءِ
الْمُسْلِمِينَ عَلَى رِعِيَّتِهِ ، فَأَدَّبَ بَعْضَ رِعِيَّتِهِ ، إِنْكَ لَتَقُصُّ مِنْهُ ؟ »
عمر (رض) بی پر خواب کبنی داسی وویل :

« إِي وَ الَّذِي نَفْسُ عُمَرَ بِيَدِهِ . إِذَا لَأَقُصِّنَّهُ مِنْهُ .
وَكَيْفَ لَا أَقُصُّ مِنْهُ - وَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ص) يَقُصُّ
مِنْ نَفْسِهِ - إِلَّا لَا تَضْرِبُوا النَّاسَ فَيُذَلُّوهُمْ . وَلَا تُجْرِمُوهُمْ
فَتَقْتُلُوهُمْ ، وَلَا تَمْنَعُوهُمْ حَقُّوهُمْ فَتُكْفِرُوهُمْ « ۲ »

۱- ای خلکو ! پر خدای رو «تسم» چه : نه خپل و الیان ددی پاره نه
در لیم چه تاسی ووی . او یاستاسی مالوند واخلی . بلکه ددی پباری در لیم چه تا
ته مویستاسی دین او بنوی تکلا ری سنت . در ونبی . نو کر پر چا کوم تبری
شوی وی ، ماته دې وواپی ا ز مادې پر هغه خدای قسم وی چه د عمر سا
دره پر لاس کبنی ده ، چه له هغه هغه به بی بیخ اخلر . . .

عثمان (رضی اللہ عنہ) تلو سبارونو تر لیکونہ واستول چہ

پر ہغو کبنی بی ویلی و :

« إِنِّي أَخَذَ عُمَالِي بِمُؤَافَاتِي كُلِّ مَوْسِمٍ ، وَقَدْ سَلَّطْتُ
الْأُمَّةَ عَلَى الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ ، فَلَا يُرْفَعُ
عَلَيَّ شَيْءٌ وَلَا عَلَى أَحَدٍ مِّنْ عُمَالِي إِلَّا أُعْطِيَتْهُ . وَلَيْسَ لِي
وَلَا لِعُمَالِي حَقٌّ قَبْلَ الرَّعِيَّةِ لِأَمْتِكَ لَكُمْ . وَقَدْ رَفَعُ
إِلَى أَهْلِ الْمَدِينَةِ أَنَّ أَقْوَامًا يَشْتَمُونَ وَيَضْرِبُونَ . فَمَنْ
ادَّعَى شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَلْيُؤَافِ الْمَوْسِمَ ، يَا خُذْ حَقَّهُ
حَيْثُ كَانَ ، مِنِّي أَوْ مِنْ عُمَالِي . أَوْ تَصَدَّقُوا .

← (۲) ای دمو مانا نومشہ ! کہ دمسلمانانو لہ امیرانو شخہ کوم یو پر
خپل رعیت و تہا کل شی . اوبیا در رعیت جینی غری تا دیب کھی ، نو
آیا تر بہ غج و ر شخہ اخلی ؟

(۳) عمر - رضی اللہ عنہ - وویل : ہوا پر ہغو خدای بز و قسم
چہ د عمر سبا ددہ پلاس کبنی دہ چہ نزہ بری غج . قصاص . و ر شخہ اخلم . اووپی بری بز و ر شخہ
اخلم - پداسی حال کبنی چہ رسول اللہ (ص) می لیدہ چہ لہ خان اشخہ بی قصاص اخیت ؟
خبر اوپی : ! خلک ددی لپارہ مروھی چہ ذلیل اود خان تابع بی و کر جوی . اولہ خپل
کور او گھول شخہ بی ددہ بری مودپی لپارہ مہ لپری کوی ، چہ بہ فتنہ اوفساد بری اختہ کھی
اوددوی حقوق مہ و ر شخہ منع کوی چہ د کفر سبب بری و کر جی .

إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ « دل

خو لکریچه و دیل شو - مهمه داده چه و پوهین و چر د ا
اصول یوانری نظری مبادی او دخولی خبری نوی ، بلکه په
واقعی توکر تطبیق ، او دخلکو او ملتونو پیرمخ کنی یتت او
خپاره شول ، ترخوچه یی وکولی شو د علمی او عملی تکلاو و
او اوضاعو قواعد تشکیل ، او پیرینو و دروی .

چه پدی مور دکنی د قبطی دنرووی داستان داسلامی
عدالت او مساوات په هکله یو مشهور داستان دی ، پدی
دول چه : یوه وریخ د قبطی د عمرو بن العاص - دمصر د
فاتح او والی - له نرووی سره داس د سپرلی مسابقه وکړه ،
چه په نتیجه کنی وریخه د مخه شو . کله چه د عمرو بن العاص

دا ، زه له خپلو و الیانوسره د حج په هر موسم کنی پوره محاسبه کوم . او
ملت ته می ددی توان وریکری چه پریسو امر وکری . اوله بدو تخه خلک منع
کری . که هر چا پرما او یانز ما پرو الی دکوم حق غوښتنه وکړه ، نو هر و
لی وریکوم . او زما او یانز ما دو الیا نوله خوا پری رعیت کوم حق نشته
چه دی . ویت ، تر به نوی وریکری شوی . هر د مدینی خلکو هاته شکایت وړاندی کړ چه :
(پس عالم او کلوم ، حق و د لکی سر و برتن دی . زه)

له زړوی شخړې د مسا بقې جایزه وغوښته . نو هغه ترې زړور
 ورکړ ، او د یې ووايه ، او ورته وی ویل : تر ما پېرې ؟
 زه ستا د بادار عمر و بن العاص - دمصر د والی - زړوی يم .
 نو قبېله له مصر شخړه مدینه ته راغی او عمر بن الخطاب ترې
 شکایت وړاندې کړ ، چه عمر - **ضی لله عنه** - بیا د ټولو خلکو
 په مخکې ، د حج په موسم کې ، د عمر و بن العاص له زړوی
 شخړه د قبېله د زړوی غج ، قصاص ، واخیست . او ورته
 وی ویل : ووهه ! داد بادار زړوی دې ووهه ! مونږ
 باداران او چا کران نه پېرې !!

خنی لیکونکی عادت لری چه پدې داستان کې د عمر (رض)
 د عدالت تر پړاو پوری خان ورسوی ، او بیا هلته درې پرې

← **خنی خلك و هل او كخول كوي . نو كه خوك دارنگه غوښتنه او دعوی**
 لري د حج په موسم کې دې دعوی ته حاضر شي . كه هر چېری وی خپل حق دې
 له ما اویانر مال و اویانر شخړه واخلي . او كه بسنه وكړي ، نو شك
 نشته چه خدای (تعالی) بسو نكو او -

عفو كونه كونه بسنه او پوره اجر و پوره كوي

* * *

خود اداستان له دپنه لاهم په پېره وسیعه او پراخه معنی
 او پر هغو آزادی بسنو نکو خپو، چه اسلام دخلکو په زړو
 او ژوندانه کبني پر بسني دی بنکاره دلالت کوی ...

مصر په هغه وخت کبني یو فتح شوی ملک و، چه د فتحی
 یی د پېر وخت نه و تېر شوی، او د اسلام سره نوی آشنای
 شوی و. او دغه قبطی تر همدې وخته پورې لا هغه قبطی
 و، چه پر خپل دین ولاړ، او د فتح شوی له عامو خلکو څخه
 یو عادي فرد و. او عمرو بن العاص "د نوموړي هېواد
 فاتح" لمرئی والی و چه د اسلام له خوا پر هغه هېواد مقرر شوی
 و ... او د اسلام له فتحی څخه د مخه هغو رومانی حاکمانو پر مصر
 حکومت کاوه، چه د زری پر لاس، او د مستعمرو او مسېدونکی
 بری پری وهل! او شاید دغه قبطی به هم تر همدې وخته
 پورې درو مانیانو زری اولبنتی پر شام نلې وې!

خوهغه آزادی بسنو نکو خپی - چه اسلام د محکمې کوټ کوټ
 تر ورسوله - لدی قبطی څخه درو مانیانو لېبنتی او د زری
 هېری، او هغه رومبني دلت یی ور څخه لری کر، چه
 رومانیانو پری راوستلی و. آزاد غرتمن او دکرامت

خبنتان یی وگرنز اوہ ؛ چه هتھکلہ پر خپل نزوی بانڈی دحاکم
 د نزوی وھل نشی نرغملای . او ددی لپارہ چه د نزوی
 د پینو لاندی شوی کرامت بہر تہ لاس ترور وری ، لہ مصر
 ختہ د مدینی بہر لور روانہ پی ، چه پدی وخت کبنی بی لہ یوہ
 او بن ختہ ، چه بہ د پری سختی سرہ بی خو میاشتی منزل پری
 وواہہ . نہ طیارہ و ، اونہ موہن ؛ نہ بیہی وہ ، اونہ ریل
 دا ہول کرا وونہ بی ددی لپارہ و کالل چه د مسلمانانو ہفتہ خلیفہ
 تر خپل شکایت ورا ندی کری ، چه دہ تری بہر ہفتہ ویرج آزادی
 ورکھ ، کومہ چه د اسلام تر بیرغ لاندی بی ددہ ہجواد
 فتح کری ... ہفتہ خلیفہ تہ چه دہ تری خپل ہفتہ کرامت بیا
 وروپ پڑاند ، کوم چه رومانیا نو د دہر و پوزور لہ دوی
 ختہ ہیر کری او !

او بیا ہمہ موہن تر بنیای چه پوہ شو ، او د اسلام
 د آزادی بسنو نکو خپو تھو د والی درک کریو . ٹھکہ یوازی
 دانندی منظور چه عمر عادل و . او دا چه عدالت تری
 بہ ہیخ وخت کبنی شوک نشی وہ رسید لای . بلکہ ،
 منظور دادی چه د عمر - رضی اللہ عنہ - عدالت چه د اسلام

له تگلاری او نظام رهنجی زرده کړی و؛ په محکمه کې د آزادو
 موج، او انسان ته د "انسانیت" له مخې، د کرامت ورسونکې
 زورورې څپې په خپر شا وخوا ته وځفاست او خپور شو؛
 چه تل تر تله به د بشریت د لارې پوه وي

دا صحیح خبره ده چه تراوسه پورې دغې هسکې سوې ته
 بشریت هېڅکله ونه رسيد ... خود غږ پلنی او ارغې تگلارې
 چه اسلام د انسان د کرامت، آزادی او د حاکمانو پر وړاندې
 دده د حقوقو پر هکله پرېښی؛ شک نشته چه د بشر په
 ژوندانه کې یې پراخې اغېزې غورځولې دي. چه یوله
 هغو رهنج هم، هغه آثار دی چه اوس اوس یې بشریت پر
 دې کمارلی چه "د انسان حقوق" په ډاگه سره اعلان
 کړی

رېښتیا چه دغه اعلان د بشر په ژوندانه کې خپله واقعی
 براه ونړینوله. او رېښتیا چه "انسان" لا تراوسه پورې
 محکمې په مختلفو ګوتو کې له سپکاوی، ذلت، ربروونو
 و محرومیتونو سره مخامخ دی. او په رېښتیا چه ځنی رژیمونه
 وکړنلارې لاشته چه د انسان مقام او منزلت د کار له

آلاتو او جی داتو تخمه همرا تپتوی ، او د انسان آزادی ،
 کرامت ، او عالی او هسک خصائص د تولیداتو او پانگی
 دزیاتوالی ، او په بازار و نوکینی د محکبه پتوب پر لاره کینی
 وترینی اوله پینو لاندې کوی !

د اتول صحیح دی ، خودغه اسلامی تکلام لاتراوسه

پوری د بشر په تصوراتو او عقائدو کینی پینکه او ثابته ولاړه
 ده . او هیکله دهغی ورخی پشان چه اسلام نوې ، دنیا
 ته راوړې وه ، له خلکو سره نا آشنا نه بریسی . بلکه نن
 ورځ د پخوا په نسبت زریات قدرت لری ، چه د راتلونکی
 اسلامی حرکت او انقلاب په لر کینی دا کرنلار بندرک
 او د تطبیق لپاره یی ملا وتری . (یا ذن الله)

* * *

یون مِلَّتْ :

اسلام راغی ، او کوری چه خلك د نسب پر اساس ،
 یا د نژاد او استوګنځی " سمت " په اساس ، او یا خود نژدی
 میترکوګتو په اساس ، سره راتول شویدی ... چه د اتول

هغه نقصونڙو، ڇه له انساني جوهر سره يې هيڅ علاقه اولاره نه درلوده. بلكه د اهي عارضې خجلې وې، ڇه د انسان پر باكرامته جوهر پرتې وې.

نو پدې وخت كېنې اسلام د دې مذهبي موضوع په هكله خپله پرې كوونكي (قاطع)، وينا، ڇه د وروستي ځل د پاره د خلكو تر منځ انساني رابطې او علائق ټينگوي. داسې څرگنده كړه هېڅكله رنك، نژاد، رلپ «نسب»، استوگنې سيمه او مشتركي كتن او منافع نشي كولى ڇه بشري ټولني سر يوځاي او يا يوله بله بېلې كړي... بلكه عقیده... همدا عقیده ده ڇه د دوى او خداى تر منځ، او بالاخره په خپلو كېنې يوله بله سر د دوى رابطې ټينگوي. اوله خداى سر د دوى همدا رابطه ده، ڇه دوى ته يې خپل انسايت ورسېلى دى. نوله همدي كبله همدا رابطه ده ڇه د دينا او آخرت تكلاري او حرکات په مساوى توگه تنظيموي. او ټاكي. همدا تر وندې كوونكي روح دى ڇه د خداى (ج)، له لوري بستر ته راغى، او له انسان څخه يې، انسان «جوې كړ». او همدا تر وندې كوونكي «سا» روح، ده ڇه انسان ته يې كرامت وركړ. او د ځنكي

او آسمانوں موجودات یی ورتہ مسخر او پہ لاس و سر کرل . نو
 دھدی حقیقت پہ اساس خلک یولہ بل سر یو خای او یا
 سر بیلبری ؛ نہ دکوم بل عارضی عامل پہ اساس ، چه
 دلش پہ حقیقت پوری ہیخ دول ارہ نلری .

پہ یقینی تو کہ دہولنو دیو خای کپدو بنست یوانزی
 او یوانزی عقیدہ دہ . حکمہ دانسانی روح ترہولو عزتمن
 او شرافتمن خاصیت ہدا عقیدہ دہ . اما کلہ چه دامن
 و شلبری نو بیا نہ اساس شستہ ، اونہ یو خای توب ؛ نہ
 موجودیت شستہ ، اونہ کوم ارتباط !

لازمہ دہ چه انسانیت پخپل عزتمند او شریف اساس
 سرہ راہتول شی ؛ نہ نکہ خاروی او بودکان چه پہ وینو او خہ
 خایونو ، او یا پہ زور او و ہلو سر یو خای کبری !

دہولی محکی پرس یوانزی دہ گوندونہ وجود لری
 دخدای (ج) گوند ، او د شیطان گوند ، دخدای
 گوند « حزب » دخدای تربیع لاندی دربری ، او پس
 او بزوی اخلی . او د شیطان گوند « حزب » ہول ہفت
 ہلتونہ ، ہلی ، قومونہ ، نژادونہ او افراد چه دخدای

له بیرغ لاندی ندر پیری ، دُخان په لور را کشوی .

ملت هغه راغونډ شوی خلک دي ، چه د عقیدې بنسټ
 یی یوله بله سره تری ، چه همدغه یی نژاد دی . که نه ملت هیڅ
 موجودیت نلری . ځکه کوم بنسټ نشته چه سر راغونډ یی
 کړی . او ټاپوی «سنت» ، نژاد ، ژبه ، رنگ «نسب» او
 مادی نژدی او مشترکی کټی او منافع ، د ایوه (نږبه
 انفرادی ، او نږبه مجموعی توگه) کولی شی چه یو ملت جوړ کړی
 مگر عقیده کولی شی چه دخلکو ترمنځ دیووالی او اتحاد
 مزی و خفلوی .

د ارتباط بنسټ هغه مفکورې ده چه زړه او عقل ودانوی
 او هغه تصور دی چه موجودات او ثروندون په کامله توگه
 تحلیل او تفسیروی ... او د هغه خدای سره رابطه ټینگوی ،
 چه دده له لوری د ثروندی کونکی سا «روح» په راتلو انسان
 . انسان ، شو . له څارویو او وحشی څلور بولانو حیواناتو
 څخه بېل ، او ټولنی د هغوی له غونډی څخه جلا شوله .
 او د خدای له لوری یی د کرامت امتیاز لاس ته راوړ .
 خدای «ج» مؤمنانو ته په هر ځای او هر نسل ، په هر قوم

اوهره ٻله کبني چرو وي ، اوڪه دهر نژاد اورنگ وي ، د
 پريو ٻه لڙ کبني ، دنوح - عليه السلام - له زماني شخصه تر محمد
 - صلي الله عليه وسلم - پوري ، اوله هغه وروسته د زماني تر

پاڻه پوري دغه جامع ڪلام اوروي :

« إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ، وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ »

(الانبياء : ۹۲)

اودخلکو ترمخ بي يوازي دعقيدى پر اساس ، فضيلت
 قائم ڪريدي . ڪڏهن ددوى ترمخ درڪ و نسب ، رابى
 اود نژاد او پاتوبى سميت ، غرو ندي هم موجود وي ،
 اوداسي بي فرمايلى دي :

« لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ، يُوَادُّونَ
 مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ، وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ
 أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ . أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
 الْإِيمَانَ ، وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ ، وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ - خَالِدِينَ فِيهَا - رَضِيَ اللَّهُ

(الدغره سلام ، ستاسى واحد (اوڪو) ملت و دين ، دى . اونر ستاسى

پالونكى (رب) ٻي . نوز مالعائجنه (او عبادت) وڪري !

عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ . أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ . أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ . (المجادلة : ۲۲)

او د جگړې او شخړې لپاره یی - کوم وخت کښی چه لازم
وگڼل شی - یو سبب تا کلی ، چه هغه د خدای پر لار کښی
مبارزه او جهاد دی . او د مؤمنانو او غیر مؤمنانو همدفونه
او وروستی پر اوونږی ښه ښودلی او پر ډاگه یی پر قاطعی
توگی سره تشخیص کړی دی :

« الَّذِينَ آمَنُوا يَفْعَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، وَالَّذِينَ كَفَرُوا

« (ای عمده) ، داسې قوم نشي موندلای چه پر خدای او د آخرت
پر وږج ایمان ولری . (او دوی به بیا) له هغه چا سره مینه او دوستی کوی چه له
خدای او دده له استازي پمسه ، سر جگړی (او مخالفت کوی) . که هم
(دغه مخالفان) د دوی پلرونه ، یا زامن ، یا وروڼه او یا نژدی خپلوان
وی . د همدغو کسانو ، مسلمانانو ، پر زهر و نوکښی خدای ایمان لیکلی ، او
د خپل روح « قرآن ، یا جبریل او یا معنوی نصرت ، پواسطه پی دوی تاید ،
او رسنه ورهه کړېده . او تر ښه یی هغو جنتونو ته داخل کړی چه (له مایو)
لاوند یی ویالی بهیږی ، او تل تر تله به پکښی اوسی . خدای له دوی شخړه او
دوی له خدایه خوښ دی . دوی د خدای گوڼد ، حزب ، دی ، یقین دی
چه یوازې د خدای گوڼد بریالی (او د حساب دورخی له کراونو) خلاص دی .

يَقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاعُوتِ . فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ
 إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا .. (النساء : ۷۶)

پر هغه وخت کبني ٻول بشریت ته ، دانا آشنا او عجيبه
 برلښپنده چه خلك بر ديوي عقيدې پر شا وخوا سره راپولږي ،
 اود ټاپوږي ، نژاد ، رنځ ، سوداگري ، اود بل هېڅ ډول
 دمنځه تلونکي سبب په اساس سره به راغونډ نشي .

داوسنی عصر پر اصطلاح ، دغه " مذهب پالنہ " پر هغه
 وړخ چه اسلام منځ ته راوړل ، ډېره عجيبه او نا آشنا مساله
 ښکارېده ... خو هدا اوس اوس يی بشریت خوندي خکلی او
 خوښه کړي يی ده . چه وطنونه او قومونه ، نژدي اورنگونه
 او پيل پيل نژادونه ... به پر همدغه مذهب سره راپولږي .
 اويوبل ته به دوروری لاسونه ورکوي !

دا ، " مؤمنان د خدای پر لاره کبني جنگيږي ، او کافران د طغيانگر
 شيطان ، پر لاره کبني جنگ کوي . نو د شيطان ملگري وښري .
 شک نشته چه د شيطان مکر (او توطئه) ډېره بي سپکه (او ماتېدونکي)

ده ... !

*

دارسنتیا ده چه بشریت پر خدای باندی د عقیدے
 لولو پر اساس ندي سره را ٻول شوی . بلکه د اقتصادي
 مذهب ، او د ٻولي د ضرورتونو له کبله د مختلفو سياسي
 مارونو پر اساس سر را غونډ شوي دي ... دا حکم چه بشریت
 مخ پر کښته او پستی روان دی . لښه اوله منی تلونکی
 منافع ، له لوی حقیقت مخه غزتمند او پورته بولي . مگر
 هر ټول چه ی بیا هم پر دی پوهیزي چه : کیدلای شي
 دارابطه د عقیدے اساس ټینګه شي . او کیدلای شي
 چه دارابطه د عقیدے وی . او ممکنه ده چه د ا معنوی رابطه
 وي !

پر هر صورت ! د اهر پر محتک دي .

خودومره پاتی ده چه بشریت هسک شي ؛ او همی نقطی
 ته خان ورورسوی چه ، له ټولو غزتمنه اولوړه ده . او همی
 لورې خوکی تر مخ پر پورته تدریجی اړکی ووهي . او دا
 هغه وخت دی چه اسلام بری دهغه راتلونکی اسلامي
 حرکت او انقلاب پر موده کښی راوبولی ، کومر چه د فطرت
 د پخوانی خزانې توبښه ورسره ده . او همدانکه د دی نوي

شتمنی « دتجربی ، او پخو تکلا و شتمنی ، له ملا ترختم
بنه داډی ! (باذن الله)

* * *

ذِمَّةٔ تَرَوْنِ ، اَوْ اِخْلَاقِ :

... خو کله چه اسلام ټول خلک د عقیدې په اساس سره
راغونډ کړل ، او عقیده یې د یوځای توب او بېلتون بنسټ
وگرزوله . د عقیدې د منلو په هکله یې ددی دین د پرمختګ
او یاله نورو سره د تعامل لپاره د زور زیاتۍ بنسټ پر هېڅ توګه
پدې دین کېښېښور . او د هغو کسانو د علاقو د تنظیم
او ادارې لپاره یې چه د عقیده نه منی ، او نه ددی عقیدې
په اساس سره راټولېږي ، هېڅکله د ځنگل او دارلو قانون
ندی ایښی .

خدای پر هغو مهانو جهاد فرض کړیدی ، نه ددی لپاره
چه خلک پر اسلام منلو مجبور کړی . بلکه ددی لپاره چه
په محکمې کېښېښور خپل هسک عادل او متین نظام په پېښور
ودېږوی ، او هر څوک وکولی شی ددی شامل نظام ترسیور کړی

لاندي - چه له كامل عدالت سر پر مسلمان او غير مسلمان
تطبيق كبرى - هره عقیده بی چه غوبنتی وی، خوبنه او
بکمر غدر و نند و کبری .

« لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ
فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا . وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ »

(البقرة : ۲۵۶)

هغه محکمه چر د اسلام تر لاس لاندي، او اسلامي
شرعیت بی اداره کوی د « دار الإسلام » یا اسلامي هیواد .
په نامه یاد بیری . که شه هر ملول او سپه و نکی بی مسلمان
او یا حتی بی دنور و عقیدو خاوندان وی ... او هغه محکمه
چر د اسلام تر لاس لاندي نده ، اوندی اسلامي شرعیت
اداره کوی - هر جای چه وی - « دار الحرب » یا غیر اسلامي هیواد ،
بلل کبری .

(۱) - (د اسلام) په دین کینی هېڅ ډول زور زیاتی نشته ، حق او
باطل سر بیل (اوبنکار) شویدی ، نو که چا پر خدای ایمان را ووه او
د شیطان لاره بی پرېښوده ، نو پر رښتیا چه په تینک او نه بیلیدونکی لاستی
بی منکول و لکولې ؛ لوی خښتن - تعالی - بڼه او هر ډونکی ، او (پرفولو) بنه خبری

اسلام د " دارالاسلام " او " دارالحرب " تر منځ
 علاقہ ، دځنگل دارونکی قانون ترندی پرینی ، بلکہ هغه
 بی په ژوره کتنه د اخلاقو ، پاکوالی او استقامت پر اساس
 خیرلی او تنظیم کړیدی !

۱- دارالاسلام به له دارالحرب سره یا عهد او تړون لری ؛
 چه باید مراعات او کلاک وساتل شی ، او دهغه پر اساس ، نه
 تړون مات کړی او نه خیانت وکړی ، نه غدی . شیخون پر
 ور وړی ، او نه ناخاپه یرغل . مگر په هغه وخت کبنی چه د
 تړون هوده تیره ، او یا پنځله دارالحرب دغه تړون مات
 کړی .

۲- او یا به ددوی تر منځ دائمی اوربند وی ، بی لدی
 چه کوم موقتی تړون وجود ولری ؛ نو پدی وخت کبنی
 اوربند قائم دی . مگر په هغه وخت کبنی چه د مقابل
 لوری له خیانت شخه وو پر پی ، اوله همدی کبله له دینمن
 سره په نښته اخته شی . او مقابل لوری د دائمی اوربند
 دسر ته رسېدو اعلان وکړی

۳- او یا به ددوی تر منځ جگړه وی . چه پدی مورد

کبھی دینستی لپارہ خاص قیود اوضامتوں نہ پتا کل شویدی :
الف : کہ چہری بی صلح وغوبنتہ معاہدہ او
 جزیرہ بی قبولہ ، اود عقیدی پرخوبنولو کبھی دیورہ آزادی
 لہ لروسرہ بی داسلامی نظام ترسیوری لاندی تراوند
 ومانہ ؛ نوپر مسلمانانہ واجبہ رہ چہ ورسرہ وی منی :

« إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا
 يُؤْمِنُونَ : الَّذِينَ عَاهَدتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ
 فِي كُلِّ مِرَّةٍ ، وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ . فَإِذَا تَثَقَّتْهُمْ فِي الْحَرْبِ
 فَشَرَّدْتَهُمْ مِنْ خَلْفِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ، وَإِنَّمَا اتَّخَفْنَا
 مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ ، إِنَّ اللَّهَ لَا
 يُحِبُّ الْخَائِنِينَ . وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِيَّاهُمْ
 لَا يُعْجِزُونَ . وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَ
 مِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ ، تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ
 وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَقَامُوا بِهِمْ ، اللَّهُ يَغْلِبُ
 وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ ، وَأَنْتُمْ

لَا تَظْلَمُونَ . وَإِنْ جَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا، وَلَوْ كَلَّ
عَلَى اللَّهِ ، إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ « ۱۱ »

(الأنفال : ۵۵-۶۱)

په ترون باندې د درېدو په هکله یې ټینګار کړی او
«دهیواد د منافعو د ساتلو» حجت یې باطل کړیدی. او

۱۱) بې شکه چه د خدای په نزد تر ټولو خوږچېدونکو (حيواناتو) څخه بدمرغه او شرېر
هغه کسان دی چه کفر یې اختیار کړی ، نو دوی ایمان نه راوړی. د هغه کسان چه تا
ترون ورپه وکړ ، بیا دوی خپل ترون په هرڅلی ماتوی ، او دوی (د دې عهد ماتولو څخه) نه
وېرېږي . نو که چېرې کبې یې وموې ، نو دوی سره تیت کړم او پدې توګه دوی نه پاتې
کسان (کافران) ووېرو . د دې لپاره چه (د غزواتی کسان) پسند واخلی . او که
(له عهد وروسته) د کور قوم له خیاسته وېرېږي نو به یو شان تاسی هم (دغه ترون)
ور وغورځوی ، ځکه چه خدای (ج) خاتمان نه خوښوی . کافران دی داګمان
ونکړی چه (د خدای له عذاب به وتبستی ، دوی هېڅکله (لوی جنتن) نشي مغلوبولی
خو چه مورتوان وی دوی (کافران) ته د قوت «د جنت د اسبابو» اوساڼ شویو
آسانو تیاری ونیسی ، [د دې ایت څخه راڅرګندېږي چه بنیای هر عصر له مقتضاسه
سم جنگی اسباب تلمیه او پمته شی - ترجم] (د دې لپاره چه) د خدای اوستاسی (کله)
ښمنان ، اوله دوی نه پرته نور هغه کسان « منافقان» پرې ووېرو ، چه تاسی یې
نه پېژنی ، خو خدای یې پېژنی ، څه شی چه د خدای په لار کبې ښندی ، اجر
یې پوره درکول کېږي ، او پر تاسی ظلم نه کېږي . او که (کفارو) صلی

تر هیل وکړ نو ور سره ویې منه ، او پر خدای (ج)

ولسا (توکل) ولره ! ځکه هدی ښه اورېدونکی او پوره پوه دی .

خرکندوی چه دامنافع د ترون ماتولو سبب نشی کیدی
 « وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ ، وَلَا تَنْقُضُوا
 الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلَهُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
 كَفِيلًا ، إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ . وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي
 نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا ، تَتَخَذُونَ آيْمَانَكُمْ
 دَخْلًا بَيْنَكُمْ ، أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ ؛ إِنَّمَا
 يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ، وَلِيُبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ
 فِيهِ تَخْتَلِفُونَ . » (النحل : ۹۱ - ۹۲)

ب : او کله چه جکره وی ، نو هغه داسی جکره چه کرامت
 به نرد پینو لا ندی کبری ؛ او نه به هلك سپین بزیری بود

۱) کله چه مو ترون وکی ، نو دخدای پرترون (عهد) و در پیری ، او
 له قینکاره وروسته موقسمونه مه ماتوی ؛ حال داچه خدای (ج) مو پر
 خانق کفیل « شاپه » گر خولی دی ؛ پیشکه چه خدای ستاسی په کار و نویسه پوهی
 داسی مه کبری لکه هغه (بنجه) چه خپل و پرتلی نارونه ، وروسته لدی چه به
 کلك اوقوی وی ، پراومه کپی اوقوی قوتی بی سر پیل کاندی ، (اوداسی مه کبری) ،
 چه قسمونه مو پخپلو منور کپی غولول (تکی او خیانت) ، گر خوی ، (اودادی لپاره) چه کوم
 یوه له له هغه بلی دی شخه زیاتره (رومی) ، نو تاسی له وری دلی سر ترون مات ، اوله لوی
 دی پوری نینلی) ، پر بنسټیا چه خدای مو پدی (عهد ساتلو) آزمویی ، او خا مخا به
 د قیامت پر وریخ هغه شخه درته بیانوی چه پر هغه کپی مو اختلاف کاوه .

اوبنجه و شرل کبری . نذبه کبنت سوخل کبری ، اونذبه
 خاروی له منجه حی . انسان به نذ بوچی « مثله » کبری ، اون
 به بی له هغو متمر دو وسلو الوقوا و سرچهد مسلمانانومخ
 تر در پری ، شجره پلنکری ... او داده هغه لار بنویس
 چه ابوبکر د اسامه لبندر ترچه در و میانو د جگری لپاره
 روان و کړېده :

« لَا تَحُونُوا، وَلَا تَغْلُوا، وَلَا تَغْدِرُوا، وَلَا تُمَثِّلُوا
 وَلَا تَقْتُلُوا طِفْلاً صَغِيراً، وَلَا شَيْخاً كَبِيراً، وَلَا امْرَأَةً
 وَلَا تَعْقِرُوا اَنْحِلًا وَلَا تَحْرِقُوهُ، وَلَا تَقَطُّعُوا شَجَرَةً مُّثَمَّرَةً
 وَلَا تَذَبْحُوا شَاةً، وَلَا بَعِيراً، اِلَّا لِمَا كَلَّةٌ. وَسَوْفَ
 تَمْرُونَ بِاَقْوَامٍ قَدْ فَرَعُوا اَنْفُسَهُمْ فِي الصَّوَامِ، فَدَعَوْا
 وَمَا فَرَعُوا اَنْفُسَهُمْ لَهُ ... اِنْ دَفَعُوا بِاسْمِ اللّٰهِ » (۱) ...

(۱) خیانت مکی ، غدی « شجون » مدهری ، ترون مده ماتوی ، او
 خلك مده بوچی (مثله) کوی ، وارم هلكان ، نراه بودایان اوبنچی مده
 وشرنی . وپی مده باسی ، اومدی سوخی ، اومیوی لرونکی وپی مده پریکوی
 مپری او اوبنان - بی دخوراک لپاره - مده حلالوی . تامی به په جینو خلکو
 تپری چه د عبادت به صومعو (خپریو) کبنی حانته شویدی . نودی
 هماغسې پریودی ، ... اوس نو د خدای به نامه و خوچری :

د امې غرض ندى چه د دار الاسلام او دار الحرب،
 او د مسلمانانو او ټولو نور و قومونو تر منځ د معاملاتو د
 قانون ټول اړخونه وڅېړم. حڪم د الله بحث درى لوى
 بيان ځاى ندى ... بلكه غواړم چه هغى پراخى تگلارى
 تر ځان ورسوم چه اسلام د مختلفو لښكرو او قومونو تر منځ
 د معاملاتو په هكله په حڪم كښى په پښو درولې ده. پداسى
 حال كښى چه دغى تگلارى پخوا هيڅ وجود نه درلود. له همد
 كبله په هغه وړخ چه اسلام راغى، ولسونو بى د توري يا
 د ځنگل او دارلو له قانون څخه بل څه نه پېژندل. نو چا به
 چه زور درلود، څه به بى چه غوښتل، كول به يى، او ټول
 شيان ورتله حلال و. او كمزورى په مطلقه توگه د هيڅ
 حق څښتن نه و.

دغه اسلامى تگلاره د بشر له واقعيتونو څخه نده جو
 شوي، او د تل لپاره شتون ندى ده. همدا علت و چه نړيوالو

پر ۱۷ مارچ ۱۱۱۰ء پیری کبھی د قانون پر اسائن معاملات
 شروع کرل . او د بین المللی قانون پر برخہ کبھی پی پرسی
 پر ورو ورو گامونو پیل وکس . او پر (۱۹ مارچ) پیری کبھی پی
 د تحکیم اوفیصلی لپارہ د بین المللی هیأتونو پر جوہر لو کبھی
 ہلی خلی پر حرکت راوستی ، چہ لائنز اوسہ پوری د ا -
 تشکیلات دبری اونا کامی ترمخ پر ہانکپدودی ، او د
 موفقیت پر او تندی رسید لی ... او ہمدارنگہ دنوہوہو
 اساساتو لہجی د بین المللی قوانینو پر طرح کبھی ہم قوی او
 لوی بحثونہ منج تہ راغلل .

نولدی کبلہ ہفہ نظامونہ او تگلاری چہ اسلام راوی
 دی ، ہیشکلہ دہنی ورخی پشان چہ نوپ دنیا راغلی ، پردی
 اونا آشنانشی کپل کپدای .

رہنبتیادہ ، چہ بشریت ہفی اخلاقی سوپی ترونہ
 رسید ، چہ اسلامی تولنہ پر واقعی معاملاتو کبھی و
 رسید لی وہ .

اورہنبتیادہ ، چہ پہ اوسنی عصر کبھی ، حتی پر ہفو
 بین المللی نظری قوانینو کبھی چہ غربی قانونی فقہی ایسبی

لوی پشانتک او انخطاط پدین شوییدی چہ لہ ہدی کبلہ
 دجگری د اعلان ، د ترونونو د ماتولو ، اود د اٹمی او پربند
 دسرتہ رسپدو شرائط لغو اولہ منجہ ولارل . او قانون پداسی
 غدی بدل شو چہ د خنگلی وحشی حیوانا توله وضعی شخہ ہم دبر
 سخت او بد مرغہ دی ...!

اور پینتیا چہ د جنک او صلحی عوامل او اسباب ہیٹکله
 د مادی گتو ، ولجو ، غنائم ، اود سوداگری د بازارونولہ
 سوی شخہ هسک نشول . او ہیٹکله د مفکوری او عقیدی ، خیر
 او عدالت ، صلاح او ورورکوی ہفہ افق تہ ور وینختل ،
 کوم چہ د اسلامی جہاد پینتینی نینہ او ہدف دی .

د اتول صحیح دی . مگر د بین المللی تعاملاتو تکلا رہ د
 د ہفہ قانون پہ اساس چہ ہولو تہ ہنکارہ او معلوم دی ...
 دہ ... ہفہ تکلا رہ چہ د لغری حل لیان اسلام منج تہ راورہ ،
 او د بشر پیر وند انز کینی ہمدغی الہی ہسکی او پنی کرنلاری
 خیرہ او پینکہ کرہ .

نو کله چہ بشریت تہ بل وار ددی الہی کرنلاری بلنہ ویر کرلہ
 شی ، د اتکلا رہ بہ نہ پیردی وکینی ، او نہ بہ کرکہ ورتخہ

وکړی ... شاید اخلاقی هسک اصول به یی هغه وحشی
 اوچو، کونکی بشر ترچه د جاهلیت په گرداب کېنې سلګۍ
 وهی، د خه مودی لپاره پردی ښکاره شی، خواصلی تکلاړ
 او صورت یی هتیکله پردی او ناآشنا شی کتل کېدلی،
 هغه اسلام چه د لمړی ځل لپاره یی دخپلو اصولو په
 درلو، او د تکلاړو په کېښودلو کېنې یواځی د فطرت په شتمنی
 ډډه لگوله، په راتلونکی حرکت او انقلاب کېنې به پردی
 نوی خزانی هم تکیه وکړی، او ددی په اړخ کېنې به

پرواقع شویو معلومو تجردو ټینګه

انکاء ولری، او ددی خزانی په

ملا تریبه دبل هر وخت په نسبت،

ددی قدرت ولری چه بېرته

لږه خپلی پراخی تکلاړی

راژوندی کړی.

... یاذن الله.

اوپه پای کبئی ...

اوپه پای کبئی ، مونز نشو کولی چه پدی مجمل از لند
 بحث کبئی ، لدبند زریات دهغو پراخو تکلا پرو په هکله و غزیر
 چه اسلام د بشر په ثروندانده ، تاریخ او واقعیتونو کبئی
 طرح کړی او پرېښی دی . هغه تکلا ری چه نه پخوا چاپه اید
 اوندی زړه ورسره نیولی و . هغه تکلا ری چه د بشریت
 په ثروندانده کبئی یی - که خد هم کوبز ، منحرف او حیران دی ،
 او که خد هم له هغی جکی خوکی شخه چه ددی پخی الهی کړنلاری
 ترسیوری لاندی لمری خلك وریختلی و ، په پشانلی
 لیت او مخطو دی - بیا هر ثروندی کونکی او وینن آشار
 پرېښی دی ...

داخو لند مثالونه چه دلته هوذکر کړل ، کولای شی چه
 د اسلامی ستری کړنلاری د اساسی خطوطو د معرفتی په لاره
 کبئی - چه همدغی کړنلاری لمری ایجاد او بیایی د بشر په
 ثروندانده کبئی ثابت او په پښو ودرول - د نمونی په توگه
 کفایت وکړی ، همدارنگه ، کبدلای شی چه د ۱۴ سوو

کلو نو په لړ کښې پر دغو مثالونو باندې د بشر د شروند انزوتول
 اړخونه قیاس شی ...

ددې بحال بحث په پای کښې ، د دې لپاره چه خدای (ج)
 ته ، اود خدای کړنلاری ته مرا ابلونکي اوجاهدین ، پر دغو
 ملا ترو عواملو غره نشی ؛ اود لاری دا غزیو او خندونو د
 د له منځه وړلو لپاره په کامله توگه تیاری ونیسی ؛ لازمه ده
 چه یوه مهم تکی ته اشاره وکړو ...

دا تکی ، بنای د دینمنو تکلا رو ، متضاد و اړخونو ، اود لاری
 د خندونو په هکله وي !
 بشریت پر عمومی توگه نن ورځ له خدای شخه نسبت
 لري دی ...

د جاهلیت هغه مترا کرا انحرافی عوامل " چه پر بشری فطرت
 نرنگونه غورځوی ، د ټولو وختونو په نسبت درانده اود پر
 تیار دی . حکم پخوانی جاهلیتون د پوهی ، ساده توب ،
 تعصب ، خیر توب او فتوت " پیرانی " جاهلیتون وو .
 اما اوسنی جاهلیت د مادي پوهی ، کریکچر ، تعقید ، بی باکی

اوبی عقی جاہلیت دی !

ہفت فساد چہ پہ اتلسمی اونولسمی میلادی پیری کبئی
 دمادی علومود پرمختک ترشا راغی، پیر سرکش او خطرناک
 و . له کلیسا اود کلیسا له ہفت خدای شخہ تہینتہ چہ دہفت
 پیر نامہ بہ علماء سوخبدل ، اومتفکرین ربرپدل . او دیر ^{مخکونو}
 پیر مخ کبئی بہ خندونہ ایجاد پدل ، داسی لیونہ اوسر غرونکی
 تہینتہ و چہ ذاتا تہہ اوبی معنی وہ ، نیر کومو مقدساتو
 و در پدہ ، اونزی دخلاہون حقیقی لارہ غورہ کرہ

رہینتہ ، چہ پوہی پخیلہ دنوموری پیرہہ له شروع شخہ
 لوی لوی پوہان بیاد خدای پیر لور و خو خول . او ہفت انسانی
 فطرت چہ دجاہلیت و ہلو تکولو بد مرغہ کری و ، له پیری
 ستومانی اونر گرو یوسرہ ، له سز بیاد خدای پیر لور
 پیر و ایندوشو . خو ہفت فساد لانتراوسہ پیر جوانی کبئی
 دی . اوشاید داپیری بہ تہرہ شی ، مخکبئی بہ دہنر چہ د
 کامل قہر او غضب پیر غور خنک راغلی جپی ، دبی لارہ توب
 اوجہالت لہ تیاروشخہ دطفیانگرو اوبی باکانو در اہستو

لیاره ظهور و کبری، او بیا خلك د حقیقت ویرانگو تر راووی
دینوی ژوندانه دخلکو په احساس او واقعیتونو خپله
لمن وغور ووله؛ او دهغه تمدن له کبله چه د ژوندانه وسایل
شتمنی او مطاع، او په محکمه کبني مېشته کېدل او استقرار
بي منځ ته راوړ. او دخلکو په احساساتو کبني بی دد
ژوندانه لویوالی څرگند کي. همدارنگه علومو او ثقافتونو
او هوسونو او شخصیت غوښتنو بی نوره هم لمن ویر پراخه
کړ.

که چېرې دا قول د خدای پېژندنې او د الوهیت او
عبودیت د خصائصو د پېژندنې په اساس، او د دغو ژورو
حقائقو په اساس در پیدلی وای چه: خدای انسان په
محکمه کبني خپل خلیفه او نماینده گرځولی، او د محکمې موجودات
بی وریپلاس او مسخر کړیدی. او هغه نعمتونه او استعدادونه
بی وریپسېلی چه دخلافت په اجراء کبني مرسته ورسره کوی،
او د ژوندانه سمی لاری منافع او گټی ورته آسانه کوی...
او دا چه انسان پدې ټولو شیانو کبني د آنزموینو دوره طی
کوی، ترخوچه په آخرت کبني ټولو هغو اعمالو په هکله حربه

دنیوی ژواندانز کبني پی کریدی محاسبه و بر سره و شی
 کچیری داتول پر همدغه صحیح او سالم اساس دریدی
 وای، نو د انسانانو په احساساتو کبني به د دغه ژواندانز
 لمنی تر - چه تمدن او علم پراختیا و برکری - د ایمان پلوشو
 داسی وسعت و رسیلی وای چه خلک بترتولو خدای اودد
 یخی کرنلاری « اسلام » ته لیاورنژدی وای .

خوداتول شیان له سر غرونکی طغیا نگری، کلیسا، او
 دکلیسا له هغه خدای خجذ د لبتید و په اساس و دریدل،
 چه دهغه په نامه به یی خلکو ته د تیری لاسونو و خجول
 چه په ژواندانز کبني ددی وضعی پلینیدل، له خدای
 خجذ دلیری والی، اود خدای په لار کبني د خند و نود منخ
 تر ااتلو سبب وگرخید، (حکمر دغی پلینی د خلکو په
 ضررونو کبني د معنویت اریخ یخی وواژه، چه بالآخره یی
 سترگی و تر پیدی، اود سپین اوتور تر منخ یی د
 تفریق ادراک له لاسه ورکری - مترجم) چه بنیای اسلام
 مجاهدین اوبلونکی یی له نظره ونه غورخوی
 رسیلتیا چه بشریت ددی مادی تمدن په سر غملو، او

دعیاشی پر گرداب کبھی سخت ستی اوبدمرغہ دی . او
 رہنڈیاچہ فساد اوتباہی ، عصبی اور وحی مرضوںہ ، عقلی
 او جنسی بی لار تیاوی ، اودھغوی آثارو دتمدن پر جسم کبھی
 حالی کری اوزسنت بی پہ چیغو کریدی . ملتونہ اوافراد
 بدمرغہ کوی ، اوپہ زور بی سترگی دشر اوفساد ، ویرانی
 اوبربادی خواتہ سپری

خوبشریت لاتراوسرہم پر ہمدنحا ، لیونی خمار او
 عربدی نشہ کبھی سراپینی وہی . اوشاید مخکشی لدی
 چہ دبشر سترگی خلاصی ، اولدی خمار شخہ بی مانغہ پر
 سد ، اولہ سرسام توب اوسر غرنسوب شخہ خان وشرغوری ،
 اویادخان زغور لوپہ فکر کبھی شی - داپیری تولہ
 سرتور سپری ، خویو وخت نہ ... یووخت ... پردی
 تیارہ افق دہدایت لمرراختونگی دی . چہ بیابریب
 پلوشتی پرہر لوری خوری ، اراندسانی دینا بریری روینانز
 وی !

* * *

پخوانی جاہلیت د بدویت زہانی ترورنژدی و، او
 پرہر حال پرہفہ کینی د بدویت آثار لکہ: مہرانہ، زہرہ ورتیا
 جدیت او تعصب موجود و۔
 خلکو مختلف دودونزلزل، او اغلباً فتوہ «مہرانہ»
 اخلاق کینل کبده، چہ پر عہومی توکگی د خلکو پیر
 تصرفاتو او اعمالو حاکمیت درلود۔

او خومر چہ د غہ جدیت او زہرہ ورتوب د اسلام پالونکو
 او جاہلیت غوسنتونکو ترمنج جگرہ سخت کرپی و، پرہفہ
 اندازی بنکارہ توب او صراحت ہم منج تدر او پی و۔۔۔
 انسانی فطرت نژدی و۔۔۔ دغی بلنی تری هر کلی وایہ، او
 دعناد اولوی «تکبر» د پردو ترشایی لہ نژدی شخہ د غہ بلنہ
 قبلولہ، چہ پرہفہ زمانہ کینی پہ مساوی توکہ دکفر او
 ایمان پر لور کلک جدیت وجود درلود۔۔۔

د اوضہ سرہ لدی چہ ستومانی اور سبر و منج تہ
 راوی، خو پہ تمامہ معنی لہ بنوی توب، سستی، بی باکی
 اوی عفتی شخہ پہ خوشو وارہ بنہ دہ!

نن وریج بشریت لکہ چہ د منافقت، مکر، غولونی، او

دخیتو او کور غېږونو چالبازیو د لاسه تر دو سپر مور سپدلی
 او پیران راز در دونو اخته دی . همدارنگه د بنوی والی ،
 بی عفتی ، بی باکی ، بی غیرتی ، او پهری عقیدی ، هرې
 مفکوری او هر مذهب د استخفاف او ملندو وهلولو لاس
 له سختو کړاوونو او بدمرغیوسه مخامخ دی !

او د اتول هغه خندونږ دي چه دخدای پر لور ، د
 رابلینی پر لار کښی پراته دی . او هغه پشا وهونکی عوامل
 دی چه دخدای پر کړنلارې باندي د عمل کولو اوسم درېدو
 مانع گرځی .

* * *

او پهمدي ډول نور زیات اړخونه اورنگونه وجود
 لري چه بنیای سپک یی ونه گڼو ، اوله نظریی ونه غورځوو
 ددې لپاره چه خدای ته رابلونکی او دخدای د کړنلارې
 بجا هدیڼ او مبلغین پر مرستیالو او ملاتړو عواملو لکه چه
 محکمی شریکند شول) غره نشی . ترخو پیدی لاره کښی د
 خان سره کامله او پوره توپیر واخلی ...!

خو کو مہ تو بنبہ ؟

« اے تو بنبہ تو بنبہ ... د تقویٰ اوسید پچھلیا تو بنبہ
 ... د ا تو بنبہ د خدای (عزوجل) پر ہر گز حقیقی
 شعور او ادراک دی ... د الہ خدای سرہ
 مخاخ معاملہ کول دی ، اودہ تر نظارت لاندی
 دندہ « وظیفہ ، سرتر رسول دی ... اودہ پر
 کلکی او پری گونگی وعدی بانندی پر مطلقہ تو کہ
 کامل پادری او وپسا لول دی ... »

« وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ » (۱)

(الروم : ۴۷)

نور نو کاریتول دھنی مسلمانان دلی پر لاس کنبی
 دی چہ خدای تر لاس پر لاس کنبی و رکوی ، اوبیا پر ہادہ

(۱) د مؤمنانور سستہ پر مونز بانندی (تفضلہ - یومئل شوی)

حق دی .

زہرہ حرکت کوی . دی دلی تہ دخدای وعدہ ہفہ واقعیتونہ
دی ، چہ بی لہ ہفوکوم واقعیت نشستہ . او دخدای رضا
بی لمرنی او وروستنی عالی ہدف دی .

داہفہ پلہ دہ چہ دخدای دکر نلاری پہ تطبیق کبنی بہ
دخدای جاری تکلاری اوسن پرخان منی . او پرفطرت
بانڈی پرا تہ کثافات « مترا کمر جاہلی اوضاع » بہ دفرت
لہ مخی لہری غورخوی . او داہفہ پلہ دہ چہ دخدای قضا
او قدر بی پہ ہندہ کبنی بنہ بریبنی ؛ چہ دخدای کلمہ
بہ بری موی . او ددہ کرنلارہ بہ درہبری اوزر مامد
واکی پہ لاس کبنی نیسی :

« قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ ، فِيسِرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ . هَذَا
بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ . وَلَا تَهِنُوا
وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ .
إِنْ يَمْسِكُ قَرْحٌ فَعَدَسٌ مِّنَ الْقَوْمِ قَرْحٌ مِّثْلَهُ ، وَتِلْكَ

الْأَيَّامُ نُدَّأُولَهَا بَيْنَ النَّاسِ، وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ، وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
 الظَّالِمِينَ. وَلِيُعْجِزَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيُحَقِّقَ
 الْكَافِرِينَ. (آل عمران: ۱۳۷ - ۱۴۱)

وَصَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيمُ .

(... پای)

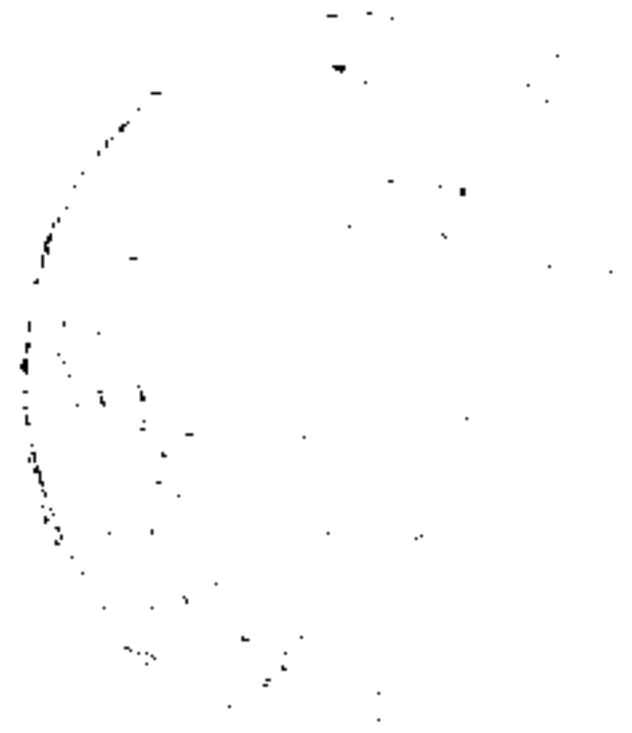
لوی خبندن رینتیا وویل .

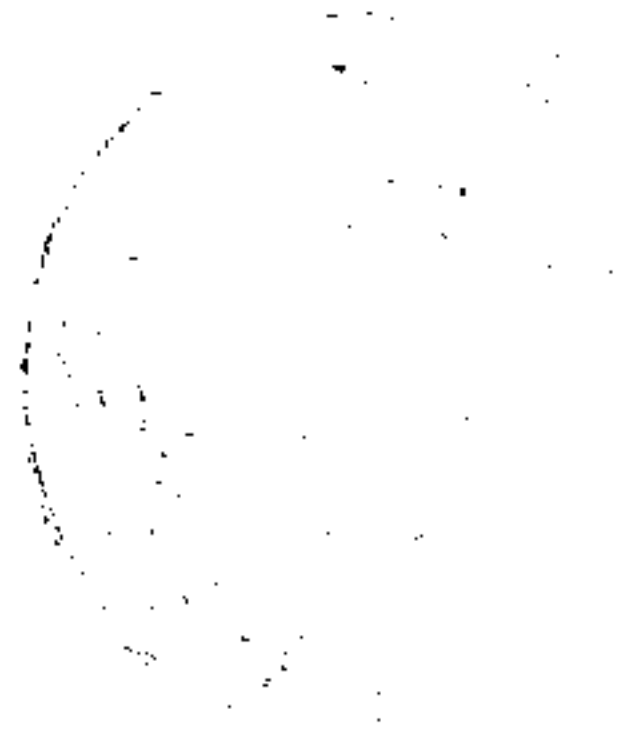
۱۱. له تاسی مخکینی (د کفار و د هلاک) د پری تکلاری، فریتی، تپری شویدی
 نو پر محکم (جهان) کینی وگریزی، او وگوری، چه (د پیغمبرانو) د تکذیب کونکو
 (یعنونکو) پای خرنکه وو؟ دغه (قرآن) دقولو خلکو لپاره بیان، او پر هیز گارانو
 تر پند دی، مه سستپری، او مه خواشین کپری، او هدا تاسی لوی او
 غالبان یی، که رینتینی مسلمانان و اوسى، که تاسی ته (د احد پر غزا کینی)
 کوم زخم در رسپری، نو پر رینتیا چه دی قوم (کفارو) ته هم ستاسی پشان
 زخمونه رسپدی دی، او د اورخی (په نوبت سر) دخلکو په منخ کینی،
 اهو ورا اهو «یعنی که بری دیوی دلی په برخه، او کلوی دلی دلی په

نصیب کو، او ددی لپاره چه خدای ته مؤمنان خان ته معلوم
 کوی (په ظاهری علم سر هم) اوله تاسی شخه شهیدان ونیسی،
 او پاک خدای ظالمان نه خونبوی، (اوددی لپاره چه) خدای
 مؤمنان (له گناهو) صاف او پاک کوی، او کافران هلاک اوله منخ کینی

فہرس ۲

مخ	موضوع
الف	دشربارونکی سریزہ
ج	سید قطب و پیرنی :
	د قطب کورنی ، د سید قطب علمی شروند ،
	د سید قطب سیاسی شروند ، د سید قطب دشروند پائیے
۱	د بشر فطری لار
۲۴	ممتنازہ لار
۴۶	آسانہ لار
۶۹	اغیزہ ناکہ اوموثرہ لار
۸۵	د فطرت زپرہ
۱۱۹	د تجرب زپرہ
۱۴۴	مزور کیدونکی اویخی تکلاری :
	کہ انسانیت ، انسانی کرامت ،
	یوملت ، ذمہ و ترون ، او اخلاق
۱۸۱	اوپہ پای کینی ...

د اسلاميه مسلسله دراساته

۴۵۱

د اسلام لاره

ليکنه: شهيد سيد قطب
شماره: محمد جان احمد زی

۲